

MIC. # 8111

HIPPOCRATES.

APHORISMS WITH COMMENT-
TARY BY MAIMONIDES.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

ד"ר אבוקרם.

ITALY: [14--]
ITALIAN SCRIPT

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

I have collected an
Page from a Book published
in 4 Volumes called Bibliotheca
Magna Rabbinica mentions
all the authors and works
of the Hebrews from the
earliest periods

העתקתי מספר יסן הנדפס בארבעה כרכים
ונקרא קרית ספר חברו ויקדו חכם
בדורו דון יוליוס ברטולוקי ונדפס ברחמה בשנת
1675 למנן הנוצרים

אבוקרט היוני שר כל הרופאים חבר בלשון יונית
כמה ספרים מהרפואה ועליהם עשרה

פירוש גאלינוס הרופא גדול גם כן היוני ונשתקף
אל לשון עברי נמצאו בוואטיקאנו ב"כ שט.ה.ח.ס.
קט"ח לזירה

*Abukrat id est Hippocratis
medicorum principis, de victus
ratione in morbis acutis &
prognostic, aliquot capitula
cum Claudij Galeni commen-
tarijs, Hebraice extant in
Bibliotheca Vatic. mms. in
gratiam Benast an mundi
15171 chr. 1411.*

המשה חבן תבון בן ר' שמואל חבן תבון מכון
ספרד חבר ק' על ענין התענים הגדולים ועשה שד
ספרים רבים ומהם ספר לקט שכחות : וספא
וספר הקנינים : וספר הכולל : וספר המלך
וספר עשרה דברים : והעתיק מלשון ערבי ויוני

על לשון עברי ספרים הרבה וכתובם ק' חוקלידום
 צעיר מנפליים שנת' ה' אלפים ל' ליצרה . וגם בן
 העתיק פירוש חבא' אחמד על חכמתו : וספר מ
 מבחר הפנינים לר' ירעיה : וספר המצוות
 הנהגות להרמב"ם ועשה הפירוש על פירקי
 אבות :

*R. Moses aben tybun, sive
 Tibbon, vel Tabbon. granaten-
 sis Hispanus, ben R. Samuelis
 aben tabbon de Jacone
 Hispaniae, cuius fuit interpres
 librorum Arabicorum Graecorum
 Repertur manuscriptus in
 Bibliotheca Vaticana sub
 No 298 & 394 in 4.*

מאת ר' משה בן יצחק

זה ספר אבן עזר זכר חזק

הנאמר הראשון

הנאמר

א. כחוסר מלכות הרע

ב. בחינת חסד הרע

ג. בחינת חסד הרע

ד. בחינת חסד הרע

ה. בחינת חסד הרע

ו. בחינת חסד הרע

ז. בחינת חסד הרע

ח. בחינת חסד הרע

ט. בחינת חסד הרע

י. בחינת חסד הרע

יא. בחינת חסד הרע

יב. בחינת חסד הרע

יג. בחינת חסד הרע

יד. בחינת חסד הרע

טו. בחינת חסד הרע

טז. בחינת חסד הרע

יז. בחינת חסד הרע

יח. בחינת חסד הרע

יט. בחינת חסד הרע

כ. בחינת חסד הרע

א. בחינת חסד הרע

ב. בחינת חסד הרע

ג. בחינת חסד הרע

ד. בחינת חסד הרע

ה. בחינת חסד הרע

ו. בחינת חסד הרע

ז. בחינת חסד הרע

ח. בחינת חסד הרע

ט. בחינת חסד הרע

י. בחינת חסד הרע

יא. בחינת חסד הרע

יב. בחינת חסד הרע

יג. בחינת חסד הרע

יד. בחינת חסד הרע

טו. בחינת חסד הרע

טז. בחינת חסד הרע

יז. בחינת חסד הרע

יח. בחינת חסד הרע

יט. בחינת חסד הרע

כ. בחינת חסד הרע

כא. בחינת חסד הרע

כב. בחינת חסד הרע

כג. בחינת חסד הרע

כד. בחינת חסד הרע

כה. בחינת חסד הרע

ה' תשס"ח י"ב חמשה עשר

ה"ח כט יבת השל וטוב לז"ה ה'תק"ן
ב' חול. העדות לטוב ולשם

במופת הזרה והשיע בחוליה

אדוואד

לֹא כִבְדוּהוּ עַל לִבְיָהוּ הַדְּמוּיָה
לֹא נִשְׁעַל הַדְּמוּיָה בְּעֵץ יִשְׂרָאֵל
לֹא בִּיּוֹת הַזֶּזֶן מֵאִיס אִישֵׁי
לְחֵלֶה

ה'תש"ח

שלום היום מכלי טוב

הנהגתו הנהגתו הנהגתו

ה'תש"ח

၇၂၁၇ နှစ်

וּבְכַחוֹשׁ יֵם מִן

הנהגתו כן המעשים.

סלח'ס נאנר

מב לך בתעשר הנה ייך עשר

מזד כל עתה

מה במלך יהודה דבר יהושע

10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532

היו בלחץ הכתב ייחודי

100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611

נאלס המאמר הזה

המאמר השלישי פרקיו
לב

בְּהַתְּחִיל לְעֵץ הַחַיִּים

ב. כהן צדק הטהור והטהור
מזבח הזהב

בְּהַשְׁמַעְתְּ הַחַיִּים לְפִי הַזֶּה

1574

7. בעת ההוא שאלו ימים נחיד

כ"ז

ה' נמלה זעיר הרבה הקדמי

בן החיים

ו בלה ע"ש הר"ר העמ"ק

א. בדיקת הקץ לתנופת טסן
 ומה שיעור מן החללים
 ח. בזה שיחצא מן החללים כחלל
 היצא
 ט. בזה שיש הטעם השענה
 י. בזה שיהיו מן החללים בחקוק
 יא. בזה שיהיו מן החללים בחל
 יב. בזה שיהיו מן החללים לפי הטעם
 ההנהגה שנתנו
 יג. בזה שיהיו מן החללים לפי הטעם
 יד. ע"י י"י י"י י"י י"י י"י י"י י"י
 הולכים על זה הדרך
 טז. כח כח כח כח כח כח כח כח
 בתנופת השפה
 כה כה כה כה כה כה כה כה
 המתחזק לפי ומה האדם
 גלים המאמר הרכיב
 המאמר הדביע פרקיו עו
 אף ערוכל בהרעה ובתעאיה
 ובמה שיש מן השלשול בחללים
 טז. כח כח כח כח כח כח כח כח
 קור ביום
 כה כח כח כח כח כח כח כח

לא לבד לך ערנה נמא היסוד
 נעדר סף במצד המימנים
 לבעל הקדחה
 סב ער עו בשמים
 גלים המאמר הרכיב
 המאמר הדביע פרקיו עו
 אף ערוכל בהרעה ובתעאיה
 ובמה שיש מן השלשול בחללים
 טז. כח כח כח כח כח כח כח כח
 קור ביום
 כה כח כח כח כח כח כח כח

ל"ד ב"י. ש"י ל"א. י"ב. ו"א. ו"א.

1710

לה נלי. זבדס. דעלס. חוקות

וְיִשְׂרָאֵל בְּהַסֵּס עַמּוּ

מִן בַּיִת שֶׁמִּבְּרַח אֶת מֶלֶךְ הַמָּוֶה

בין כל העצמות שיש להם חיות

מחצית

מִן הַכֶּסֶף הַזֶּה יִשְׁלַח הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל

לֵט בְּלִי שֶׁבַּ קְדָמָה רִבֵּעִית

ב. כאשר יחולקו בקינה איוב.

॥

מס' 47

ב. כמ. של צה"ה חלקות המע.

שלמות המעשים והזרע

החזק

המלאכה החמישה.

ה'תש"ח

ה'תש"ח

לפיכך נבחרו שני

1944

— 22 —

ישראל מה שכתב

ה' בליה שביה ליהבאט/אשר

ה'יו ב'תלעגת וקנ' בתור

וְכַחֲלִים אֲשֶׁר יָצְרוּ בַמָּצוֹה

בסבא, אשר יזכר כבודו.

ה' מהקצת אשר כבעל השמץ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

בבואה ראש יחסיקה חזקה.

א. פסוקים אשר יקראו.

2010

יב. ה. שנתרצא חט חור' מלפ'.

י. באר זרעה ארס פיהוק

יְלֵךְ כְּשִׁיחָהּ לְמַדְסָהּ

וְכָל הַיּוֹם לֵאמֹר

קרי שיהיה חיל הסדר

י"ז ל' אדר ב' ה'תש"ז

יח מי שימחדש במצותה צריעה

י. ה. ז. ח. ט. י.

ፊናንስያል ኦፊሰር ማህተም

כא כח. שחמאון שעות.

כב בבאבא אשר ירדו ליהוב

כ"י שנת ה'תקל"ד

כֹּה הֵעֵתָהּ מִנְחֵם הַנֶּפֶשׁ יִדְּרֵהּ מִחַץ

ס' ה' עזריאל בן יוחנן

ל' בחול הלשון
ב' בשיש' אשר יציה להם שיהיו

~~א' בנחמ' בנחמ' בנחמ'~~
מב נאשה

מ' במקל'א

מז כבד אשר בו מקל'א

מח נקאב שנים

מז נשק'א

מז כהטפת השמן

מח בערסא וחל'ה

מט בחול המזרח הפסד העצם

נ' בעטוש הראש

נא בטאב הכבד

נב במ' שחוק'א להוציא משריו'א

נז בלי' לבד אשר בן האש'א והמסך

נד בלי'ס רג'א

נה בטאד'א יאר ימ'א

נז בשחין באמה

נח בוי'פת המזח

נח בלי' שיהיה כ'א'א

נא במ' שהיק'א שט'א נקט'א ויתק'א

ס בקיעת הרבה

ש'א'א המאמר השביעי

י' בחול היד

יב במורסת חל'א

יג כנחין נכ'א

יד כב'א נכ'א

יז כנחין נכ'א

~~יח כנחין נכ'א~~

יט כנחין נכ'א

כ' כנחין נכ'א

כא כנחין נכ'א

כב כנחין נכ'א

כג כנחין נכ'א

כד כנחין נכ'א

כה כנחין נכ'א

כו כנחין נכ'א

כז כנחין נכ'א

כח כנחין נכ'א

כט כנחין נכ'א

ל' כנחין נכ'א

ל' כנחין נכ'א

ל' כנחין נכ'א

ל' כנחין נכ'א

ל' כנחין נכ'א

ל' כנחין נכ'א

ל' כנחין נכ'א

ל' כנחין נכ'א

[illegible]

פֶּטֶן פֶּיִן פֶּחַ פֶּטֶן פֶּחַ פֶּטֶן פֶּחַ פֶּטֶן פֶּחַ פֶּטֶן פֶּחַ פֶּטֶן פֶּחַ
פֶּטֶן פֶּיִן פֶּחַ פֶּטֶן פֶּחַ פֶּטֶן פֶּחַ פֶּטֶן פֶּחַ פֶּטֶן פֶּחַ פֶּטֶן פֶּחַ

בְּהִינָת יַעֲזֹאת הָרֶשׁ לֵלֵךְ פִּיגֻם לֵד עֲכָד כְּטָה סֵמָן

שנה חד סף סל מן סף סלה שניה ממין מן מט סמ

שְׁמִי שְׁמִי שְׁמִי שְׁמִי שְׁמִי שְׁמִי שְׁמִי שְׁמִי שְׁמִי שְׁמִי
 שְׁמִי שְׁמִי שְׁמִי שְׁמִי שְׁמִי שְׁמִי שְׁמִי שְׁמִי שְׁמִי שְׁמִי

מִכָּן לֵד עֵינֵי
מִיָּה מִיָּה מִיָּה מִיָּה

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

הַיְיָ מִלֵּוֹי מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הַבְּרִיָּה מִן הַבְּרִיָּה מִן הַבְּרִיָּה

מִיָּהּ מִיָּהּ מִיָּהּ מִיָּהּ מִיָּהּ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

מִן חֶלֶק בְּנוֹ קִדְמוֹת לִי מִן חֶלֶק בְּנוֹ

בערכו | השל נשנות מלכ פכ. מל | פכ.

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

פיה: חלק כח במען מלך מלך יא מלך פיה מלך מלך

ענה. ענה. לך. ענה. חלק. כ"ט. ככ"ה.

מִיָּהּ מִיָּהּ מִיָּהּ מִיָּהּ מִיָּהּ מִיָּהּ מִיָּהּ מִיָּהּ מִיָּהּ מִיָּהּ

מזל טוב מזל טוב מזל טוב
חלק לא כבוד משה

חלק לב

מִיָּד הַיָּד הַיְּמָנִית לַחֲלָל לְ

הַיְּהוּדִים חֲלָלִים לָךְ

מִיָּד מֵעַד מְטוֹר מֶסֶךְ לֵזֶה פֶּתַח שֵׁנִי

חלום לה בחיל העד יחיה מה מלך לו עת מצוה

חלק לו כפיהן מהם מהם מהם.

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

[illegible]

הדבר הקודם מרעא חכמא משה בן עמר הלאים השתדל
אין חשב אחד מן הדברים אשר קברו ספרים ובר ספר
האין מצינו החכמה והוא יצין שלא יובן מה שכללהו
ספר עד שיפיק ואלו כן אחד מחכמי הספרים היה מבטל עכו
חבור ספר כי המאמר ענין מחבר חבור להבין לעצמו מה שפיר
שיכלל החכם ההוא את הדבר מה שיחבר כדי שיבין אותו ואלו
וכאשר היה ניה לכתוב כלתו מוכן כי אם נבדד אחד דבר כולל שכל
כונת ספר יאמרו הסבורים המעריכות המיוחדים לבוא ספר
הדמיונים אשר עבדו היו מצליחות מחדש סבורה המשתנה מהם
למחשבה ויגלה הדבר שהוא לטוב הכונה ידבר בעצמם עמוקים
יסתרים ויפיקם להבין כללן קצת ויהיה זה מלאך אצל לא
יטור ש' טעם ספר וכאשר בקש המאמר להבין מיהן הענינים
הלשון ההוא הקצר היה קשה זה עליו מאד והיו צריך המעשה
היסודי אליו במאמר עד שיבין הענין אשר כוננו המחבר
הדמיון והסבה הטעם הספק הקדמות הספר וזה כי המחבר
כוננים ידבר ספר יסופק בקצת חשב שיהיה המעין כוננו
קדם לו ידיעת הקדמות אשר לא יבין לו דבר מעל עקריהם
יטור המעשה לוסי בקצור מיהן הקדמות להבין
אליהם ולפי זאת הסבה נב' יטור המעשה חכמה אחת שלא
וס' המדבר איה והסבה השלישית מופת המחבר
וזה סוד הענינים כלל לשון יסודל הסדר ויהיה אפשר
שיטן מן המאמר ההוא בענינים מיוחדים עם קצתם מהם
עם קצתם סידורים יפול החלוקה בין המעשים כיוצא
ההוא ויסמכו אים אחד סדר אחת יתיר לא רעיהם

המתברר זה הענין ויסברו ידם אחר סברא יתורת נ' צורך מפרט
המפורד ההוא אל הכרעת אחת הסברות ולהביא ראיה ל' אמתיות
לפניו ולמה נקבעה הדבועות הענין הענין למחבר בלא
עין וזו הדבר הכפול או מה שצין תועלת בו כלל נ' צורך
המפורד להטע עליו ויביא ראיה על כפול או על היות המפורד
המפורד מועיל או כפול וזה לא יקרא פ' לפי האמת כי זה
ספק וזהו אבל הלך הספק אל האנשים שיעי' בהספק
נמשך שיהיה להם שגגה כי רובן אמת ימנה העדה על אונות
המקומות המושגים מכלל הפ' ויאמר כל עין דבר המפורד
באחד כך והאמת הוא כך או זה אין צורך לזכור אונות
הוא כפול בו ויכא זה כלל ואולם אם היה מה שגמר
בפ' היות רוב טעות יקרא החסר האחרון אשר יכלה אדם
הטעות השגה לפי נכאמר יזכר בספר ההשגה דבר מן ה
המאמרים האמתיים אשר נזכר בחבור הראשון יאמר
אמנם אמרן כך הוא אמת וכל מה שפורט מדברי ארסטו
אמנם פורט לפי הסבה הראשונה והשלישית במה שידעה
לפי כל מה שפורט מספר הלמודים אמנם פורט לפי הסבה
השנייה וזהו יפורטו קצת מהמאמרים הלמודיים לפי הסבה
הדבועות ג' כי זה ספר המאמרים שם קט' חבורו כד נפל
ל' בפ' דברים אמרי' כל עין העידו עליהם רבים מן ה
אנשים רבים ונכר חבורו כזה ספרים ודאיות וכל מה שפורט
אין פורט משפרי אבקראט הנה הוא לפי הסבה הראשונה
שלישית חבורו וקצת דבר יפורט לפי הסבה הדבועות אבל
האמנים ימאן זה ואיט' ראיה בשום פנים שיהיה בדבר

אבקרית דבר נאמר כל עין אבל יהיה סוכר מה שאין סוכר
סוכר וישים פי' המאמ' מה שלא יורה המאמ' ההוא על כלם
מאמ' כמו שתראה אותו שעה בפירושו לספר הלחוד
עמק אם הוא לאבקרית או לולתו יהביו לזה מה שבספר
ההוא מערכוב העצטס והייתם כדמית חבורי בעלי הכמה
אוייתר פחות מהם והייתר אותי שבשמים ב' אצל שיקרא
ספר הערכובים אבל לעצם אותו לאבקרית פירש אותו הפי'
ההוא הנפלא וכל מה שאמרו צלמיתס בפי' ההוא הנה הוא
כל דברים אמתים לפי' מלאכת הכפואה אבל אינ' מורה
המאמר ההוא על דבר מן הפירוש ולא יקרא זה פירוש כי
פירוש הוא היצאת מה שהוא במאמ' בנה עם הכנה אל
הפעול עד שאתה סגור תשוב וצעין המפוזר המאמר
אמר שהבינות אותו מן הפי' ראית המאמ' ההוא מורה על
מה שהבינות אותו מן הפי' זה אשר יקרא פי' באמת לא
שינא האדם במאמדים אמתים ויאמר זה פי' מאמ' האומ'
כך כמו שיעשה צלמיתס בקצת מאמדי אבקרית וכן צב אל
אשר אלדו תולדות מדברי אדם אחר ויקראי זה פי' אין זה פי'
אצל אבל חסר אחר ציב פירוש אקלדים ללבידו הנה
אין קורא זה פי' וכן מצא צל' צב פירושו בספר אבקרית
פי' המאמ' בטה מיתנת ששים המאמ' ההוא אמת כמין
שעה בספר השביעי כאשר אמ' אבקרית כי האריך לקשת
את האיס ופי' צל' זה המאמ' ואמ' אפשר שרצה באמרו
זה כי האיס מקיפים האריך אמ' כל זה כדי שלא יאמ' בן
אבקרית טעה או דבר כל עין בזה המאמ' וכבר נבד העין

יחיד מומר שהוצטעות מבוחר ולא ימצא לו בו החבולה יאמר
זה מייחס לבקדט והכניסוהו במאמרו או הוא דברי איפוקרט
הפלט לא איפוקרט המפורסם כמו שעשה בטבע כפרו טבע
העצם וכל זה להפך אחר זכות אפוקרט ואעפ"י שהיה אפוקרט
מגדול האנשים כש"ה היומאים בלא ספק הנה אין ידיעת הזכות
בדבר. שך מעלה ואפ"י היה זה בדן נכבד וידוע כי כל שר
שפירש או שיפירש אין כל מה שבו צריך פי' אבל בלא ספק
היה בו מאמר מבורר לא יצטרך א' פירוש אבל כונת הליצור
בפירושיהם סדרך המחדשים בחוריהם כי מן המחדשים
מי שיכין הקצור ולא יצא מדרך הקצור בשום ענין עד שכל
היה אפשר לו הדבור במה שטען בחוריו במה מלת דרך
משל לא ישיגם במה מלת ואח"כ ניש מי שטענו האדריכס
דברי הדברים ולעשות ספר גדול ולהדגות מספר חלקין
ואעפ"י שיהיה המקובץ מכל זה מעט העטעם כן המפירש
מהם מי שיפירש הדבר הצריך פי' כונתו קצר שאפשר
ל' ויעזוב מה שאלת זה ומהם מי שיאריך ויפירש מה שלא
יצטרך פי' או מה שצריך פי' ביותר ממה שהוא צריך וזה
היית מושב כי צאל' מן המאדריכס בתירוטו יאמר ברכו
חבורו עד שיאמיתו כל צאל' יאמר במלה מיתו לו לספר
הענינים לאפלטון מאמר זה עטע אמר והנה ראיתי קצת
המפירשים פירש זה המאמר מאמר אפוקרט והוא זה
פסוק הנני חתול א' תכלתו או ראוי שיהיה ההנהגה
במלת המחדש מן הדקות שפירש אותו בידר במאה
עדות בלא עין בלא ספק

אמר ציטא

וכאשר ראיתי זה המאמר לפני רעתי לזכות
מחוריי ופירושיו ודעתי כי הוא קצר בהם מאד
בערך אל חברי ונשי הדורות ההם אבל הם
על כל פנים יש בהם אריכות לא יחליקו בזה כי אם מתעקש ואני
אמינם אדם למי שיטול מכל התאווה ויטנן האמת בבלדס
דבר ובר צילי במאמ' השם בתחבולת הברואות כי חבירי
האריטודסים במאמרים ההם ובעבור גראיתי ספר
למקרט גדול התועלת יותר מכל ספריו ראיתי שאמר שם כי
הם פרוקים ראוי שידעם על מה כל דומע אצלם ואלת הרוח
ראיתם חלמרים אותם על מה לנערים אצל מלמדם עד כי
פרקים בהם מהם למדס על מה מי שאינ דומע בלמוד הקטן
מן המלמד ופרקי אמקרט לא מהם פרוקים מסופקים צריך
לפרט ומהם ממאריס בצצמס ומהם כפולים ומהם מה
שלא ינעיל במלמדת הרפואה ומהם העין פשוט נאמ'
כל שכן אבל צילי כמין שידעת מאן זה ויפרטס כמין שירצה
אצל אינ אפרטס על דרך פי הקצת לא נזה כי אנט לא אפרט
אלא מה שיצטרך לו ואמשך בזה כמנ' צילי ואלתי במקל
פרקים שאנ מוטר מה שראה לי מהם מיוחס לי אבל כל
פי שאזכרהו סתם הנה הוא דבר צילי לא ענע כמנ' לא
שמינ טעתי לקוט דבריו במלמטו כמין שעשיתי בקצורים
ואמנע היזה טעתי בזה הפי קצור לבד כדי שיקל זכרן
שנע' ו הפרקים הצריכים לפי ואטן משעט הדברים בזה
בבליסתי ואלת הפרק הראשון שאנ אאריך בו משע' לא
שהוא על הדרך הפי האמת לפרק ההוא אבל להינעל

קצת המעלה הארבע מן העט כיון מהם ופירושם
ועתה אכתוב בפירוש

אמר אבקר ט

החיים קצרים והמלאכה
ארוכה והשתדל והשגן
סבבה והמשפט קשה והנה
האלך שלא יספיק לך להשלים לבדך לעשות מה שראוי לך
שחיה מה שישנה החילה והעמלים לעצמך והדברים

אשר מחוץ

הפידוש

ידוע כי הקדש והאמון למצאם הסמיכות
ואם היה רוצה נאמרו החיים קצרים
במצוה 8 מלכות המעוואה אחר
והמלאכה ארוכה כפי המאמץ בלתי צריך לך ואין הפרש
בן זה וכן אמרך רמזך יותר קצר משמעון ושמעון יותר ארוך
מראובן ואם רצה לומר כי תיחד אחד מן האנשים קצרים
בסמיכות ל שלמות היו חכמתו שהיה מן החכמות והלכות
הרעואה ארוכה בסמיכות 8 שאל המלכות הנה ואת החוכה
מועילה כלן הוא אמר והשלמות היותר רחוק מן האדם בואת
המלאכה הוא סל כדל הזהיר על ההולך עליה יאמר
היות מלכות הרעואה יותר ארוכה משאר המלכות העיונים
והמעשיות הנה זה מוטא כהיא לא תלם ותקנה תבלות
כי אם תלקים רכס לא יספיקו יחד מן האנשים להקין
אותם החלקים כלם על השלמות יסור וזו המעשה כי חלק
אשר תצטרך ל ידיגתה מלכות הרעואה שבעה חלקים
מה שיחיה יאמר מן המלכות

הדאשון

הדאשון המלאכה המעוואה
בין לב סמטה והנה מן המלכות
האחרת לך יצאך וישר המלכות הרעואה
לך יצאך המלכות הרעואה

משפחתו ויהא צוף האדם זהו ידעת החלוק ידעת מינו כל
 אם מן האכרים בעד ידעת פעלתו ותועלתו וענן עליו
 מן הקושי והרבות והעובי והספגות וצורת כל אחד מהם
 ומקומות האגדים העניינים והחיצוניים והגור האגדים
 קצתם בקצתם וזה השער אי אפשר שיהיה היסוד הישאר
 מינו ינו מן האריכות מה שלא יעלה

וזה חלק הישני

ידעת מה שישיג הינושא
 מענן הבריאות והוא ידעת
 מינו הבריאות בכלל לכל

הצנן ומינו הבריאות אכר אחד

וזה חלק הישלישי

ידעת מינו החללים
 יסבותיהם והמקור
 הנמשכים אחריהם

הצנן כלל או נאמר מאשר הצנן

וזה חלק הרביעי

ידעת מינו לקיחת
 הראיה והוא איך
 לקח מן המקרים

הסם המשגשג העצום לא ימין ומינו הבריאות
 ועל מינו ומינו החול היה זה הצנן כלל או נאמר
 אבר שיהיה מאבריו ואיך יבדל בין חול לחול כי הנה יתדמו

חב הראינות

וזה חלק החמישי

דרכי היבצת
 דריאות הצנן
 בכלל ובהחלק

אמר לאמרין כל שעה מן השנים ונבל פרוק מן שקק השנה
לפי כל עיר נשר עד שיתמיד כל צוק וכלאמר על כדאומר אשר
ייתרהו

והחלק השישי ידיעת הדרכים הכלליים אשר
יביא בהם החולים עד שישיב
הבריאות העצב ל פנקס כל

או ל אומר אבר אשר נחלה
והחלק השביעי ידיעת הכלים אשר בהם
שתמיט הדופא עד שיתמיד
הבריאות הנמצא ונשיב

הבריאות הנמצא או שישיב הבריאות הנאמר ונשיב ידיעת
אלימות האדם ורפואתו עם חלק מיעהם פשוטיהם
והחלקים והסמיכה והחלק והפעולות מן המין הזה נק
הכלים אשר יסע בהם ויתחנך הכשר והחכמה אשר יתלה
בהם נאמר הכלים אשר שתמיט בהם כנפלים ונחלי העינים
כלם מזה המין והנה נכלל בהם החלק מן המלאכה ידיעת
צורת כל צמח וכל מחצב שיכנס במלאכת הרפואה כי א
אחרת אם לא תדע ממה זולת שמוהנה לא השגת אותה
על חלקו וכן נקט קיטור ל שמוהנה המתחלפים
בהחלק המצומות עד שידע בכל מקום אי זה סם יסע
ידועים ידיעת לו החלקים השכנה כלם ולדעת אותם
על פה מן הספרים המנעמים לכל חלק מהם לא יגיע בן
הכלה פעולת הדופא לא יגיע בעבור החכמות ההם שלמות
המלאכה עד שיהיה מוחזק שיראה האיש בעטן בריאותם

וענין חליהם ייגעל קנין מהצד המומתים אשר יורו בהם
אין יורו ידע בקלות ענין מונ האיש וענין מונ כל אבר
מאבריו באיזה חין ממית או ממית החולין וכן ענין כל אבר
מאברי האיש הזה וענין עינים אבריו וכן ידע בקלות באורך
חייית האישים ובאותם הצורות החקוקות כשיטלו איך
יתעסק באותן הכלים לל המיוענת והרפואות ושאיר הכל
וזה יצטרך לזמן ארוך מאוד הנה התבאר לך כי ידיעת
צומן החלקים בכלל ולדעת על פה צומן הדרכים עד שלא
יגמל מהם כלם יצטרך לזמן ארוך מאוד וכן ראוי לך
האישים עד שיגמל בהנהגת רפואת חיל איש אחר איש
ובשמירת הכלים ההם שמוט פרטי לל הפרטים פעם והרכיב
קצתם עם קצתם פעם אחרת וכן פרט הדמיונה הזאת
או המזון עם פרט אחד ממית כל זה יצטרך לזמן ארוך
מאד הנה באמת נאמר כי מלאכת הרפואה יותר ארוכה
מכל מלאכה למי שיבין השלמות בה ועם השתמשות בה
ידע כי כל מי שהיא בלתי שלם בה הנה יזיק יותר ממנה
שיועיל כי היית האיש בריא או חולה יותר טוב שלא יתעסק
בעצת רופא כלל שייתעסק בעצת רופא יטעה בו ולפי
שעדי חסרון כל איש יהיה טעותו ואם יאדע ממנו שיה
טובה הנה הוא במקרה ובעבור זה פתח זה הנכבד ספר
בוירון על השלמות בזאת המלאכה באמרו החיים
קצרים והמלאכה ארוכה והעת צר והנסיין סכנה
והמשפט קשה אמנם היות הנסיין סכנה חנה
היא בטאיר אבל אוסיף כי באיר ואמרו העת צר

ידעה ל' שהיא רסה כ' שח החול הוא צר וק' צ' מאד מן
הנשין כ' אמה כאלה תרע העצבים כלם אשר התאחזו
הנשין אבל תבא עמה ותנסה עצבים כזה החולה הנד
הנש צ' מזה עם מה ש' ש' התחלת הנשין בחולה זה
מן הסכנה ויהיה המאמר כל כוונת על ה' למות במלואה
על שיהיה כל מה שהוא למטה בשטח שצברו עמוד
צבדונך. ואלם אמרו והמשפט קשה הנה ידעה
ל' שהיא רסה כ' על שוית החול לה צלה או לצד או
בהחדם שני מן השניים וכלל הקדמת הידיעה כמה
שיסיה הנה זה קשה במלואת הדמיונה מאד להצד
החול נמשך קיומו על ענין אחד וכבר ידעת כי הדבר
הטבעיים הם הם כלל לא תמידים וסמה פעמים
ישויות במכלית הדנוק ורפא החול וכמה פעמים
צפת על טוב הדאית ולא יתאמת מה שהורו עליו וכן
ישקך ל' שמוט ארץ בדאית הדאיות הפרטיות ואן
יכל לשפט על מה שיתחדש מדיוט טוב יהיה קחב מן
האמת ויהיה זה המאמר גם כן כוונת על ההדגל במה
שיתמייב לואת המלואה ואלם אוסן הסכנה נשין
הוא כפי מה שאסר דע כי לכל גשם טבעי הנד
יפיצו בו שני מינים מן המקרים מקרים שיצוהו מצד
חיצו ומהקרים שיצוהו מצד צדדים דמיון זה האדם
הנה הוא שיצוהו חבריו וחולו והשנה והיקף זה מצד
חיצו וזה מצד שמה בעל חיים שיצוהו שיחשוב יסתכל
בפלת דעתו מצד צדדים ולא המקרים אשר שיצו הנקף לאל

מדתו הם אשר יקראו סגולות כי הם מיוחדות בגין ההוצא
לברו וכן כל דמה וכל מחצב וכל אבר מאבר נעל חיים
ומצאו לו שני חיים האלו מן המקרי' וימשך אחד כל מקרה
מהם אחת מן הפעולות נגופותהם והפעולות אשר יעשה
אותם הם נגופותיהם אשר חמדה הנא שיחמס או יקרה
או ירטיב או יעצולו הם אשר יקראו אותם החסא' הסמות
הראשית' ונא' כי זה הם יחמס בטבע או יקרה וכן יאמר
נב' יעשה באיכותו וכן הפעולות הנמשכות אחד לא הסמות
הראשית הם אשר יקראו החסא' הנחות השניות כמו ש
זיהיה הם מקשה או מרשה או יעשה ספנות או יענה
ושאר מה שמתלם יעשה אותם אשר חמדה והפעולות
אשר יעשה אותם הם נגופותיהם אשר חמדה המיני' הם
הם אשר יקראו אותם החסא' הסגולות נאלי' הנחיצות
המין מן הפעולות לאמר בן יעשה בכל עצמו השגן שהוא
יעשה פעולתו אשר חמדה המיני' אשר בה נתעסם הנקד
ההוא ושבה אבל מה שהוא סגול נמשך אחר איכותו וקראו
אותם נב' הכחות השלישית והם כמו שלש הסמנים המלשלי'
או נב' אותם או היותם פס מית או מיטל מי שזדה הסכ
או מי שגשג אחד מבני האדם כל אי הפעולות נמשכות
אחד הצורה לא אחד החמר והמזוועת נב' הם מזה המין
לא היות זה המין מן הצמחי' וכן המין הפל' מבני חיים
מין זה שב לאיכות הדאשועת לבד ולא נב' למד שיתחייב
מקם מן הקושי והירבה והעובי והספנות אבל זה פעל
בכל בעים כמו שיה' נאלי' הסתכל אין תוקן ברכי' הם

[illegible]

וְהַמֵּיִם הַמֵּיִתִּי וְהַמֵּיִם הַמֵּיִתִּי וְהַמֵּיִם הַמֵּיִתִּי
 כִּי־הוּא הַמֵּיִם וְהַקִּדְוָה כִּי־אֵם הַמֵּיִם קָטָן כִּלָּה מֵאֵר אֵם הַמֵּיִם
 מִבְּרִית לֵה שִׂיכָל מֵהֶם וְאֵם הִינּוּ חֲמִיִּם אֵן קָרִים אֵן מֵמֵן
 אֵן לֵהם אֵיכֹת וְכִי־נֶלְהָ וְאֵי אֶשֶׁר מִבְּרִית מִצֹּא שֶׁתִּי
 הַמֵּיִם בְּבִרְחָה לֹא הַמֵּיִם אֶחָד הַחֲמִיר וְהַמֵּיִם אֵי־
 אֶחָד הַמֵּיִם וְכַעֲמֵר הַמֵּיִם הַמֵּיִם אֶחָד הַמֵּיִם רֵדִין
 הַמֵּיִם מִיִּנְחָרִים לִשְׁחָל וְסִמְנֵם מִיִּנְחָרִים לִכְבֹּד וְסִמְנֵם
 מִיִּנְחָרִי לֹא־מֵן וְסִמְנֵם מִיִּנְחָרִי לֵב וְסִמְנֵם מִיִּנְחָרִים
 לִמְנוּחֵי וְכַעֲמֵר הַמֵּיִם הַמֵּיִם לֵב יִתְחַלֵּם מֵעַל־
 הַמֵּיִם וְאֵם הִיב שְׂכָם אֶחָד הַמֵּיִם אֶת־הַמֵּיִם וְהַמֵּיִם
 הַמֵּיִם רֵבִים בְּמִדְרָגָה אֶחָת בְּעִינֵה מִן הַחֹם וְהַמֵּיִם דִּקֵּן
 לִשְׁלֵל לֵב סֵם מֵהֶם מֵעַלֹת שִׁיכָל לֵם אֶחָד וְהַמֵּיִם הַ
 הַמֵּיִם הַמֵּיִם בְּמִדְרָגָה הַמֵּיִם וְלִעֲוָם מֵעַלֹת הַמֵּיִם
 אֶבְרָה מֵהַ כֹּה־הַמֵּיִם אֶשֶׁר מִמֵּן שֶׁלֹּא יִתְחַלֵּם הַמֵּיִם
 מֵעַלֹת מֵהַ שִׁיכָל לֵב וְסִמְנֵם מִיִּנְחָרִי לֵב כִּי־הוּא מִמֵּן
 הַמֵּיִם הַמֵּיִם לִמְנוּחֵי וְכַעֲמֵר הַמֵּיִם וְסִמְנֵם יִתְחַלֵּם וְהַמֵּיִם
 מִיִּנְחָרִי הַמֵּיִם וְכַעֲמֵר הַמֵּיִם לִשְׁחָל מֵהַ שִׁיכָל לֵב לִעֲוָם
 וְסִמְנֵם הַמֵּיִם לֵם אֶשֶׁר מִמֵּן הַמֵּיִם הַמֵּיִם לִמְנוּחֵי
 מֵן הוּא יִתְחַלֵּם מֵהַ שִׁיכָל לֵב לִשְׁחָל מֵהַ שִׁיכָל לֵב
 הַמֵּיִם הַמֵּיִם וְכַעֲמֵר הַמֵּיִם לִשְׁחָל מֵהַ שִׁיכָל לֵב לִעֲוָם
 הַמֵּיִם הַמֵּיִם וְכַעֲמֵר הַמֵּיִם לִשְׁחָל מֵהַ שִׁיכָל לֵב לִעֲוָם
 הַמֵּיִם הַמֵּיִם וְכַעֲמֵר הַמֵּיִם לִשְׁחָל מֵהַ שִׁיכָל לֵב לִעֲוָם
 הַמֵּיִם הַמֵּיִם וְכַעֲמֵר הַמֵּיִם לִשְׁחָל מֵהַ שִׁיכָל לֵב לִעֲוָם
 הַמֵּיִם הַמֵּיִם וְכַעֲמֵר הַמֵּיִם לִשְׁחָל מֵהַ שִׁיכָל לֵב לִעֲוָם

אשר מחנך בל כלתג לפי איש איש שיקרהו ואם היה המורה
 עני והוא בלקום יסוף חלו ואין לו מקום אחר ישתקף הנג
 מנקום ללקום וכן יכן לו המזון והרעוא כאשר לא יהיה זה
 אלא הנס לו והחטה להם הם הדברי אשר מחנך למיד
 שיתקייב פדנפו ליד מלאכמו כי אינם הוא חכמות ספער
 המגלות אשר יחנך הדורפא הנענה למולה אבל שיאמר
 לבד מה שדמי שיעשה וילך לא יעשה זה כי פעמי' שלא יצע
 מזה התכלית המען

אמר אבקר ט

אם היה ליה שידק לן הנקף
 בעת פגת הכטן והקיא אשר
 יהיו ברשע לן הליץ אשר דמי
 שיעק מלמע פנק יעיל זה יהיה עקל לכל ואם לא יהיה
 ק ייה הדבר בהסך וכן הדקת העקקים הנה אם הודקו לן
 הליץ אשר דמי שידקן מלמע יעיל זה יהיה עקל לכל
 ואם לא יהיה ק יהיה העעין בהסך ודמי נכ שיעין סוף
 העומד מולני' שנה ובאר צות וכשכס ובתלי' אם יחייב
 ההקיה אשר חטבת להריק אותה אם לא

אמר הנפריש

אשרו וכן הדקת העקקים
 היקת הנצת השמן או הדיעה
 ידם העמידים ושתחת פיות
 העקקים יהיה זה הסק כל נגם שינא ברשע ואינם נגלי'
 וזה דם בהקת העקקים העקף אשר דמי ספועה ולפ
 יהיה הסק החדק לן המא' הזה אצל ספועה עד שהעק
 ליוכסבות וארכ וס שאם חטבת סדקת הליץ אשר דמי

כאשר התבאר לי אותות התעבות של הנה ראוי שתשים לב
 לזמני השנה והארכן והשנים וטבע החיל ההוא חלק יתבאר
 הפעול לפיהו כי הרקת הארומ נבחרת אין במקומות הקדשים
 או בשטח הזקנה או במוליים הקרי יקשה ולא יוכל לסכל וכן
 הרקת הלילה לבנה נקץ או במקומות החמים או בצמורה
 או במוליים החמים יקשה ולא יסביל

אמר אבקר ט

זמן הנקד המופלג לבעל העמל
 סנה כאשר הנבע ממש בתגלה
 האחרון וזה כי התחלתו אסור

שימקיימו על שנים זה ולא יתעבר ודאחר שהוא נמנע מהם
 ולא יתעבר ואי אפשר שיסיעו טוב הנה נשאר שיטון על
 עין יותר יעיל לכן ראוי שיחסרו זמן הנקד בלא איתור כדי
 שישוב הנקד ויתחיל לקבל המזון ולא יפליג מהרקות התכלית
 האחרון כי זה סנה אצל בשעה מה שיסביל טבע הנקד א
 אשר יטין להיקנות נפול הרקה יפליג בה התכלית האחרון
 הנה הוא סנה וכל חזנה נג שיהיה בתכלית האחרון היא
 סנה

אמר המצריש

יונה כבעל העמל עובד
 האדמה יבדלים מאשר לקח
 העמל הקשה לאומעת נזה

כי העורק של כאשר יחלוא יותר ממה שראוי לא יהיה נטול
 שלא יבקש או יחם החיים הטבעי בהם יכבה ימות כי הנה
 הוא צריך שיהיה בעורקים דקות לקבל מה שיגיע אליהם
 מן המזון

ל

אמר אבקרט

ההנהגה המופלגת בדקות
בכל החליים הנמשל
בלא ספק סכנה ונחליים
החרים כגשר לא יסכלו אותה וההנהגה אשר יסלג
בה התכלית האחרת אם לא יסכל הכח מן הדקות העד
קשה דע בלא ספק

אמר הנפריש

ההנהגה אשר בתכלית האחרת
מן הדקות הוא שזיבת המאכל
לפניו וההנהגה אשר היא בתכלית
מן הדקות אבל לא בתכלית האחרת הוא לקיחת מי הדבש
והדומה לו וההנהגה הדקה אשר אינה בתכלית הוא מין
גרים השעור והדומה לו

אמר אבקרט

בהנהגה הדקה פעמים יפעע
החולס בעצמים רבה הויקרה
עליהם וזה כי כל מה שיהיה
הזיקה יותר גדול ממה שיהיה מן המזון אשר יהיה לו ענב
מעט ומפני זה היתה ההנהגה המופלגת בדקות נבדלים
גב סכנה אבל כי סבל למה שיקרה מששתם יותר ולכן
היתה ההנהגה המופלגת בדקות ברוב השעט יונת גדולה
הסטה מן ההנהגה אשר היא יותר עבה מש

אמר הנפריש

זה למאמר נקלה

אמר אבקרט

היותר טובה שבהנהגת במלי
אשר בתכלית האחרת ההנהגה

אמר המפרש
אשר בתכלית האחרון
התלים אשר בתכלית האחרון
הם התלים החדים אשר

אמר אבן קרן
וכאשר היה החול חד מאד הנה
הכאבים אשר בתכלית האחרון
יבאו נ וראוי בהם ח שחשה

נ הטהנה אשר היא סתכלת האחרון מן הדקות יבא
לא יהיה ק לא יהיה סכל מן הטהנה שהיא מה יותר עב
מה והנה ראוי שתהיה הידידה לפי רעיון החול יחסדות
מן התכלית האחרון

אמר המפרש
הכאבים אשר יהיו סתכלת
האחרון הם הכאבים הנדול
ל עונות הקדמות וכל המוקד
הסתכלת החול הוא כי אין תכלית דבר וזה היסוד גדול
מחלק החול במקדמו והבין מאמרו בתולה האדכשה ימי
הראשונים אחריהם מעט

אמר אבן קרן
כאשר הקצו החול ל תכלית
יו ראוי בהם ח שחשה
הטהנה אשר היא סתכלת האחרון

אמר המפרש
מן הדקות
יוה לנע צס המקדים בעד
ההיא יבא שחשה החול
יוה כי אין ראוי שחשה חשבו
בשול המזן חדש תבטסו עליו שחשה חשבו חשבו

החול כ היה בעת הסימון עליו עלהם כמדתו כלם ואמש
נאמר לו המושט עד שיכלם העצמות עליהם

אמר אבן קרן
ראוי נב שתקול סח החולה

ותדע אם יהיה שיתקייסם
עם תכלית החול ותעין אם
עם החול יתלש קודם העצמות החול ולא תשאר על המזון
הוא או החול יתלש קודם ותענה שגאונ

אמר המפרש זה מביאר

אמר אבן קרן
ואמר יבא תכלית חליס בתולה
הנה ראוי שיתעצן ההתעצרה

הדקה בתולה ואמר יתאחר
תכלית חליס הנה ראוי שישם התעצרות בתולת חליס
יותר עבה ונאמר יחסר מעצביה לשעו פגע כל מה שיקרב
לתולת החול ובעת תכליתו בשער מה שיצא בו סח החול
וראוי שימנע כן הלזן בעת תכלית החול כי התעסבר

ט לזיק

אמר המפרש זה מביאר

אמר אבן קרן
כשיהיו לקדחת סבוכים היה
לזנוע מן המזון נב בעצמות

שועתיהם

זה מביאר

אמר המפרש

יב

אמר אבקר ט

הנה יורה על עונות הקדחת
וסדר החול נחלקת החליים
עצמם וזמני השנה תוספת

הסבוכים קצתם על קצתם הן שיהיו עונותם בכל יום או
יום ויום לא או כיוצא בן חזק הזה והדברי' נג אשר יראו
אחר זה ודמיון זה היה שיראה בצעלי חול הצד כי הוא אם
יבא הקיקת הדם מתחיל מראשית החול יהיה החול צד
ואם תאחר הדמיון יהיה החול אחר נהשך נהענה ונשיש
באשר יראו הנה יורח אותם על טוב נקין החולה ורעם
ואחך החול נקצדו

אני הכפ

מטבע החול עצמו תדע אם הכלות ממהר
או מתאחר כי חול הצד וחלי הריאה

ומורסות הראש חוליים מר' ש מאד נהשקני ומקצת העוק
והשדפן (הוא נגע הריאה הס' חלי' אחר' תועת הקדחת
אם נה שיהיו בחלי הצד ומורסות הראש יום יום נה
נחב מה שיהיה במי שם מורסא שיש בה מקצת באצטנ'
או בגבדו או במי שם השדפן כל יום וכ' כללה ורוב מה
שיהיו שעות הקדחת למי שחלו מן הטחול שלם ונבל ממה
השחורה יום ושני ימי' לא ין עתה השנה כי קדחת רבועת
הק' ציית קצרה מצב הענ' והחרפית אדונה וכ' באשר
התקבר עם הסמך ותוספת העונות מורה על תוספת
החול וקורבת תבלות ויודע תוספת העונה חשנית על
השנה הראשונה משלשה דברי' אחד אלה שעה עונות
הקדחת והאחרת אורך העונה והאחרת צללה לל חוקמה

החול
החול
החול
החול
החול

י
י
י

אני אבן הישישים יסכל העם יותר מכל האנשים
ואחריהם הזקנים והבכורים סובלים אותם
יותר מעוונותיהם ומהם מעט יותר מכל האנשים העצ
ומי שהיה נין העברי יותר חזק התאונה העה הוא סובל
אחרת וזהו מעט

אני אבן אשר ופניה השער כזר ומדן כשער אשר
אחריו נאם כי כל מה שהיה החום הטבעי
יותר יצחק ל מין יותר והעק מן פוסת העברי בעבור
למטה יותר וזה אשר ובר גססל הישישים העוס וזכר נאלי
זהו הישישים אשר לא העם נבול הדפסד והחולשה אבל
הזקנים אשר סבלת הישישים העה לא יסכלו החתן נין
החמה אצל יצחק שיקחו אותם מעט מעט פעם אחר
פעם פעם לקרבת חמילתם נין חכמי ויצטרע ל החליות
מה שיכלה מעט אחר מעט

י
י
י

אני אבן כי שיה נין הנקטות כגדול העה החמה
הטבעי בן סבלת מה שיהיה מן הרפני
ניצחק בעבור זה נין חמילת יותר ממה שיצטרך ליושבים
נאם למטה מן חמילת מה שיצטרך ליושבים חמילת ויחסר
ואולם הישישים העה החום הטבעי נאם מעט ומעט זה
לא יצטרע מן חמילת כי אם מעט מן חמילתם תבנה מן
חמילת וקטנה נבול תהיה הקדחת הישישים חמילת כמל שיהיה
למטה הם נבול וזה בעבור כי נאם קרים

אני אבן אשר נאלי העם אשר בן החום בעברים
אשרו יותר והוא העק אשר אחר מלח

נאלח תמיד כי החס יותל עסק צמחות כמו שבאר בספר
המזון.

אני אבן הנוסות סתו באבב יותר חמים שיהיו
בטבע והשינה הארוכה יותר ראוי שיהיה

בשעליו הזמני ושיהיה מה שיאכל מן המזון יותר וזה כי
החם הטבעי בנפשות בשעליו הזמני הרבה ולכן יצטרך
למזון יותר והראיה עלה ענין העשרי וענבדי האדמה
אני אבן וזה כי העשרי בעבור שהיה החם הטבעי
בהם יותר הוצרכו מן המזון למה שהוא

יותר וענבדי האדמה נצב בעבור כי חמיונותם הטבעית
התל כדונם עמלם הם יטלן שיאכלו שגור רב מן המזון
אני אבן המזונות הלמים יאותו לכל החיות
כש העשרים ומי שכבר הרגל שיאכל

המזונות הלמים

אני הנפ זה ממאר והוא משל ימצאם הדרך הסל
והוא כי כל חולי יתקן בהם

אני אבן ראוי שיען לקצת החולי מזונם כפעם אחת
וקצתם בשתי פעמים וישים מה שיקל ממע
יותר או פחות וקצתם מעט מעט וראוי נצב שיען לעת העומד
מזונם השנה חלקו וזה ולמה נצב ולשעם

אני הנפ בעשר שטן הדרך צמחות המזון מחלה
ואסכ באיטות לקח לתק כעין הדרך

בעת מטלתו והשרש בזה במיעט מה החולה ובמיעט החלי
יין נצב לשני והמטה ימזג האין חלקו וזה כי הס החזק

הקדמים כבדאים
אני אבך כאשר יהיו עושר
הקדמת דבוקה בסמניהם
אין ראוי שיען
למלה דבר בעתותיו או שיריכוהו לא דבר אבל ראוי שיתיר

מן התוספת משפט עתות ההפך
אני הנצח אה צלילי רחמיך משפט עתות ההפך
משפט עתות הצוננת וכאשר היה העת הזה
רצו בו לחסר החמיר כדי שלא תגדל הקדמת חלילה לקד
מתוסף בה פסם בזה

אני אבך הנפטר אשר יבא אליהם או שבע סוף להם
הקצין על השלמות אין חמי צוננת ולא
שחורש בהם קדוש לא ברפואה משלשלת ולא בזולתה אין
התעשרת אצל יתמו

אני הנצח אחריו יבא אליהם כל שהכע סבותיו ועד או
אותותיו והוא מוזמן שיהיה ואחריו ולא
לבו מן המעשרות כמין החייה והייעה והצבית השחן
מלס הנדות והחשיפה והתקנה שיהיה הקצין שלם אבל
הקצין החסר הנה ראוי שישלחון חסרונם ויודעוהו שגשור
מן הליחה המלחמה באופן היחיד קלם **ואני נאלי**
כי הקצין השלם שואלם שקבץ שזה דבר

האמץ שקדמיו הנשאל השע שיהיה בינם יחסי הקצין השלם
שהיה נבחרה דבר מבור יצא מן הצנף לא במחשבה חרבה
שזה הדבר המורק הוא הדבר המזיק לבד אשר היה סמ
החול החמישי שיהיה חרקה על יגשר מן הצד אשר בו
החול השני שיהיה עם מעשה קלעת מן הצנף **אני נאלי**

יבא שר הסר אחר מהם אז יורד מאמר אין הנקין טוב ולא גלה

אני הנב ראוי לך שיהיה בביתך ותאמר אף תתקן הלי
הוא למה בעצמה אחר הכשול ביום הנקין

ועל יושר ולא יבא אחריו הקלות והמעטה כי גאלו מעלה תע

שני והוא שיהיה עם קלות מעטה והוא ראיה כי פעמים

יבא התעלה החמשה ולא תהיה מעטה ותשובת זה כי הוא

אשר זה כאשר הפלג העקו ואעפ"י שהוא מן המין אשר רחמי

יבא עמו עם שאר התנאים כי כאשר הפלג לא יבא אחריו

קלות ולא יהיה עמו מעטה אבל חלטה ורשע מן הנקין ואם

שני עמו שלם מוקד נדע זה **אני אנכי** הדברים

שיטתו ראוי שיטתו מן המקורות אשר הם

איהם יותר עמים באחרים אשר הם טובים לנקיים

אני הנב אה גאל הדם אשר ראוי שיטתו הם הלי

המלכות חללי אשר בא בהם העקין שלם

שלם והמקומות אשר הם טוב לנקי הם הבט מעים והמקומות

והמקומות והרחם והעז ופס זה צב החרך והנחירים כאשר

רצו עקו המוח וראו לרשע שיטתו לזכור כי ריעת שני

הטבע ואם ימצא שיהיה לו צד ימות לנקי אשר יטקה

אותו יכן לטבע זה שיטתו לנקי ויעמוד הטבע ואם לא

השגן בהפך זה וראה תעצות ותענה מוקת ימצא אותה

וישתקח וימשה לו הפך הקד אשר נטשה לו ואמשי

לך כוח גאל כאשר היו בכבוד ליתיה כבוד חדש חלי העה

הצדדי אשר הם טוב שיטתו איהם שני צדדי אחד מהם

עד האצטו וכאשר תהיה הנטיה לצד ההפך ההפך

בשלש ימים טוב משיהיה בקיום יתברך האחר צד הכליות
יהמקה ואלם נחית הלחות ההם אל צד החזה והרימור
יהלבו אינו טוב **אמר אבנן** אמנם ראוי לך שתעשה
הרפואה וההנעה **אמר** שיתבשל החולי אמר
כל זמן שהיא נא ובתחלת החולי אין ראוי שיעשה זה אם לא
שיהיה החולי מצטער ואי אפשר בזה העשן שיהיה החולי מצטער
אמר הרופא אמרו הרפואה רוצה בה הקטלתו והחולי
המצטער הוא אשר יהיו מלחות מסעירות
החולה הוסיף אותו בתוס יתיה להם והנה מאמר אל אמר
בתחלת החולי יצטרך נחדש לו סערה ולאינחון על לשקוט
גם יתעשו ניצור מאמר אל אמר וזה המעט שיהיה ואולם
זיכר העשן הנה יהיו הלחות מאות קיימות באמר אמר
באמר ההוא יהיה בשולם במדות זמן החולי כל עוד שיחסר
אמר אבנן אין ראוי שילקח ראיה על השעור אשר
ראוי שיוקח מן הצוף ברגעיו אמר ראוי
שנתמיד ההדקה כל זמן אשר ראוי שיניק הוא אשר יצא
החולה סובל אותו במהירות וקלות ובעת שתהיה ההדקה
רחוקה תהיה ההדקה עד שיקרה העלף ואיננו ראוי שיעשה
זה באמר יהיה החולה סובל אותו **אמר הרופא** אמר צאל
אשר היה הדבר הצונד הוא אשר הווי
החולה יקל בהכרח ממה שהיה ואם הורק עם הדם היוצא
מין הטבעד בר טבעי הנה החולה ירפה בהכרח ויחלש כמו
ויחוש בכבדות וצער וראוי שתהיה ההדקה עד צנול שיתחזק
מאיה העלף במורסות החמות אשר הם בתכלית הצנול

ובקדחות השורות אשר ובמאכלים החוקי המיוסלני רכשם עצמו
 על זה שיער לן ההדקה כאשר היה הסמ חסן וכבר שית זה
 פעמי' רבות לא יחט' ומצאנו אמתו מועיל מועלת חזקה לא
 נרע במאכל' המיוסלני' רפואה יותר חזקה יותר מוסלנת לן
 ההדקה אשר יקרה העלף שיטחור נידע אם ראוי שקין ענין
 או יעשה השלשול עד שיקרה העלף. **אין אבן פעמי'**
 יצטרך בחלי' החד' דרך זרות לעשות **הדמיה**
 השלשול בהחלשות וראוי שיעשה זה אחר שיקדים ייעדין
 העטן כפי מה שראוי. **אין הדמיה** כאר' לע' של' עתיד
 השלשול בהחלשות **החלי' כי אם במקרה**
 החלי' שחד' והם מסתערי' כמין שנוצר לפני' עס כל זה
 ראוי שיעשה זה במידה ובעין צחל מה בעת הצורך לא
 צרכו ואחר ידעת דקות הלחות. **אין גלי' הסכס**
 בעשיית הרפואה המושלמת לן **חלשת**
 יבשיות והקדחות אשר מה שהיא קדחת לא יצטרך א' לה
 שיקח מים ייעב' אבל היא צריכה אל הסך זה ל' מה שיקרה
 ילחלח איתם נעשה אותה בעצד הלחמה הפועלת חזקה
 וראוי שיהיה התעשלת בהדקת הלחמה אשר תתחדש החול
 חלשה יותר לן חסון אשר ישיג הצטננות בעשן ההוא במבט
 הדמויות המושלמות ואיתם יהיה התעשלת יותר כאשר הידך
 הלחמה המזוקת לבה בלא נזק יהיה ראוי שיעין חלשה אס' צוק
 החולה מוזמן מיומן לה השלשול כי האנשי אשר יהיה חלשה
 חלי' ש' הפסד בשול האוכל וכא' צט' הפסד צדול או חמאה
 דס' שבי' יא' צר במה צמה שלשה מן החלי' חלי' או נפח

27
 כד

אי יום יין מילך אי שם בקצת הנביאים עם זה מורסא
 אין צדק אחד מהם מין לשלש נראין שלא יהיה דבר מזה
 נמצא ושיהיה הלכות כצנף החולה על יותר טוב מאשר
 שיהיו מקלות הצדקם כל שיהיו דקות ולמה יהיה בהם כלל
 מן הדבקות ושיהיו המעבדים אשר יהיה מעבר מה שיצא
 כשלשול מהם רחבים פתוחי אין בהם כלל מן הסתם הע
 טעה אעמט לא הדברי יין ויין הצנף כזה הענן כ
 כאשר דעט שנשלש אותם **אמי אבן** אם היו
 הצנף מן המין אשר ראוי שיטקו **אמי אבן** מעט יושל
 והניס כל בקלות ואם היה הענן כה סך זה היה קשה
אמי הצנף הפרק הזה אינו כפל למה שכלל אותו
 הפרק השני כי הפרק ההוא היה צמח
 שירק מלאי וזה הפרק צמח שערקו אעמט ברעויות
 ובעבר שם צמח הפרק השני כולל לשני הענני יחד
 השתדל לתת סבה ככלל הפרק הזה

נשאל המאמר הראשון

המאמר השני מפרקי אבן קרן
אמר אבן קרן כאשר היתה השינה בחול מן
 החליים מחדש כאב העזה
 מיופתי היות וכאשר היתה השינה מועילה הנה זה
 מיופתי ההצלה מן החיות **אמי הצנף** יונה באמר

כאב נזק כי יש חלי' ועת' מן החול' תזיק בהם השיטה וזאת ש' צוה
 בהם החולה ב' ק' י' צ' נ' א' י' נ' ו' י' ש' ש' מ' ע' ל' בהם
 השיטה ואם י' ש' בהם החולה והתח' ש' ל' הנזק הנה הוא סימן
 היותו כי כאשר קו' התעלה בא ל' הנזק וזה אמ'ם יהיה
 כאשר יהי' ל'חות הנק' דעת מאד מ'נחות החוס' הטע'ם
 ואולם החל' אשר תזיק בהם השיטה תמיד הוא ש'תעלה
 היותו כ'א'ר' ח'פ' מ'י' מ'וע'ם הנ'ת ה'ל'חות ל' הא'ע'ת'
 מ' כ'ת'ע'ת' ש'וע'ת הק'ד'ח'ת וכל ש'ק כאשר היה ע'ג'ה ק'ד'
 ופ'ק'ת וד'ע'ת' אשר ת'ע'ש' בהם השיטה ה'א' א'חר ה'ל'חות
 ה'ת'ע'ת' ח'ע'נה וד'מ'וד'ס'א וכל כ'ע'ת ה'ת'ע'ל'ת וד'י'ו'ת' מ'ו'ע'ת'
 ש'ת'ה'יה השיטה ע'ת ה'יר'דה ואם תזיק כ'ע'ת ה'יה הוא ח'ו'ת
 ה'י'ו'ת' ואם ת'ע'ל' ל'פ'י ק'ה ש'כ'ר ע'ד'ע מ'ת'ו'ע'ל'ת' ה'י'נה
 כ'ע'ת ה'ז'את הנה ל'א' י'ו'ס'י'ף כ'א'יה ל'ג'ס'

אמאבן

כאשר הנחה השיטה ע'ר'ב' של הנה
הוא סימן טוב כ'ש'ת'ק'א'ט'

אמהמפ

זה יורה שהחוס' הטכ'ני נ'ב' על ה'ל'חות

אמאבן

נ'ת'ח'ס' השיטה וה'י'ק'ו'צ'ה
השיטה הט'ע'ן

אמהמפ

זה מ'ט'א'ר' א'מ'א'ב'ן
ה'ד'ע'ב' ו'ל'א'

הוא סימן רע לא הש'כ'ע' ו'ל'א'

זולתם מכל הד'ב'ים טוב' כאשר י'ע'ב'ז' השיטה הט'ע'ן

אמאבן

זה מ'ט'א'ר' הי'צ'ע'ה אשר
ל'א' ע'ד'ע ל'יה ס'ס'ת'מ'ו'ה

אמהמפ

מחל' אמ'המפ זה ש'ה'ל'חות כ'ב'ר ה'ת'ע'ע'ע'ל' ו'ל'א'

ש'ת'ע'ל'ת' ה'י'ו'ת' ו'ל'א'
 ש'ת'ע'ל'ת' ה'י'ו'ת' ו'ל'א'
 ש'ת'ע'ל'ת' ה'י'ו'ת' ו'ל'א'
 ש'ת'ע'ל'ת' ה'י'ו'ת' ו'ל'א'
 ש'ת'ע'ל'ת' ה'י'ו'ת' ו'ל'א'

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
כ
ל
מ
נ
ס
ע
פ
צ
ק
ר
ש
ת
י
ל
מ
נ
ס
ע
פ
צ
ק
ר
ש
ת

חרס הטבעי ולכן נבאנו מהם המצוי לחיב אי טעם או מירב
 סמיותם ולכן יורה צונו **אנא אנק** מי שצא בדבר
 מצינו לא ירצה בפאנו כרוב שגשג העה
 שכל מעורבב **אנא הנפ** ירצה נבאב בטאן סבר
 הנבאב כחיו שיהיה מחולה מורסא חמה או ה
 חצא והטבע והרסוק והכתישה ומה דומה לזה יהיה כלתי
 מרצטט העה שלט מעורבב **אנא אנק** העצמות אשר
 יקונו בזמן ארוך הנה ראוי שיהיה השבתם
 א השומן במתן והנפשות אשר נמשו במעט יהיה השבתם
 במהירות **אנא הנפ** וזה כי העצמות אשר יקונו בזמן
 מתעט אומם התחדש להם הרזון ההוא והמח
 מהרזת הלחיות ולא מהתכת האבר הקטא יאולס
 העצמות אשר קו וכחשו בזמן ארוך העה כבד עק מהם
 הכער והרוק מהם וחלשן שאר האבר אשר בהם יהיה
 הכשול והתפור המזון בעק והולדת הדם ולא זיכל שיכל
 מן המזון השיעור אשר יצטרך לו העק ולכן ראוי שימש
 א השומן בזמן ארוך **אנא אנק** הקס מן החיל אשר
 יקח מן המזון ולא יתחזק העה גהייה שהע
 אכל חמט יותר חמה שיסכל ואם היה זה והוא לא יקח
 מן המזון יותר מדי סכל הורה שצט יצטרך א נקני
 באר הסכה כשרק אשר הידישטט ט כ העק
 שאיט נק א מה שתאנהן תוסף ט דעה
 כל עק שתרצה לנקיט העה ראוי שתשים
 מה שתדעה לה צא מייגע יעמר ט נקלמ

ל

ל

ל

ל

אמ המפ יהיה זה כשיחוב ויפתח לעבדיו ויחמור

וידק דזיכר הלחניות אשר מ' אם חיה להם

לגס מן העצב והדבקות **אמ אבן** הצנף שאי

עק' למה שתזנהו יסוף מ' רעה

אמ המפ סבת והסבבארת נכונ' למה שיהיה זה כאשר

היה זה האצט' מלגה מלחמות: עות ודון

יקרה מהם פה שזכר וספרט שיקרה להם כקס לחול:

והנח שלא יכל שיקח מן המזון יותר מדי סלג'

אמ אבן כשימלא הצנף מן המשקה יותר עקל

משילג' מן המאכל **אמ המפ**

רסה במשקה הדבר הלח' והמשק' אשר

לגשמותי' כחם מין נה' כי המזון הלח וכש' כאשר היה

בטבעו חס יותר קל ויותר מהיר להיות מין הצנף

אמ אבן השאדיות אשר ישארו מן החלי' אחד

העקין ממנהגם שסבבו חזות החול'

אמ המפ ברוב החלי' יתעפטו השאדיות באונק

הימים ויולדו קדחת כ' ללחות שהוא עדי

מטבע הצנף אשר יקיסבו הנה הוא בלתי אפס' שזון אחת

לא יסור ענש כ' אם ל' העשש ברוב וכאשר היה עש' א

המקום אשר הם מקובצות חס' יהיה שובם ל' העשש ברוב

יותר מהיר שאפס' להיותו ויותר חזק **אמ אבן**

מ' שימלא הצנף הנה יכבד עליו חליו

בלילה אשר לפני הקדחת והלילה אשר יבא בו הצנף יהיה

ברוב יותר **אמ המפ** מהכדיל הטבע הדבר הרע

מהדבר הטוב ויכן ל הדחיה והיציאה יתחדש הסתערוות
וראוי בהכרח בעת הסתערוות ההוא שישתער החולה
ויכבד עליו חלץ ומחיה האנשי שישטן בלילה וכאשר
משע הסתערוות ההוא מן השניה יתבאר סערת החולה
ונכחות חליו באור עגלה ופסחא יהיה זה כיוס אשר היה
הנסיין מיוסן שיהיה בלילה אשר יבא אחריו ואמרו יהיה ברוב

אמ אבקר

עם החדת הכנן קעמי ינעיל בהחלק
מצאות הצואה כשלא יהיה השתעמט ל מיין דע' ממט
אמ המפ כי רבני צבעין יורה על הרקת מיני רבים
מן הליחות והמיני הדעי' הוא שיהיה בו

דבר מאונתת החדת הצנף והוא הצואה השמנה או מאונתת

אמ אבק

כשיקרה
כאב בצדן או יקרה בצנף
מורסות הנה ראוי שיראה ייעין למד שיצא מן הצנף כי
אם היה הצנף עליו החדת האדומ' הנה הצנף עם זה חולה
ואם יהיה מה שיצא מן הצנף כמו מה שיצא מן הצנף
הכריא היטה צבטמן להקדים ולזון הצנף

אמ המפ

אמר צאלי הצנף צכ' יקבל הליחות אשר
יחדו מן החום והשחין והמורסות אמש
הוא כשיחמם הדם מפני החדת האדומה וראוי שתעין
ותראה אם השלך הטבע ל המיתרות ל אונק האבר
אשר נחט נידע זה כשיהיה מה שיצא מן הצנף כמו מה
שיצא מן הצנף הכריא ואין בהזעתו או סכנה ואם לא היה

הצנף כן מהלכות לצדדי תמצא הצנף עלמה שיצא מן
הצנף המה הארומה וחוני או שיטקה ויורק קודם שיזון
אותו כי הצנף שאיט נקי כל מה שתזוטהו יסיף רעה

אמ אבן כשיהיה האדם רעב אין ראוי שיצנע
אמ אבן עם מיעוט המזון ראוי
לדחיק העמל וסבת זה לבוארת

אמ אבן כאשר יכנס בצנף מזון יוצא מן הטבע
מאד רעה זה יחדש חולי ויורה זה על

התרשאו אמ אבן נראה כי טעם במל הזה יספר
ב כשיהיה המזון היורד היצא מן הטבע

יציאה צדלה תהיה היציאה ההיא בבמות או באיכות רעה
הוא יחדש חולי והרשת מה שיתחדש מן החולי לפי שיעור
יציאתו אם יצא יציאה צדלה יחדש חולי צבול ואם היה
יציאתו המחלישה יציאה קטנה יהיה החולי קטן אם יצא
רעיה על שיעור יציאתו במה שיראה מה תרשאו כי אם

היורה היציאה קטנה יתרשאו מהר אמ אבן מה
פניה מן הדברים ון מהם פתאום

יציאתו קטן יהיה מהר **אמ אבן** היורה משל
מכל הדברים שיזון מהר

שיבול הטבע זה שיאכל ראשון ראשון קודם שיחמך
ואחר פתאום אחר שיחמך יבול אותו כאחד בזמן שגועט
ואחר פתאום שיהיה אחר לקיחת משלים הצנף מאד
כל ולא ימשיכו מעט מעט לא נמנע אחת

אמ אבן הקדמה כלשהו בחליים החלי הן למות

מא

מב

מג

מד

הן לבריאות לא יהיה בתכלית הנטות **אם המע**
אל צאל הקדמות במול החד תהיה

דסקה תמידית כרוב כי המעט מן המלי החכ יהיו מעט
קדחת כמן העלוי **אם אבק** מי שהיה בטע ב
בבחרותו להנה הוא כאשר יהיה ישיש

ייבש בטע נמי שהיה במחמת יבש הנה כאשר יהיה ישיש
יתלחלח בטע **אם המע** כאשר קשת האמת מ
מצאתי כי זה דבר כלל נמצא והוא

אם ק משפט כוזב בלא ספק והאמת אצלי כי אפקד
כמה אדם אחד או שני אנשים אירע להם ק ושם איתו
משפט סתם כמן שהלך מטהן כרוב ספר איסודימא

כיהוא קמט עשן אחד או שני אישים נטב אצל המשפט
קדן על המין והוא אצלי לפי לקיחת החלק ואם לא ירצה
לאמר זה ורצית שיושם לזה המאמר הכללי אמת אומני
אמתות ויתנו מהם תעני יונתו לק הענות קחלק מה

שזכרו צאל בשער הזה **אם אבק** שתיית המשקה
ירמא הרעב **אמר** **המע ירצה**
במשקה היין וזה הרעב ירצה בן

התאונה הכללית כי שתיית היין אשר לו תמוס חזק ירמא
זה הרעב כי התאונה הכללית תהיה מקור מונח האצט
לכך ואם מליחה חמוצה עלשת כגדמה יהיין אשר

זכרתי ירמא שני הדברים יחד **אם אבק** מה שהיה
מן החללים יתחדש מן המלי הנה יסואתו

תהיה בהיקף ומה שיהיה מהם יתחדש מן ההיקף

מה
5

מיו
כא

מיו
כב

מח
כד

רסוצות תהיה צילי **אמ המפ** זה חמור
אמ אבק העקין **אמ המפ** על צאל לעי שור
כד

אחד מן החליי המדיס אשר העעם העעה
אחת ומהירות דנקודת **אמ המפ** יבא העקין בהרבה
מן החליי החד כיצ נבט ופסוקה וסעמי יבא במקצתם
בגאב ציט טוב והחליי אשר יבא בהם העקין השלם צום
היד צו לענן למעגן צנקרט שיקראם חליים חד כיצ אחד
מוחלט אצל החליי אשר יהיה בהם העקין קסר באחד מימי
העקין הראשונע עוד יטאר מהם שארית שלם עקנים באחד
מילי העקין אשר אמרין עד יום הארבעי הנה יאמ צה

מח
כד

המדיס אשר עקנים בארבעים **אמ אבק** הרביעי
מורה לשביעי וראשית השבוע השני היום
השליש מורה ליום ה' כי הוא הרביעי מן השבוע
השני ויום ה' צכ יום המראה כי הוא היום הרביעי מיום
ה' והיום השביעי מיום ה' **אמ המפ** אמר צאל
ה' מורה צגשר כי יום העשר היום יוסד

מח
כד

העקין והוא תבלית השבוע השלישי **אמ אבק** הרביעי
הקיי שית צרוב תהיה קצרה והחרי קיית
צרוטה וכש באשר הדבק בסתע **אמ המפ** על חמשיית
לש תהיה בקיץ קצרה אבל שאר החליי צג
כי הליחות יוטב ויתפשו כעך כל קינתו ויתחייב מזה
של אריך דבר מן החליי הקיי צי אצל צנקרט שם מאמח
במלי היחד אריך ושם אנת למשל ויקרה צמח הסך זה

אל שינוחו הליחות בעומק הצוק כלן הם מתאכזזת והטאר
 הכח במקרה והחליים לא יכלו כל וזין שיהיו הליחות המולדות
 אותן קיימות ולא החולס ישתע כי מיהם יטאר ולא יתך
אב אבן טיב שיהיה הקדחת אחר הקוץ משיהיה
 הקוץ ~~הקדחת~~ **אב אבן** קוץ
 יהיה חמלי. או מהדקה ~~הקדחת~~ אירע
 חמלי. העה יחללו העצב' כן הלחה הדבקה הקדחת אשר
 חמלי. מונום יבדקו הקדחת אחר הקוץ הוא הדם פעמי
 וחמלי. הלחה ההיא ותניבה ודקקה יתניבה הקדחת וטאר
 אירע לאדם קדחת שורפת ותנבב כל ציט ועצבון ואחר כך
 יקרה להם הקוץ חפץ הינוס העה המדחה מזה גדול
אב אבן אין באוי שתבטח בקלות החול. שיהיה צד
 החולה שלא בדרך הדקש כי יוכילה שיקרה
 מזה איט קיים ואי אטש שיעמוד ולא תאריך עמידתו
אב אבן כאשר תתחדש חולי קוץ ואח"כ הקל פתחם
 מכלת קדימות בשול או הדקה לא תסמיך
 על זה כי הליחות נבטל ונקטמו ועל ידי תעניתם בלא ספק
 וכן אם קדם הכשל לצוק ואח"כ קרה אחרי כן שיהיה רעה
 וערכוב שכל והדומה להם לא יתקן זה כי לא יעמוד
 ודבר פעמי יורה זה על נקין טיב **אב אבן** מ
 שיהיה ט קדחת בלתי חלשה מאד אם
 צמי כענע ולא יחסר כלום או יתך יותר מזה שראוי דע
 כי זה הדאשן יורה באדיבות החולי. והשט יורה על חלשת הכח
אב אבן יזין הצוק תמיד אית רע יתירה על חלשת

י
ש

י
ב

י
ב

נב
נב

הפך בין שהיתה הקדחת בלתי חלשה מאד או שהיתה קדחת חזקה
מאד **אנא אבך** כל זמן שיהיה החול בהחלשתו אם
ראית שיתעצב דבר העצב וכאשר הנציב
החול ל תכליתו הנה ראוי שישקוט החולה וינח

אנהמפ הנה יתן שפתו ויפיקו אשר אחריו ואמר
אם ראית שהתעצב דבר העצב חזק בו החקוקה
לבד ופשיט יעשה השלשול נב וזמן ראוי שיעשה אחד מאלו
השנים בעת תכלית החול כי בשול החול יהיה בעת ההיא
והנה העצב יהיה בעת תכלית ברוך העצב נב ערך השול
הטוב כד שיהיה השלשול יחד להיות הוא שתעשה ההקדחה
בתחלת החול עד שיפסק חמוץ ובעת תכלית הכח החיות
והחם הטבעי קיימים במחם אלו המעב כבד קדם לך שאין
ראוי שיעשה השלשול בתחלתו אם בחלי המסתערים

נב
נב

ולכן אלו כפאן אם ראית שיתעצב דבר העצב **אנא אבך**
ל הדברים בתחלת החול ואחריתו יותר חלשה
ובתחלתו יותר חזק **אנא אבך** חזק בדבר המקרה
כי חם בתחלת החול ואחריתו יותר חלשה

כלהו עונת הקדחת נה צער והכאב ולסערה והצחצוח ואולם
הענין אשר יהיה מאד המקרה חלו והוא החול יתחייב
בדבר בעת תכלית טוב יותר כאשר יהיה החול מן החול
אשר יחלו **אנא אבך** כאשר היה הקס מחול יתחייב
בדבר האוכלה ולא יתוסף צנפולגס הנהגה

נב
נב

יע **אנהמפ** זה למאד וכבד נוסד זה הענין
אנא אבך הנה בחוב העצבים

נב
נב

כל יי שבעט דע ויחטא מרחב המאכל מתחת העץ ואי תוסף
 נוסף לים העצום יצע שבעט ל הירידה מן המאכל ואולם
 מה שימנע מימנו בתחלת עפע הלקיחה מן המאכל מעשה
 חזקה ואיחל ירבה מימנו בסופו העה עפע יהיה יותר טוב
אמר הנביא הדמר כסין כס מוחל ובארי כסין כי
 מפני דע מלון או שארית הלחיות אינם
 מונעים אבריו ותאמתו חזקה והנח יאכל ויתוסף הלחות או
 יתחזק חזק המון ותבטל הסעודה וכאשר היה זה במחלה
 לא יתאוו להתעסק הטבע בבטול ואחל יתחיל להתאוו
 ידע כי כבר נתבטל לחיותיו שלם עפע ל הטוב כרוב
אמר אבן בראות השכל בכל חילי איות טוב וכן התאווה
 למאכל והפטר איות דע **אמר הנביא**
 זה המאור וכבר בארע סבת זה כפרקים
אמר אבן כאשר היה החול נאות לעפע
 ולתוקן צפון ושכנו ולזמן ההוא מלמע
 הסבה סכנתו מעונה מסבת החול כאשר הוא בלתי נאות
 לאחת מאלו הסיבות **אמר הנביא** זה מקבאר כאשר הוא
 צפון נאות הוא חיה על ידאה צרולה משוי
אמר אבן העה טוב בכל חילי שיהיה
 טוב למה שקרוב מן הטוב ושעל השמן
 וכאשר היה דק מאוד כחוש העה זה דע וכאשר היה צפון
 כשלול יש בו סבת **אמר הנביא** של הכסין הוא מיה
 שכן הערה וחטטר ויהיה חלקיה בטן
 שלשה חלקים אשר למטה מן החלצים ומה שמיק

ה

ט
ל

ס
ל

לעבור ושל הבטן וכאשר היו המקומות ההם עכס העה הען
יחד טוב וכאשר היו סחוט העה הען יחד רע וזה כי הוא
אחת רע וסבה רעה ואולם אחת רע בעצור שהוא מורה
על חלשת האברי ההם אשר כחשן ונתנו ואולם סבה רעה
בעצור כי כשל המאכל בעצור ותולדת הדם בעצור לא יתן
עם זה הען כפי מה שרצו כי שני לו האברי יחד יקבלו
תועלת בעצור מה שצסס ושלחן בחמלון אותם

אני אבן

מי שהיה צוטו סריא ושלחן ציותו כרפואה
או הקצותו ימהר לזי העלוק וכן מי שיהיה

אמדהמפ

מן בגזון רע ין מי שהיה טון במזון רע
הנה אם הקצותו או ילשל ימהר לזי העלוק

כי בצופס מורה רע וכאשר השירהו הרפואה קצת העה
יתבאר הרע של ויתקלה זה הוא סבתו לפי דעת צאלי ואשר
יראה כי בסבת זה כי אשר התמיד המאמת הרע הדם של
נשית מחד ואיכותו נפסד וכאשר חשעה הרפואה בצפה
המזון הטעם כי הדם אשר מן מיסה שיטקה מלמעם כל הפסד
והם דבס פסד ונקשרים והם מדרב חיי זה האיש נפסד
ההעקה ויתחדש העלוק בהכרח לזה המיטה ורוב מה שחשיב

אני אבן

מי שהיה צוטו סריא העה עשיית הרפואה

אמדהמפ

ט קצה הבריאים כשיעשן הקיא או השלשל
יקרה להם סבת הדמא דטריס מעסד חליאה
ויקפה יצאת מה שרצו מהם וימסס ויתחדש ליהם עם
זה העלוק כי הרפואה תשתדל להשיך חליאה המאומה

יג

סכ
ל

לה יאמר לא תמצאה תאמין הדם והבשר ויעמידם להוציא
 מהם מה שבהם ממה שיאות לה **אני אבך** מה שהיה
 מה שיקרה והמאכל פחות דע מעט **אכל שהוא**
 יותר טוב הנה ראוי שיבחרו אותו על מה שהיה משענהם
 יותר טוב אכל שהוא בלתי טוב **אני הוצפ** זה שטעמו
 כי הוצפ לערב יותר טוב **אני** **אבך**
 הוצפ טוב יותר מעט **מה שהיה**
 הוצפ אכל מה שיקרה להם מן החליים העשני על
 החכמים יותר והוא בהם **אני הוצפ** הוצפ יותר מישל
 סהרנת עמים מן הוצפ **והכח בעשות הוצפ**
 חלש לא יוכל לבשל החלי לבד לא מה שיקרה להם
 מן החלי יהיה מן הליחות הקרית **אני אבך** מי
 שימצאו פשע רבם עליו חזק **מלתי**
 סבה עלת ויחזק ופשע רבם הנה הוא ימות פשעים
אני הוצפ מי שימצאו עליו פשע רבם הנה הוא
 יהיה מלתי סבה עלת ויחזק ופשע רבם
 מי שימצאו עליו פשע רבם הנה הוא
אבך הוצפ מי שימצאו עליו פשע רבם
 הוצפ מי שימצאו עליו פשע רבם
אני הוצפ כל שחזק מי שימצאו עליו פשע רבם
 לוח העשני שיטביר א מה שלמטה וקריא
 חסדס אם למטה חסדס המורסא עתידה במיח ואם
 בעמר שבעט המיח נמלחו מליחות חסדס הליחת הלבנה
 ואם ימנע השחק תענת החזה הנה זה יידר נחל ויידר

ס
ה

ס
ה

ס
ה

ס
ה

יסוּךְ שֶׁהִיא לֵהֶם וְכֵּן הִיא בִּינְיָן שֶׁהִיא מִן הַדִּוּת
 הֵנָּה שֶׁמִּנְקוֹ חוֹק צָב וְכֵּן הִיא הַתְּנַשְׁמוֹת לְבָלִית לְמַחֲמָה
 וְזִכְרָת אֲבֵל הוּא לְחַמְלָה בְּלִית רֶכֶךְ לְאִדָּה אֶחָד הֵנָּה שֶׁמִּנְקוֹ
 חֲלֹשׁ נֶאֱמַר אֶחָד חֲבָא עַל שֶׁמֶט כָּל מִי שֶׁנִּשְׁמַר כְּלוּל שֶׁתְּצַסֵּהוּ
 הֵנָּה אֶמֶשׁ לְ שֶׁתְּצַסֵּהוּ **אִם אֲבֵן** אֲשֶׁר יִחְסֹן וְיִצְעוּ
 לְ צִמְלֵת חֲמֻלָּה וְלֹא הִצְעָה לְ צִמְלֵת הַמִּיתָה
 לֹא יִנְטֵל מֵהֶם מִי שֶׁנִּשְׁמַר קֶרֶךְ נֶפֶשׁ **אִם הַמֶּנֶּה** הֵנָּה זֶה
 צִמְלֵת כִּי רָאָה קֶרֶךְ מֵאֲשֶׁר נִחְסֹן
 כִּפְתִּיחַ הַקֶּרֶךְ נִשְׁמַר וְהִיא לֵעֵשׂ **אִם אֲבֵן** מִי שֶׁהִיא
 נֶפֶשׁ שֶׁבְּמִיּוֹד כְּטֵם הַמִּיתָה יוֹדֵר מֵהִיא
 לֹא מֵאֲשֶׁר הִיא לְ הַפְּתִיחַ **אִם הַמֶּנֶּה** סִכַּת זֶה
 מִטְּעִיחַ לְ צִדֹּת הַעֲדֻקָּה וְחֻכֵּם כִּי שֶׁנִּשְׁמַר
 סִסְטֵר הַמִּיּוֹד נֶאֱמַר צִמְלֵת שֶׁהִיא הַקֶּרֶךְ צִיּוֹר בְּשֶׁר מִמִּיּוֹד
 עַד לֹא יִהְיֶה עַבְדִּי וְלֹא רָאָה יוֹדֵר אֶמֶשׁ שֶׁהִיא נִצְעָה לְ יִצְעָה
 הַזִּקְעָה **אִם אֲבֵן** כִּשְׁלֵי חוֹלִי הַעֲמֵל כִּשְׁהִיא חֲמֻלָּה
 כִּשְׁעֵם וְהִיא רֶכֶךְ וְהִיא עֲבָה
אִם הַמֶּנֶּה חֲמֻלִי הַעֲמֵל וְהַשְׁמֵק הַלִּיחָה הַמִּיּוֹד וְהִיא
 יָחִיד קֶרֶךְ יַעֲבֹד וְכֵּן יִשְׁמַךְ בְּאֵן וְכֵּן
 יִבְרָכָה לְ חֻכֵּם וְהִיא נִכְבֵּשׁ וְיִשְׁמַךְ צָב מִן הַחֲטִיכָה הַרְעָה
 אֲשֶׁר הַלִּיחָה הַלִּיחָה הִיא סִכַּת הַעֲבָה הִיא יִרְשָׁה
אִם אֲבֵן כִּשְׁהִיא שֶׁנִּשְׁמַר יָחִיד וְהִיא כִּלְקִיס אֶחָד
 הֵנָּה בִּינְיָן חוֹק לֵהֶם יִסְתַּד הַמִּיתָה
אִם הַמֶּנֶּה אֲשֶׁר נִשְׁמַךְ הַטְּבֵעַ לְ הַמִּיּוֹד אֲשֶׁר כִּוְּהַמִּיּוֹד
 בִּינְיָן צִדֹּל יִחְסֹר הַקֶּרֶךְ הַמִּיּוֹד הַמִּיּוֹד

יו
 חב

סה
 חב

סט
 חב

ע
 חב

۲۲۰

מב
ל

44

עבד
והוא

ז
ע

١٠

או יתעלה או יקרה או יעשה במין אחד מן התעשה או
זה מין שיהיה סעודה וכל מה שהוא רב הנה הוא יתעלה

לשבע ואלה מה שיסידה מעט מעט הוא בטוח וכן כשחזרה
להשתק מזה יס אלהו וכאשר רצית אלה אלה אלה

וזה ליסודי אני אבנך פטמה תעשה כל

מה שראוי לעשות וכתב מה שראוי ולא היה

זה שראוי להיות להם כענין זה שיהיה כל וכן שיהיה

מה עדות אחת במחלת העין אמר המנצח זה ענין

סדר עזרא בסדר יחזקאל ואלה

אמר שמואל ליהוה כי כאשר ראית האותות שהוא זקן ושל

ראוי שיחמך צדקת המלכות והוא ירעא החולה הזה

אין חורף שבעה עשר ימים אכל תבואת חמשים כל יום יום
ועליונים ארבעים ימים אכל תבואת חמשים כל יום יום

שחממיד שתדמה הענין המור לעשות האלו קלים והוא
 יבין אלה כל ימי שחממיד לה שחמית אותו למחלה העש

שכן אלה לבדן חסידים לה להיות אותה המעשה
חיים זה ענין המעשה שיהיה ללבוש יהודה עם

קיים זה עתן מחמיר סתם שנה ישתן חכין יהיה עתה חם
למי נבחרת זי עתה מרעננה בית חכמת א רעננה אחד

לחיי נהנח ז' עסק לרפואה באתר בית ש' ופשיה חזק לך
לחיי נהנח ויתלך הרפואות המפדיות הליכבות אסד חסד

לחמניות כי כאשר הדגל הצפוף שפנה אחת תמיד תמנע

משה בן יעקב כהן לוי חתן ר' יצחק

עין שאת מאד לזון איז נאך, לזון אבר נאך, לזון אבר נאך

חול וחול. וזה שיש צדק וחסד הרעוה וזה המין ששם

יֵשׁוּעַ בְּלוֹזָן וּבְמֵינִי לֵה שִׁירִיקוֹ הַיְחָלִי אֵה אוֹ סִמְכָן

או כדקק או כבטל או כעצת החומר או סכך יתמיד תמיד

מן התעבדו אשר היו עליו המיסות: הקיימי ויהסן ביט

והוא אומר וזהו חסד וחסד זהו חסד וחסד זהו חסד

בטען אהרן הערל וואס ער האט געזאגט וואס ער האט געזאגט וואס ער האט געזאגט

22

12

יותר טוב ממי שצוה יבש ואחכ יציע עננ כזמן הישיבה
 שיהיה יחד רע וזה כי בטע יבש כשיהיה ישיב בחב
אנחנו כב קדמה ל הסכנה הזאת סבת הטבע
 ייכנסו בשעת הבחירה והישיבה נאלץ
 השתדל למה סבת זה וכבר אחרת מה שצוה לי ויכנס
 הטבע תמיד בכל השנים לסבת התמותה הבדידות ולפיכך
 צונו לבריאים רע ולחולים **אנחנו** צול הצדק
 בסמכות לא יצוה אכל יחזק לא שהוא צוה
 הישיבות כבד ייקשה השתמש והיה זה יותר רע מן הצדק
 אשר הוא יותר קר ממש **אנחנו** צול סוס שהיה
 דעה באמרו הנה צול הצדק אדם שלא יהיה
 זה המשפט בעבור שמתע

נשאלם הנאמר הישנ מפי הפרקים
 הנאמר הישלישי מפי הפרקים

אמר אבן קדוש התהפך וזיכה שעה חמה שיעשה
 כהולדת החלי/ צפוט ובזמן האחד
 חסם השעי התוק כדור או בחוס וכן בשאר העצמים כזה
 התק **אנחנו** אל שעי טבעי התקופות כמו שהיה
 תקופות הסתו חמה או תקופות הקיץ קרה
 שדומה להם וכן שעי הזמן ההוא מילונו כאשר היה חזק
 ואעפ"י שזמר וזינ התקופות לא נשתנה הנה הוא מלמד חולי
אנחנו מן הטבעים מי שיהיה עשט בקי יתר

פא
ד

טוב וצמח יותר רע ומהם מי שעטע כסמו יותר טוב וסוף יותר

רע **אמ'הנפ** ל' צמח מן הטבעים מלפני האדמים וזה

הצומח כי צמח עץ הממונה וסוף יהיה טוב

עץ במקורו וחס על זה **אמ'אבן** כל צמח מן החל

הנה עטע עם אלת שפה יותר טוב ויותר רע

וקצת שטע עם עדים מן השנה וארצות ומיטע מן ההנהגה

אמ'הנפ זה חסדן אשר סדרת מלכותו יתבאר באר

עלה וכן יסודר ל' אחר מן החל' הנה עטע

עם שנה אלת שנה או עם ארץ אלת ארץ או עם זמן קדשה

ולת זמן או עם הספיק אלת הענה יותר טוב יותר רע

ס' כל החל' הקר עם שנת החריות ובעת הקיץ ובארצות

החיות וההנהגה החמה יותר טוב ובהפך לו יותר רע

ובל' הנה הספיק עם חסדן יתבאר טוב והנטיה היוצאת מן

השמי' עם הנטיה היוצאת בצד ההוא הוא יותר רע וזה

כעל מלכות צמח המונ' הנה הספיק חמיו צמח וכן יתבאר

המנו' צמח יותר צמח ל' כי כעל חמיו הזה בעת הו' חסדן

עטע כנה שיתדמה ל' ואולם כעל' המונ' היוצא מן השמי'

הנה הארצות והזמנים ומיני ההנהגה שהם הפכה צמח

צמחים להם **אמ'אבן** כאשר היה באי זה וזקן היה

ביום אחד פעם חוס ופעם קוד תפחד וזהו

חל' חסד' **אמ'הנפ** הרינו הרדמ' יתבאר

בשליש ושלש כד' אמת וכברת כד' ושלש

ורפין נשם חסדן חסדן הזה ויתבאר על יקר לחל' אלת

הנפיקים ואולם הנה חסדן יחד ששול וטאב חסדן יתבאר

פא
ד

הבטן ועוצר השקן והפלגות וכאב בלענת החזה ויש תעצור
הרוח הזה ותקטנו הער דאני שתפחד מהתחדש מלנים לן
המקרים **אמ אבך** כי יהיה הקין דומה לאבך דאני
שתפחד מהתחדש ויעה יפה בקדוה

אמ דנפ יתחייב כאשר יהיה הקין יבט מוקן היבט ו
שיצא באר ויתוך הליחות ויגמר היה דומה
למסב שימטך הליחות מוקין ל מה שקדוב מן הער יהיה
אשר שיתבהו בדרך האר לחותו הער בעבור זה הליחות
הוא בעת הנקין והחלים יתחנן שתאוס יהיה מלגן
ועה דנה **אמ אבך** כשיעזר חמט יתחדש קדוה
חדה ואם הדנה העצירה ההיא בשעה ההיא

ואחר כך עתה באר שכן יבט הער דאני שיפחד בריב לו
החלים והדומה להם **אמ דנפ** באר כי מהמעב
חמט יתעב הליחות ניקפאו ויהיו הקדוה

משט מספר ובאיכות יתד הם **אמ אבך** כאשר
יהיו זמני השנה דמין בסדרים יהיה כל אחד
משט מה שראוי שיהיה בו יהיה מה שיחמדו בהם מן החלי
שטח הקיום והישר ושוכה העקין וכשיהיו זמני השנה בלתי
דמין בסדרים יהיה מה שיחמדו מהם מן החלי בלתי מ
לפחד והעקין משנה מלאן חסר פי הפין

אמ דנפ אבך הער מרף יהיו החלים יותר מדי
שיהיו ייתר ממי תיס בריב ואולם
האבך הוא יותר מדי מכל הזמנים והמנות כי יותר מדי
אמ דנפ האבך ממוצע והחירף בלבית החלק

פס

פס

פס

פס

פס

פס

אנא אבך החק לבטל השדכן רע אנא חמץ להיות
 קד יבטל מחלק הלון הנה הוא
 זיוק הלשחיתים מחול מיד אנא אבך ואולם בואני השעה
 אומר כי כשתהיה הסתם לעט מעט צעוני יהיה
 האבך ממטר רדומי יתחייב בהכרח שימחדשו בקין קדחות קלוד
 בעינים שלטול רס וזכ מה שיקרה שלול הדם לגשים ולבעל
 הטבע חל אנא חמץ זה למוד אחר ידיעת שרשי התלוצה
 כאשר יהיה הסתם רדומי ממדיהם
 אנא אבך והיה האבך מעט המטר הנה הנשים אשר
 יבא לדתן אצל החפץ יפיע במעט סבה ואשר תלצה דהן
 תלצה ולדות חלשי התעשה שלגים כל ימיהם ואולם שיהיה
 האנשים הנה יקרה להם שלטול הדם והק צידה יבשה ואולם
 הזקנים הנה יקרה להם מן היסודות שיכלה מהר
 אנא אבך אם היה הקין מעט המטר ורדחוחין צפועות
 והיה החק רב השדך יקרה בסתם כוב החק
 כראש ושל ורנקיי ורנקים יקרה לקצת האנשים השדכן
 ואם היו רדחוחין צפועות יבשות יהיה עמדת
 אנא אבך למי שהיה טבעו לא ולגשים ואולם שאר החמץ
 הנה יקרה להם קציה יבשה וקדחות תרות ורנקים מחסיד
 מהם מי שיקרה להם כלכל השכל אשר יקרה מן המה השדך
 אנא אבך מעט המטר בטה מעט המטר יתחייב
 כריא לרטי המטר והחמץ יתחייב מעט
 אנא אבך ואולם החלשים אשר יתחדשו וזכ המטר כרוב
 העצבים הם קדחות אדמות והתרת הכתן ועט

ואלו פועל השתקן נאססיה ואלו החללים אשר יתחדשו
 עם שגט המטר הם שרפן וקנדה וטאני הפריקים יטפטין
 השקן נשלחל הדס **אני הנפ** כל מה שזכר אנן כל
 החמשה פרוקי מהיות החללי הפעל יתחדשו
 בקין הפעל כדת פל מן האנטי כאשר היה הארץ אין זה
 על הדיב כשום פעם ולכן אין ראוי שיעתט סבותיו לבי מה
 שגדע לני שנין בפילוסופיא אבל נאל חצה שיתן סבה
 לכל זה כגלל הנה עם ידיעת שרשי מלאכת היצואה מיריעת
 טבעי התקופות והאויסי וסבת החללי נזהלחות חזיר העשט
 והחוס פועל נקל לתת סבת לכל מה שזכר כאשר יתחדש
אני אנן ואולם עטת המוד בכל יום מה שסיה מהם
 צמחי הנה סוף יקנן הנישטת וואחצם יחוקס
 ניהוק תעשתם וייסה נפחיתם ויוכ השמע להם וייס השן
 ויחצו כעיטם שקי זה ואם קדם להם כעודי החזה כאב
 ישיח ויוסיף בו ומה שיסיה להם דחמי הנה הוי יתך
 הנישטת ויירפס וילחמם ויחדש טנד בראש וכבודית השמע
 וסוב בשנים עד לא יראה ונפך לו קושי התעשה ודעת
 השמע **אני הנפ** כט עדע כ הדוח הצמע קר יכ
 והדחמי חס לה ולזה מביאר **אני אנן**
 ואלו בזמנה השטה הנה טאטב ומתלת הקין
 והיך הטעבי והקרוב מאחריהם כשט כחט טוב שבעניהם
 נבדיאות שלם יותר ונשאר מן הקין יסאשית החרק נבט
 יהיו המיוצעים ביניהם כשנים ביותר טוב שבעניהם
אני הנפ כט קדם לו סבת זה בפיק אשר הילעל

זר
 י

עה
 י

כח
כח

אֵל אֱבֶן יוֹלֵם כְּחֶרֶף הָעֵד יִקְרָה עַל חֹב חֲלֵי הַקִּין וְקִדְמֵי
 רַבְשֵׁת מְעֻרְמֵת וְחֲלֵי הַטְּחִיל וְשָׁרִי
 יִשְׁפֹּן וְשִׁפְטֵיף הַשֶּׁחַן וְשִׁלְשֵׁל הַדָּם וְקִלְחֵי הַמַּעֲשִׂים וְכַאֲב
 הַיָּב וְהַאֲסָרָה וְהַדְּמָן וְהַקּוֹלֶן הַחֹזֵק אֲשֶׁר יִקְרָא יִיְיָ
 הַיֵּטֵס אֶלְיָאֻס וְחֲלֵי הַעֲפֵל וְהַשְׁתַּעַת הַמַּחֲשָׁה הַדְּשָׁה וְהַסִּימָה
 הַשְׁמָרִי **אֵל הַמֶּלֶךְ** לֵאמֹר לִבְנֵי מִיָּה שֶׁהָרִמְנוּ
אֱבֶן יוֹלֵם כְּסִמֵּן יִקְרָה מִדָּה
 הַיָּב וְהַדְּמָן הַדִּימָה וְהַדְּמָאֵס וְהַבְּחִיחָה
 וְהַשְׁעֵל וְכַאֲבֵי הַצִּדִּי וְשִׁעַל הַשְׁחָדָה וְכַאֲבֵי הַרְאֵט וְהַסְטָב
 וְהַשְׁתַּחֲוֶה **אֵל הַמֶּלֶךְ** עֲבֹדָה עַל מַה שֶּׁקִּדְּשׁ פַּעֲמִים
 יִתְחַדֵּשׁ כְּסִמֵּן חֲלֵי מִיָּהרִי בְּעַל הַחֹב כְּמוֹ
 הַדְּבָלִים וְהַכְּחוּחָה וְהַשְׁתַּחֲוֶה וְחֲלֵי שְׁאִיִּם מְטַכְעוּ כְּמוֹ
 חֲלֵי הַיָּב **אֵל אֱבֶן** כְּמִקְרֵי פִּקֵּן הַיָּדֹס וְיֹאמֵר
 כְּשֶׁסָּס הָיָה יִקְרָה לֹא חֲלֵי בִלְדִי הַקִּטְעִי
 כְּשֶׁשֶׁלִּילֵדוֹ יִקְרָה לְהַסְתַּחֲוֶה אֲשֶׁר נִשָּׂה יִקְרָא וְהַשְׁעֵל
 וְהַיִּקְרָה וְהַסְתַּחֲוֶה וְהַיִּקְרָה הַטַּמֵּר וְלִמּוֹת הַיִּזְעֵס
אֵל הַמֶּלֶךְ יִקְרָה לְהַסְתַּחֲוֶה כְּעֵטֶר דְּטַח אִמְדִּיִּם
 וְיִמָּה שֶׁמֶלֶב מִהַנֶּעֱבֵב וְהַקִּי אֶלְיָא מִהַ שִׁינֵּן
 וְהַשְׁתַּחֲוֶה הַמִּחְזִיק כְּהֵס לְחֹזֵק הַלִּיחִית וְהַשְׁעֵל כְּעֵטֶר
 לִיחִית הַרְאֵה יִחְבַּל מִיָּה שִׁנֵּן מִיחִית לְחֹזֵק לְרִימָה יִהְיֶה
 הַסָּס כְּלִמּוֹת הַיִּזְעֵס כִּי מִיחִית הַמִּיָּה יִרְחֵק לְאִזְעֵס וְהַיִּזְעֵס
 הַטַּמֵּר לְקִיחֵב הַזֶּמֶן מִן הַחֲתוּךְ וְהַפְחֵד רִיט כְּשִׁינָה לְהַפְסֵד
 כְּשֶׁלִּי כְּאַצְטִי יִשְׁעָה עֲשֶׂה אֶל הַמִּיחִית וְהַיִּזְעֵס מִפְחִיד
 יוֹלֵם הַיִּקְרָה הַיָּב לֹא יִדַּע וְיִלְלֵה לְהַסְתַּחֲוֶה

יעטן המלך בנער רבי השינה וזה אמת אבל הדבר פשוט
 תקרה להם חקיה נחבם כל הלילה וסבת זה חטק התקנים לרבי
 גופתם ונחיתם כלם חלשות בלתי קיימות ומעט דבר נק פטע
 ידעם ומעט להם חקיהם גופתם בשול ונער בעבור המצו
 לרוב ינקתם יעידם **אמר** הוא ואם נסך משע יכנו וזה
 נראה חלוד **אמר** ואמר קרב הלא שיצתו ל
 השנים יקרה ל חטק בחכמים וקדחות מקץ
 ולשיל כל נמר **אמר** בנער העינים ולשמן מן העור
 לבי שבע עזר **אמר** זה כל היה בעבור כי חסנים
 יקעו ויקטו נער החובים ויחיו הנקב חמית
 אחר זה הכאב והקדחות **אמר** ולהיות המזון בלתי מתבסס
 בשולטת בעבור הנאב והיקיה **אמר** שלשול ורוב מה שיחיד
 חקוק לשמן לעור חטק **אמר** ופוחם **אמר** אבן
 וכאשר עבר הלא לו השם יקרה להם חודס
 הצדק והכנס חלשות הנואר **אמר** והאין והמלש **אמר**
 והקטע והיכלת העלת והחידים ושאר העני **אמר**
 אחר עניחת השם עד קרב לשלשעיה שנה יאכל
 הטור האכילות הרבות וידע השמחה כעסו מאכל על מאכל וידע
 תגעמותם אחר האוכל וכל המענה הזאת מפסדת הנשול
 חובה חלמות נעמות עם זה לחים ואבריהם יכני ויחייב
 מה שזכרנו בעבור כי כאשר התעבח מיתר הצדק חטק חלוד
 מן העור לרבות קדחים **אמר** אבן ואלס מי שער
 לו השנים וקרב שיצתו ל השער סבב העתיד
 הנה יקרה לו רבי מלאו הלא יקדחות יותר אכילות יצאת דם העוריים

קב
כה

קב
ט

קד
ט

אמ'הנפ' כלו השנים ירבה הדם וירקן כהם ולקן ייחד להם

צאת הדם מהעוריים אמ' אבך ירית מה

שיקח לעבד מן החלי יבקצתו יבא הטקין

בארבעי יום ובקצתו כשנשה חש' ובקצתו כשבע שנים

ובקצתו כאשר צמחו לעמח השער בשל הבטן ואולם מה

שישאר מן החלי שלא יתך כומן הסמיכה או בקצת בעד

שנ' מהם דם הנדות הנה מדרג שוארית אמ'הנפ'

ל' מהחליים העשנים אמ' אבך ואולם

הנחורים הנה יקרה חקיקת הדם והשדעין

והקדחת החרות וחולי העפל נשאה החלי אבל כירוב פיה

שיקח להם מה שזכרתי אמ'הנפ' כאי צאל כי אין י

פעם להיות חולי העפל מיחור במחיר

אכל הוא מחלי העשנים אמ' אבך ואולם מי שער לו

השע' הנה יקרה לה הרעפ' וחולי הער וחולי הרמא

והקדחת אשר תהיה עמה שרבו השכל והקדחת השורפת

והשפכה והשלשול הארוך וחומר מדיות המעים וקלוי

לאישו יראה ש' המעים ופתחת פיות העיניים מלחטה

אמ'הנפ' ידוע כי לו השנים והם שעת הזקנים הליכה

השתורה בהם נראית על היד ולקן ייחד בהם

שרסב השכל והיסקי צה בקדחת ופתחת פיות העיניים

ואולם שאר מה שמה אינם מייחדים בלו השנים יצא לחשב

שקווא טקן סבת מייחדות בלו השנים ואיננו אמ' אבך

ואולם הישיט' הנה יקרה להם רוע הנשימה והישימה

אשר יקרה יצאה הששל וטעטוף הזקן ייחדו אמ'הנפ'

וְכָל הַלְלוֹת וְהַסְכֵּחַ וְהַשְׁמֵחַ וְהַנְּעִי וְהַרְעִי וְהַחֲכֹךְ הַנֶּעֱקָר וְהַיִּקְלָה
וְרַחֲמֵי הַטֹּבָע לַחֲוֹת כְּעֵינֵס וְהַנְחִידִים וְהַשְׁכַּח הַרְוִית וְלֹכֶה
כְּעֵינֵס וְכַבְדֹּת כְּשֹׁמֵעַ וְלֹחֲקָה כִּי מִרְאֵה הַחֲשֵׁמֶל אֶחָד
הַנֶּעֱקָר סִבָּה לֹא כֹל מִפְּתִילֵי לֹא שִׁירָע עֵטָן מִזֶּה

הַיְשִׁיעִים

נִשְׁלַם הַמֶּאֱמֵד הַשְׁלִישִׁי מִפִּירוּשׁ הַפְּרָקִים

הַמֶּאֱמֵד הַרְבִּיעִי מִפִּירוּשׁ הַפְּרָקִים

קט

א

ב

ג

ד

ה

ו

ז

ח

ט

י

יא

יב

יג

יד

טו

טז

יז

יח

יט

כ

כא

כב

כג

כד

כה

כו

כז

כח

כט

ל

אֶמֶד אֶבְקָרֵט הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים

עַל הַלֵּל ד' חֲדָשִׁים עַד שִׁיעֲבֹד עַל ד' חֲדָשִׁים וְיִכְנִס עַצְמוֹ בְּזֶה מַעֲשֵׂה

וְיִשְׁלַם הַמַּעֲשֵׂה מִזֶּה וְהַיִּסְדּוֹת הַחֲדָשִׁים שִׁשְׁמֵר מִלִּפְנֵי אֶמֶד

הַחֲדָשִׁים זֶה מִטְוֵאֵר כִּי מִמֶּלֶךְ חֲלָשׁ וְיִקַּל הַסֵּלֶם

וְסִיפֵי כֶּבֶד הַכְּבֹד נֶעְלָל וְיַעֲזִיר עַל שְׁלֵמֹת הַכְּבֹד

אֶבְ אֶבְקָרֵט הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים

הַנֶּעֱקָר מִן הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים

וְיִשְׁלַם מִזֶּה שֶׁהִיָּה הַחֲדָשִׁים מִלֵּקָה זֶה הַחֲדָשִׁים שִׁשְׁמֵר מִלִּפְנֵי

אֶבְ הַחֲדָשִׁים זֶה מִטְוֵאֵר אֶבְ אֶבְקָרֵט הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים

הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים

וְיִסְכֹּל וְקִלְטֵוֹאֵם הִיָּה הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים

סִפְרֵי לֵוִי הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים

הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים

אֶמֶד אֶבְקָרֵט הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים

הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים

הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים

הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים

הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים

הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים

הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים

הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשִׁים

בקיץ מלמעלה יותר ובסתו מלמטה **אמ'המפ** הקיץ בקיץ
המדה האדמה והחוס ימים הלחות מתנועעות

למעלה ולא יעשה החזקה בקיץ עומת בהס' **אמ' אבן**
אחר זמן עליית הסלע ובעת השתנות השמים קשה

ההרקה בדפואה **אמ' המפ** הזמן הזה החזק שיהיה מן
הקיץ והכחות תלשנות מאד או חוס האויר

משע משכית הרפואה ולא יגיע חממה כי אם חלשה והסתערויות
אמ' אבן מי שיהיה רזה הצנף יסיה הקיץ טלעלני נשים
הרדקע ק בדפואה מלמעלה והשחר של

המטה זה בסתו **אמ'המפ** עין הסמש תמיד כענן רחב
סאנש בקיץ וסב קדמה האוירה מעשיית הקיץ

בסתו **אמ' אבן** מי שיהיה קשה עליו הקיץ והיה חביריות
הבשר שבען ממזעע שים הרקע בדפואה

מלמטה והשחר של תעשה זה בקיץ **אמ'המפ** זה מסמור
אמ' אבן בעלי השדשן מאד רחוק אותם

בדפואה השחר של רביקס מלמעלה **אמ'**
המפ אל המוכנ לשדשן והם צרי החזה כי מעבר

היאותהם צבים נב ולא יחשך איהם חמרים
אמ' אבן מי שצונו עלת המדה השחורה העה מאניש חריקו

מלמטה בדפואה יותר עבה כאשר חריב שני
הספנים ל היקש אמר **אמ'המפ** בדפואה יותר עבה

ל יותר חזקה והמדה האדמה עמה למעלה
והשחורה צוללת למטה וההקש האחר הוא אשר עשה כזה

במר אחד משני הספני לאחת משתי הלירות כי אע"פ שריק

ק"ה

כל לילה ממוקנמה הקסוב לציאותה **אמ אבן** ראוי שתעשה
 רשות ההרקה במל"ס חתרי מוצר **אשר יהיו**
 השחות מתעוררות מן פיוס הראשון ט' חתורן ככמו בחללי
 הלה חתריס רע **אמ אבן** זה מטאר ויפתר מלכת אל
 להיות העצמות **אמ אבן** הכלת עמות ממוקנס א' מקום
 וחללה שיטחו באבן עבד יטן יחיל בהרקהם קודם שיחלש
 הכח או שיטחו במוקנס עבד **אמ אבן** מי שהיו בו
 צידים וטאב חתריס עבד וכאב **אשר יהיו**
 ולא יסור ברשואה או בזולתה הנה עטע יוסא א' השקני היט
אמ אבן אשר לא ימך זה ברשואה הנה הוא ראיה על
 הססר העטע עבד על האבד' ההס ונשחק
 ניהרש השקני התופי והוא אשר קראו היט כנגד השקני העז
 אשר מ' המיס והנאד יתמוס שוקס עסק **אמ אבן** מי
 שפיה מ' קלח המישם בטמ הנה הרקמ כרש **אמ אבן**
 מלמעלה רע **אמ אבן** אשר שמש מביא יהיה לקלח
 המישם למה **אמ אבן** דקה העק אשר יחייבה
 שתירק נקיא בעבוד שהזמן סמ הנה אין דרך לעשות הקיא
 כמו שקדם **אמ אבן** מי שהוצרך לקחת הליכודס הוא
 לככק והיתה **אמ אבן** הרקס מלמעלה ולא שמש
 בקלח דאני שירטיב קיש קודם שיקח אותו במזון יחד ונאטיה
אמ אבן זה מביא **אמ אבן** אשר השקה לאדם
 לטרינס תהיה **אמ אבן** סעק להניע קיש
 יחד ולשן ולעו פחות והנה יורה ההלכה בפיעת שהתענה
 תעורר קושע **אמ אבן** דע כי הליכודס מביא הקיא

ק"ט

ק"ב

ק"ג

ק"ד

בחוץ ויהי הנקד מעשה מקומית מזה שיעור על הקיץ והביא
ראיה מרכבת היס **אמ אבן** כשתרצה שיהיה הדרך
לנדרים יותר העש **הנקד** וכאשר תרצה שתמסירהו
עזה לשון השירה ולא תעשה **אמ הנקד** זה מסמך יכעל
אמ אבן שנית הלכתי **סכנה** למי שהיה
בשרו בריא וזה כי זה ימשך קול **אמהמנ**
זה מסמך **אמ אבן** מי שלא תהיה בו קדחת
והיה שחמשה **מן המאכל** ונשיה במראה וסניב
וחדירות בפה הנה זה יורה על שהקדמ ברעואה מלמעלה
אמ הנקד המראה לל פי האצטו ונשיה לל עקלה וחסניב
לל שדמה האדם שסניב מה שסניב ויאבד
חוש הראות שתאוס עד שיחשוב שכסה כלמה שהיה רואה
משך ולו המוקד יהי כשיחיה כפי האצטו לחנה רשת שקלית
אמה ולן ראוי כשיחיה לו המוקד שיירך בקיץ **אמ אבן**
הנאצי אשר יקרא למעלה מן היחידות יורו על שהיה
ברעואה מלמעלה והנאצי אשר מלמעלה מן היחידות יורו
על שההרקה ברעואה מלמעלה **אמ הנקד** אי זה צד
מן הדרין שוה הלחות וטניבטו **סס הנה** מן
המקום ההוא יורה ברעואה מקיאה מלמעלה או משלשל
מלמעלה וקולם כשת השפך הלחות הנה ראוי שיחשט אל
הפך הצד **אמ אבן** מי ששטה רעואת ההרקה נתון
למי שמה **מן ראוי** להפסק ממט ההרקה
עד שיצא **אמ הנקד** הצמח אשר שתיית הרעואה נאשר
לא תהיה **אחר היום** האצטו ייכסה או כעביר

א-
ט

קכ
י

קכ
י

קכ
י

קכ
י

חדור הרשאה או בעשר היות הלמה המורקת חמה הנה הוא
 יורה על טקין האבד נדקתם לין הלמה ההיא אשר נרעה הוצאתה
אנאבך מי שלא תהיה לו קרחת ומצאנוהו צירי וכברות
 בזה שבו ~~הוא~~ בשל הצטן הנה הוא מורה
 שהיו צריך ליהק ~~הוא~~ למה **אנאבך** זה מצא
אנאבך הנה שחורה הדומה
 הנה שחורה היה עם קרחת או בלתי קרחת
 הוא לין היותו רעות שבאותות וכל מה שיהיו המראים יתנו
 בצנחא יהיה אמת יותר רע ובאשר היה עם שתיית רפואה
 יהיה אמת יותר טוב וכל מה שיהיו אותם המראים יותר יהיה
 זה רחוק מן הדע **אנאבך** זה מצא **אנאבך**
 אי זה חיל תמצא בתחלת המלה השחור
 בלמה או מלמעלה הנה ~~הוא~~ מורה על מות **אנאבך**
הנפך כל זמן שיהיה החול בהתחלת הנה אין ראוי
 דבר בלמה שיצא לפני המלה תהיה יציאתו במעשה
 מן הטבע אבל תהיה יציאתו מקרה דבק לעצמם הם **אנאבך**
 מן הטבע המלה השחורה היא הלמה העסה המלה בשמים
 באשר שרפה ויצאה להיות המלה השחורה הטבעית **אנאבך**
 לו הלמות הרעות קודם הצטן ראיה על היותם עשני האבד
 לחנוק ולא יוכלו האבד להזיק בלשון שיתבטל **אנאבך**
 ממשכנח החלשון חולי הרע נפילה או גולת זה ואחר
 יצא ממש מזה שחורה או כסו דק שחור הנה הוא ימות לחות
 היום ההוא **אנאבך** כמי שטבע שטען כס חלש
 עד שלא יכל שיתבטל ולא יכל הרע מן הטוב

קכ

קכט
כ

קל
כ

קל
כ

לא ידון לו הליחות אשר הס מן הדוע ולמה שהסם לעדל הקול
ניתרן ישפנ נישפנ כי אין דבר שיחיק מהס נאמרו אין כמו
הדם השחור כל הצאה השחורה כי המרה השחורה ומה ועמה
לעשה ישקיעה דמה בחרור החולין חולין הארץ כשתסול
עליה ואין דבר מזה בצואה השחורה **אמ אבן** שלול
הדם כשיהיה התחלתו מן המרה השחורה

הוא צות מית **אמ המצ** כאשר תחול יצאת המרה האדומה
נחלוצה ממה המעים ונתפגעו ונא הדם אחכ

הנה אכס להרפא החמורות עד שיבא הדם הנה בלא ספק
יתחדש במעים דומה בקרעאן המתחדש **אמ**
אבן יצאת הדם מלמעלה נאי זה עשן שיהיה הוא

אות רע ויציא מלמעלה הוא אות טוב וכך כשיצא
ממנו דבר שחור **אמ המצ** כל מלמעלה נקיא ואמנם
יהיה מלמעלה טוב כשירחה אותו הטבע על צד

נקיין היותו כמיו שצד מן השחור ונמצא שיהיה מעט
אמ אבן מי שרפא בעלשול מרס ויצא ממנו דומה
בחמסות הכסדר הנה הוא מאותיות המות

אמ המצ כי זה ראיה על שקיעת הקצע במעים עד שיחנק
גרמס ואי אפשר להחתם הכסדר ההוא

אמ אבן מי שיצא ממנו נקרהת דם רב מדידה מקום
שיהיה יציאתו הנה כאשר עליו יסוב ברעח

הטבע ביותר מן השיעור **אמ המצ** למולדת החום הטבעי
בגופו בעבור הקחת הדם מעט משיכת האנרי

המזין יחלש הכסול וירק הטבע **אמ אבן** מי שיהיה

כאשר יבא אחד מכם לראות את אחיך
ועליו שני עדים או שלשה

אני אבך וזהו שכתבנו לך שכל אחד מכם
שיתן בידו חסד וחסד וחסד

אני הנני והמנוח זכר הנהיה שם וזהו שכתבנו לך
שיתן בידו חסד וחסד וחסד

שיתן בידו חסד וחסד וחסד וזהו שכתבנו לך
שיתן בידו חסד וחסד וחסד

אני אבך וזהו שכתבנו לך שכל אחד מכם
שיתן בידו חסד וחסד וחסד

חזק פניהם וזהו שכתבנו לך

אני הנני החזק פניהם וזהו שכתבנו לך

שיתן בידו חסד וחסד וחסד וזהו שכתבנו לך

כב נבא שר יחנן האמיתי וזהו שכתבנו לך
שיתן בידו חסד וחסד וחסד

וזהו שכתבנו לך שכל אחד מכם
שיתן בידו חסד וחסד וחסד

אני אבך וזהו שכתבנו לך שכל אחד מכם
שיתן בידו חסד וחסד וחסד

שיתן בידו חסד וחסד וחסד וזהו שכתבנו לך

אני הנני שיתן בידו חסד וחסד וחסד וזהו שכתבנו לך
שיתן בידו חסד וחסד וחסד

שיתן בידו חסד וחסד וחסד וזהו שכתבנו לך
שיתן בידו חסד וחסד וחסד

שיתן בידו חסד וחסד וחסד וזהו שכתבנו לך

寄

אֵל אֲבִיךָ

הד"ר משה שטרן

הענין הזה נראה שיש בו חכמה גדולה

בְּחֹדֶר עֵשֶׂר קִיּוֹם מִיְּמֵי הַחַיִּים הַלְלוּ אֶת ה' אֱלֹהֵינוּ אֵין בְּשִׁמְכָה עֵשֶׂר אֵין בְּעֵשְׂרִים

או באחד שלשים יום שלמים הנה הייעה אשר תהיה

[illegible]

היה בלתי נשכח על חוליו על ארצות חל

שִׁיר דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הָיָה בְּיָמָיו כְּבֹד וְכָבוֹד וְכָבוֹד וְכָבוֹד

אשר יהיה לכם הענין כי טבע לו היותו כמות

הַסֵּה הַטָּיִט כִּדְּמִי שֶׁהָיָה עֵץ בְּיָמֵינוּ בְּיָמֵינוּ בְּיָמֵינוּ

בן יהודה כבד נבי משה כהן כהן עג הדוב בלוי הימני

אני אדם. אני שם. הקדוש ששמו עם קדחת חרה תהיה

על בית ישראל ויהי עמו עם קדוה נזהר נזהר

מלכות צדק ושלום

המדינה והממשלה - לעינות הסדרות נמצא אצל

[illegible]

ה'תש"ח

יכל להחיש מה שזא במס . סגור עמוד

מ'אמר על חשיבות המעשה

המלך המשיח יבא ויגאל את ישראל ויבנה את בית המקדש ויגדל את כל ישראל ויגדל את כל ישראל ויגדל את כל ישראל

כְּכִיָּה וְכִיָּה אֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 אֲנִי וְכָל יִשְׂרָאֵל וְכָל הָעָם הַזֶּה

[illegible]

[Faint handwritten text at the bottom of the page]

אם המלך
אם המלך
אם המלך
אם המלך

[Faint, illegible markings]

יחזיקו עמך ויגדלוך ויפארוך ויחזקוך ויחזקוך ויחזקוך

קריה

時

۱۷

ק"ל

אחד ואחכ משנה ממש יורה על זה אריכות מן החול
אמהם שחול אשר הונח יתכן כב' הוא לשלם יותר ארץ
 מן החול אשר הונח ממש יותר **אמ אבן**
 היתה הנחלה אשר היתה אחת משנה מכלה
 סבה מנארת תורה על כי טעם שישפוט מהמזון יותר ממה
 שישל ואם היה זה והוא לא לקח מן המנחל יותר דע כי נפש
 אין לו הרקה **אמ המה** זה המה **אמ אבן**
 היתה הרבה אשר **תנן תמיד**
 שיהיה חמה או קרה הנה הקרה מכלה יורה שהחול יותר
 נחל והחמה ממה שיהיה על שהחול יותר קל **אמהם**
 אמר כי בויטה אשר תהיה בשאר ימי החול לא
 על דרך הטקין מה שהיה קרה תהיה יותר דע כי היא
 מורה על קור החול **אמ אבן** כאשר תהיה הקדחת נחל
 נבדלת ואחכ ותתקן ותשוב שלשית היא יותר
 פניה ונאשר היום **אמ אבן** על איזה פנים שיהיה
 הנה הוא מורה שאין שם **אמ המה** זאת אשר היא
 תמידית ותתקן ותשוב שלשית
 הנה שלשית **אמ אבן** מי שמצאהו קדחת ארובה
 יקחם אם יצאו ואם שברן בפרקין **אמ**
אבן אונק הקדחת נחל חמה ולקור החול או לעוב
 היתה והחמה אשר זה עשה על הרוב תחיה אם לאבר
 אחד והחמה נב' יצאה או למקום הפטי בפרקים ותתקן כב'
 הפקיס **אמ אבן** מי שימצאה יצאה או שברן כשר
 אחר הקדחת הנה הוא ליקח מן המנחל יותר ממה

חוט
 מא
 ית
 חב
 קמ
 ית
 קב
 חר
 קת
 חה

77

קנה

קנה

קנה

མཁུ་

הַיֵּקֶד וְהַטֶּטֶן שֶׁהָיָה עִם זֶה צִדָּה הִנֵּה זֶה מִן הַחֲסִידוֹת הַכִּיּוֹת
אֵל הַחֲסִידוֹת הַכִּיּוֹת הַכִּיּוֹת הַכִּיּוֹת הַכִּיּוֹת הַכִּיּוֹת
כִּי הַחֲסִידוֹת הַכִּיּוֹת הַכִּיּוֹת הַכִּיּוֹת הַכִּיּוֹת הַכִּיּוֹת

[illegible]

27
28

חלשת הסתקדוה הקדחת נרוע כי היסט סבד נבד על עקר
הענין ולכן תפחיתם ויפחיתו על חלשן מזה **אמר**
אבן נאמר שחלשן עליו נסקת רוע

כשישם שחלשן כל הנה זה מאותות הכוח
אמר דוד כי היסט סבד נבד על עקר
הענין ולכן תפחיתם ויפחיתו על חלשן מזה

אמר דוד כי היסט סבד נבד על עקר
הענין ולכן תפחיתם ויפחיתו על חלשן מזה
אמר דוד כי היסט סבד נבד על עקר
הענין ולכן תפחיתם ויפחיתו על חלשן מזה

אמר דוד כי היסט סבד נבד על עקר
הענין ולכן תפחיתם ויפחיתו על חלשן מזה
אמר דוד כי היסט סבד נבד על עקר
הענין ולכן תפחיתם ויפחיתו על חלשן מזה

אמר דוד כי היסט סבד נבד על עקר
הענין ולכן תפחיתם ויפחיתו על חלשן מזה
אמר דוד כי היסט סבד נבד על עקר
הענין ולכן תפחיתם ויפחיתו על חלשן מזה

אמר דוד כי היסט סבד נבד על עקר
הענין ולכן תפחיתם ויפחיתו על חלשן מזה
אמר דוד כי היסט סבד נבד על עקר
הענין ולכן תפחיתם ויפחיתו על חלשן מזה

אמר דוד כי היסט סבד נבד על עקר
הענין ולכן תפחיתם ויפחיתו על חלשן מזה
אמר דוד כי היסט סבד נבד על עקר
הענין ולכן תפחיתם ויפחיתו על חלשן מזה

אשר באינג' יולתו ממה שדושה לו היא רעה אם לא תהיה
קדחתים **אני חנני** כאשר היחם הקדחת בסבת מורסת
האינג' והדושה לו מן הנשר הרעה הנה

תהיה קדחתים ואולם כאשר היחם הקדחת בסבת אחת
ולתחבר עמה מורסת האינג' נחדימה לו הוא רעה כיסם
הלשמה האינג' או אמש תהיה נמשך למורסת אחת מבני
קדחתים וזאת המורסת הענישה היא סבת הקדחת הקדומה
לכן היא מסוכנת **אני אבן** כאשר הייתה קדחת באר
המלכה וזיעה ולא תסיר ממע הקדחת

היא אונת רע וזה שהיא מורה באריעות מן החולי ותורה על
האונת רב **אני חנני** זה משאר **אני אבן** מי שקרה
קוץ או משיכה ואחר כך
קדחת יתן בה חלל **אני חנני** הקוץ שלשה מיטן הקוץ
למחור הקוץ אשר לפני המשיכה

לפי שזו האברי משקלים כי הם ימשיכו לפע ולמחור משיכה
שזה נכל מיט הקוץ אם מילג האברי עשבי ואם מהחמת
לפי שמשך מן הקוץ אחד הקדחת שורפת הנה הוא מחורר
הוא מן המעי וכאשר תתחדש הירדט מן הינוט וחרי
שזה מן הקוץ יתחדש ראשון יפתאום הנה הוא מחורר
שזה מן המעי וכאשר תתחדש אחריו קדחת תעך קל
לפי שזה הנוספות משל קדחת קדחתה **אני אבן**
כאשר תהיה בארס קדחת שורפת וקרה

לן שלשת יתן קדחת **אני חנני** כאשר התעשה
הסחה האדומית לצאת תתחדש הפלעות

קדחת
ע

קדחת
ע

קדחת
ע

יחזיק אחדיו קצו הכיתה האחרונה ושלש של הבנין לעצת הכיתה

והיוג המולד לקדושתו ונחמד שגם קדושתו של ה' יתברך

אֵל אֲבִיךָ הַלְעִיטִיךָ מִלֶּחֶם אֲרוּכָה תִּלְבֶּה בְשִׁמְעָה הַקִּשָּׁה

אִם יִשְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֶת צַדִּיק וְיִשְׁמַע אֶת הַבְּטוּלָה

בְּהַחֲזֹק הַיָּד הַזֶּה

1870

והשם הזה יתקבל ויהיה שמו של זה השם הזה

הסכום אשר יחולק חסדיו ייחלוק היחידי מזה כי הסכום הכולל

כְּשֶׁלֹּאֵת יִצְחָק בְּיָמָיו חֲשָׁה שֶׁצָּר לִי תַחֲמֶה וּבְיָמָיו הָהֵם

היה בקיץ החורף ונחלתם חסדתי שימחן בן הארבעה

והיחמור חסדך בבגן נחשית השנוטה אמי אבנך

על עמנו בקרחת חרה על פניך חרותנו

מחידה וזו שבתה של שבת יחידה בזה שבתה

קדנן סמאזא. אנן אנן אנן אנן

הקדמות מן המין | קדמ ציוס מן הימי העברתי

הנה מלכותה של ישראל. אמר דוד מלך ישראל.

שפוחות בין הסופר (שליחה) •

הוא צדק לימי העתיד היה וצדק ימים

ה'תשנ"ח סקדמות קעס היזק השביעי הנה

אמנם המה בעלי יקרה ה' רחמן על

הנה וזכור
ענין כיצד קנה השבוי

אחרי שסבתו שהיא מיוחדת הכבוד ולכן היה אות רע

אָבן זייער צאָהן בקדחתן פלעגט נאך יום דעם

קדחת חמה כלה כל יום. אם חמה לא מחמין

חללה בל יום שהוא תמיד ותעסק

יום עם הרקת הלחה המחיבת הפלצות עם תעניתה לצאת
יין יך הששן בשעית נבטעית **אני אבן** כליקה
הידקן בקדחת ביום השטני מן בתשיע

קעב
סד

אני בארבעה עשר הנה זה טעם אם לא שיהיה הצד הימני
חמה שלמה מן החלדים קשה נאם היהן הטחאין שנט
עגב **אני הנמ** סבת זה מנארת חמה שקדם

קעב
סה

אני זבול באצטו **אבן** שעתה בקדחת התלהבות
נדפיקה במראה הנה זה

אני הנמ אם היה חצה בקדחת פי האצטו
הנה שן אמרו דפיקה לל עקיעה במי ה

האצטו להינותם משוקה שחיות אשר ממרה ארומ ואם
סיה דוזה באמרו הלפידה הדפיקה תמי צאהו להיות החום

קעב
סו

סיה וטעם לו המקדש מחד **אני אבן** הקוץ
האצטו אשר יקרן בבני המעים בקדמות

הקדמות אות רע **אני הנמ** הקדמת החוקה מאד
האצטו העצבי מן האצטו משכס ועל האצטו

האצטו תחד הקוץ חמית נפעמי יקרה בבני מעיס טאב
האצטו חמין כל מחטק ההתלהבות והיעבש **אני**

קעב
סז

אבן הקוץ אשר יקרה בקדמות מהשינה אות רע
אני הנמ כאשר היה הצק מלא מליחות הנה

עם השינה תמלא ראשו ויטבד המוח נאם
חיות הלחה קנכות טטה ל השחורה יקרה ממש הקוץ

והטאב אמר צילי שהנא ראה פעמי רבות בחלי ממי תיס
הפחד והטאב והקוץ יתחדשי מן השינה וידמה שיחיה

קכ

וה עכ' עת ה'מנחת חבת ה'ע"ה ש' חליות' א"ל אב"ר

כְּשֶׁיְהִי הַלַּיְלָה וְיִשְׁכַּח הָאִשָּׁה אֶת הַמִּצְוָה

רע פונעם יעדן יידען און דאס האט דאס געזאגט

אויך האט ער פארגעשטעלט

בעת שחלשנו את ישיבתנו צעידה יחד' אמר אנכי לך

72
50

על שם ה' אלהינו יצאנו ממצרים

עין יין הקדמות הספר השני השני שנת יב' זק' יק' יק' יק'

תושב בן קרב מי ישיב את העתה מי ישיב את העתה

התעוררות חזון לנו אהרן בן יצחק שנים

רוב הענין מניקחתי שיהיה השדך בתחנת החול.

דקדק ומהר יקרב אל המעלות מעולה עצמותו והנניד לשון

[illegible]

סבתות וסבתות יענין סבתות יענין סבתות

בְּקוֹשֵׁי וּבְאֲשֵׁר הַיּוֹם מִכִּי הִטְחָה הַדְּעִיָּה הַזֵּה וְתַתְּכֵהוּ

אנשער ברייטע יורק און לין העסטאנג שטח יונג דא

עב. אמר אברהם לי שהשמן בקדחתה שרץ עטר דליל

הבטלות הנה יש לה באב הדומה ומחלוקת

ל' אברהם ואלים יהיה השקן כ' מאזר טל

עב רב ומה שהיה מהחלוקה

לבד כמגדל פעל המוס בחמור היצא לנחטבע יתעל ויתעל

הרחקות עד שיתעבה ניעצור כליו השערה ותוספת זכרונות

העבוק הנס עם החוס יזהרן לעלות א חרות ויחזק

הכחוש נשעמי' היה עם השתתת השלח העמר ושעמי' והידד

לפני יסעל למחזיק את אדום מ' ש' בואקו פיסין וסדני

۱۲۲

דבר קודם יורה זה שבקע עורק בלוחמי **אמ' המפ' זה**
 מינע **אמ' אבן** מי שיהיה על שמו ^{דבר}
 דמיה ^{לחל הע' אבן מתילר במקנה של}
אמ' המפ' זה מינע **אמ' אבן** מי שהשמן דס קרוט
 נהיה בן הטפת ^{שמן ויחצוהו כאב}
 נטע נסביב הערזה הע' ^{שקרוכ ממקומו טעב}
אמ' אבן מי שהיה משמן דס מינעלא וק לעות או שהיה
 לשמן ריח ^{למסכה הע' זה יורה שיש נגע במקיט}
אמ' אבן מי שיש בו ^{ממנו מורסא היה כאשר תבטל}
 ותסתח יס חלו **אמ' אבן** מי שהשמן
 של ^{שמן רב יורה זה שמתחמם}
אמ' המפ' זה ^{הפרקים מביא}

קב
 גט
 קרי
 פ
 קפט
 פ
 קר
 פב

ק
 פ

נשלים **אמ' אמר** הרביעי

אמ' אמר החמישי מפידוש הפרקים

אמ' אבן קרפ ^{הקוץ אשר יהיה מן הלטרס מאותו}
^{המנה} **אמ' המפ' זה** יקרה
^{הקוץ המתית הלכודם הע' נהיה}
^{הקוץ שיש בו} אם לרוב ההדקה או לחנוק תעשת הקי
^{הקוץ שיש בו} וזה קשה להרס **אמ' אבן** הקוץ
^{אשר יסחוט מעצו הוא איתות המות}
המפ' זה יהיה להתעב העצבים ויעלה כאבס המות

קב
 א
 ק
 ב

קצר
ד
קצר
ד

קפ

۱۵۲

۲۲

[illegible]

מה שקרה לו יזכר עמו מן השנים חמשה ועשרים שנה
 הנה הוא ימות ב' **אמ המצאנו נאלי** ירצה בהעמק
 הלכות החול וזה יהיה במקוון הלכה
 הצדקה במזנה המולדה לחול **אמ המצאנו נאלי** הוא מליחה לבנה לחי
 שהעמק הטע' ה' היזבט ובהסמכות ובהענה מעגנת עם
 הרטאות העזותות ואבקרט **אמ המצאנו נאלי** אשר
 והיה בסבת השטח ומדת וסין צליחת השער במקום השירה
 המורה שכן תכלית שני השכונות שכן חמשה ועשרי שנה
אמ אבן מי שמשפחה חול הצד ולא יתקד באידע עשר
 יום הסמכות לעשות מעלה **אמ המצאנו נאלי**
 אבן יקרא הרקת הלכות המולדה לחול הצד
 במקרה קני **אמ אבן** יוכלה שיהיה השדפין בטע
 אשר כן שמה עזרה שנה יבן חמשה ושלש
אמ המצאנו נאלי קדש כהשדפין מילי הסמכות
 שנה חלי החזה והריאה וכו' זה צב
אמ אבן מי ששמה אסכרא ונעל חמשה נטות הלכה
 ה' ימות הנה הוא ימות בשבעה ימים ואם
 ימות עומם שוב שיעשה מעלה **אמ המצאנו נאלי** דעלך כי
 הדת שיוטת לו חלי והרומה להם בזה
 המין מן השערק ואין ספק כזה והדומה לו אמש ירצה
 ב' ששמן טע' **אמ אבן** כשיהיה באדם שדפין יהיה
 הרקת גיסרה כאשר השלך
 על הנמלים והיה שש הרוש טע' הנה זה מאותות המות
אמ המצאנו נאלי סידון הריה רמיה להפסד הלכות יריון עמוס

ה' יסדך אחר הצדק הדם העלך נתמסך אחר העלך המות
אם אבך ואולם הקור הע' יחד הקוץ והמשיכה ושחרות
והפלגות אשר יהיה עמו קדחת אם המנ
זה סמך אם אבך הקור פניק לעצמות ולשנים
לעצבים ולמח ולחנט השדרה ואולם החס

אם אבך ל מקום שמקד

אם לא פשתר שיכרע הדם מיתע. אמהמנ
 זה למאר. אב אבן. הקור עקץ לעצו ייק זה
 העור נידד. מן העצב מה שלא יהיה עמו מעלה

[illegible]

בְּרַחֲמֵי שֵׁנִי בְּאֵלֶּיךָ יְיָ מִיֵּס רִבִּי וְיִתְחַדֵּשׁ טוֹ הַמַּחֲכִימוֹת

אם הנה זה מטא

אמ אבך חתני החמישי שני המיקל

עצם נחמך האמת היישר גדולות לראיה על

וְהַכְּבִּיטָם וְיִדְּכָהוּ וְיִשְׁקִיט הַמֶּלֶךְ וְיִשְׁכַּר

הקדמה - צות יהיוון והמשיבה ייתן היבדות אשר יורה

דאס וואו היינט טיב אלס דער לעצטער קעניג פאר אים

מנפנפי מן הער נמן העצמות כפרט לעצמות הראש

בזה שהמית הקור או נקעו ולפעם א-ז יתרחס יתחבל

פיהטבעת ולקיסה והחכם והמקור היה החכם לבעל החלום

או מנעול מרע יבצר חזק להם ימנעו את המצב השות

המנצח אות טוב הוא לטוב כי כנעני כי הוא מין מן הכנעני
 שירעם ולא כל קנע יעשה מנצח כי כנעני חפשי סם או הקט
 להרסם והמנצח לא תתלם סם מנצח ושאר מה שזכר מנצח
 כי כל אב שיש בו ענין ויחס הקור אב אבן
 ואלם הקור הנה ראוי שיתחבר בו כל המקומות
 כל המקומות אשר יצא מן הים ויזכר שם ענין
 ראוי שיתחבר בו סגס המקום אשר יצא ממנו אבסכס
 ובמקום אשר יצא ממנו וסגס שם מהמקומות החמוד
 והשוקיות עטה הארמיות והסגס הדס הטרי כסגס
 אם יעשה כמה אב עטשן סגס שחיהו וכמהס הקור
 חמיה אם לא יהיה עטה קנע כי מה שהיה ממנה עמו קנע
 הנה הוא יזכר אב חמפ זה שגאר אב אבן
 הדברים הקרים
 והכרד מזיקים למה מעורר השעל לכאוי להצת כסגסיה
 אב חמפ זה שגאר אב אבן המורסות אשר יהיו
 כפיקי והטוב אשר יהיו סגסיה
 קנע וסגס בעל העקס ובעל הקוף המורס כמקום שג
 סגס עטבי וריכמה שדומה ללו הנה אם שגס עטס
 קרים הדס יסקיטו ויכליטו ויעטו הכסגס
 התרדמה והתרדמה המעט חמפ קסן משקט הטב
 אב חמפ השקט הטב כל המקומות סגסן הסכס
 המילדה אותם יכיריהו חוש אב אבן
 המיס אשר יתחברו להנה ויתקדו מההס
 יותר קלים שגאר המיס אב חמפ נאר שהוא חוסה

ד
 ה

דע
 בד
 דין
 כה

דין
 ט

בטן כבדות וקלות מהרות מאתם מהאצטו צהם **אמר**
אבן מי שהכריזו מאונת לשונות כללה יהיה צמא
חוק העה אם יין אחת זה הוא טוב **אמר הנפ**
בשיטן אחר שתיית המים תבטל השמיעה הלחה
המחייבה לצמא ולא יבא לשונות כללה כי אם מחזק הצמא
אמר אבן החבט במינים מושך הדם אשר יצא מן היצי
נהנה יהיה בקבלם תועלת בו במקומות אחר
רבי לולי שהוא יחדש ~~המים~~ בכוות **אמר הנפ** יאמר כי
החבט במים כי אף שהמים או
באשר עזר כזה ידקן הדם אם היה עב או יפתח סתום
אם היה שם או ירחיב פת העורק אם היו סתומים והנה
קבלו בו תועלת נכ ~~המים~~ הדיקומות הקרי או בעב הלחות
לולי היותו ממלא ~~המים~~ כי כל דבר חם יצב למעלה ויכאב
הדגש **אמר אבן** דגש שיטן למעומדה רעואה כשידחו
הלחות ~~המים~~ תופה מתעוררת מעת שיעברו על השם
ד' מדש' ער שיעברו עליו חרש' ויהיה הפטס עצמו על זה
השם ואולם מה שהיה מעט מזה או יותר הנה ראוי שיפחד
השם **אמר הנפ** אם שהוא כמל זה השער או כפל כבוע
כד' ~~המים~~ הדבור בחלי הנשים **אמר אבן** האשה
החדה אם קיוו אותה יפל שוכה וכל שכן אם
יהיה שוכה עב גדיל **אמר הנפ** זה יטא **אמר אבן**
כשתהיה האשה מעיברה וקרה לה
קצת החלי החדה הנה זה מאותיות המות **אמר הנפ** אם היה
בין החלי החדה אשר עמהם קרחת הנה ימות

היה
בן

היה
בן

היה
בן

היה
בן
היה
בן

לכ
לכ

לכ
לכ

לכ
לכ

לכ
לכ

לכ
לכ

לכ
לכ

בהסדר הדין הדין לא שאלת האור כי האברה עליו וכל שט
 הדין נאם היה עם השלם והקונן העה היה לא הסכל חסן הטוב
 יהמזכה למה שתואר כן הספרות **אמאבן** האשה כשהיא
 מקיאה דם אם לעצמה ולא לזוהר
 עזרה יססן הקיאה הזוהר **אמאבן** זה לבואר
אמאבן כשיססן דם הנדות העה יבואר
 דם העזרים טוב כי יצלה מרעות העזר דם
 הנדות **אמאבן** זה סגור **אמאבן** האשה
 המעוברת אם תמיד עלה שלש
 לא יהיו בטחים ממנה לא תפיל **אמאבן** כשיהטעם
 הכח הדומה באברי ההם השכנים
 יפחדו נכ שיטעעם הכח הדומה לן החס **אמאבן** כשהיה
 באשה חולי החס או קושי הלידה ויפיל
 העה זה טוב **אמאבן** יכסה מולי החס התקן החס
 ופשוט אונת על התעוררות הטבע שיפיל
 שגלגוליו והוא נכ סנה להשלך מן האבר מה שזמן וסמך
 בהם מן הלחות המזיקות ובהלש ירעו העטוש לן הפחית
אמאבן כשהיה דם נרית האשה לשתנה כשהיא חולה
 יהיה צאי בעתו תמיד יורה זה על חס נשים
 צריך לקיי **אמאבן** זה לבואר **אמאבן** כשהיה
 האשה חולה ויזנקן שדיה
 העה תפיל **אמאבן** ככר טרע שחוק השדים עם החס
 ואשר ילמקו שדיה יורה זה על מעט הדין המצניע
 אליהם ואשר יתעט נכ הדין המצניע לחס על השכר

۵۲

1

הוא ראה זה עם נחמד

۱۰۰

נאם יחזקיהו צידים כבטלה היא הרה ואם לאו מינה הרה
 אם המב רוצה בלקחה אחרת עם השניה עם המערה
 והמלי מהמאכלימי הדבש אשר יולד חוקות
 ייעזרו על זה מלעי הכטן וכאשר לא ימצא הדוח מעלה
 לסמים הדחם דרך צומץ הריחות ציחתי הצידים

לך
לך
לך
לך

אם אבן כשהיה האשה הרה מזכר תהיה טיבת מראה
וכאשר תהיה הרה מתקנה יהיה משתנה

אם המפ לזה משמר והוא ברכ' אם אבן כשהיה
לאשה הפעולה המוכסא

תקרא תמיד כחמלה העה זה מאונות הליות אם המפ
עאה מדבר צאל שהנה רשע למה מיתת העובר

וכן שאר המורסות החמות אם אבן כשהעברה האשה
והיא בכחיות על עין יצא

היא תפיל קודם שתזמין אם המפ שהיא באשר העברה
והיא בתכלית הכחיות

אם האבן יקחוהו האבן לן ולא יאירו דבר זיון ב העובר
כשיציל והנה היא תפיל העובר קודם שנעלם צד השמין

לא בעבור שבה לטבעה כשמעת נפשה אם אבן כשהיה
האשה ממוצעת הנך ומעלת מדרג השע

מכלתי סנה מנוצרת העה קטב החס מלא מליחה דומה ללחה
הינצאת מן העמידים ולא תוכל להחזיק לבדיות אצל ימשה

ממע אם המפ זה למאיר אם אבן כשהיה האשה
על עין יצא מן הטבע המצוי

ולא תתעבר העה הנסוי השמי לכסוי הכסן הנקרא הלחי שמה
פי החס ולא תתעבר עד שתכחיש אם המפ לחס מאיר

אדך יקרה העור ההוא הסמוך לקיפה חגט
חכם האמה יקרא פי עור החס ופעמי יקרא פי החס לע

האמת הוא ראשית העור הסמוך לעור החס והוא אשר
יסתם החלב והאשה המיסלעת כשיין אם אבן כשישנה

לך
לך

לך
לך

לך
לך

לך
לך

העין כהן זה לא שיהיו קדים העינים כגב צדדים מן
בירכיס או בעינים או כשת ארבעותיה לאתפל אנדומפר
עליקת השדים יתה על ששט הדם כיו זכרן
עלם חסד על שני ששון קדים יתה על דמי הדם ועכו ולכן
יחול הטבע לחיות המוח החוץ העסק לאמר קרוב מן
הדמיון מן השדים ויתחשש כח החוץ טעם וכלל לן החיות
כלם בלתי אמתנית לא שיהיו כדפ וכל לו הפירק והדומה להם
נמשך אחר מה שקרה פעם מן שתי ששון יראה אותו כי אסוף
התחיל המלצה אנד אנדן כשיהיה פי הדמיון קשה העי
יתחייב בה כח שיהיה סתום אנד אנד
זה למען אנד אנדן כשקרה קדחת לאשה
היה ויחממה חמום חסן בלתי ססה עלת העי
לדמיון קדחת כקושי יסעבה או תפול ותהיה ססכה אנד אנד
עין לקחת הלחה שיהיו עני הנופית יחד חזקין עין
האם עין הולד אנד אנדן כשיתחדש אחר הנית דם העי
קוץ ועלף העי זה דע אנד אנדן זה למען
אנד אנדן כשיהיה דם הנחות יותר טסוף ויתח
שכח יקרה חזה חליים ואם לא ירד דם השלות
יתחדש חזה חליים מפני הדמיון אנד אנדן זה למען
אנד אנדן כשיהיה טקנה פי הטבעת או
כחם מורסא ימשך אחריו הטפת השון וכן
כאשר נפתח השליא ימשך אחריו הטפת השון וכשיתחדש
כבד מורסא ימשך אחר זה פיהן אנד אנדן הטפת השון
יהיה לחלשת כח המקרה המזיק או לחיוד השון

חיה
+
חיה
נ

חיה
נ
חיה
נ

חיה
נ

וחלשת הנה יהיה להפסד המונח או ממירסא תמחדט סס וחדר
 השקן יהיה למה שיתערב בן מן הליחה העוקמת וכזה יהיה
 מירסא באחר משען לו האכרי' הנה יזיק המקנה לשכיעתו יחלש
 כזה וכאשר יהיה החולש בליות הנה תתחדט עקי' לזה בשקן
 ולא ימשך אחר מירסת חסד פיהוק אם לא שתהיה צולה
אמ' אבן כשהיה האשה בלתי מתעברת ותרצה לדעת
 אם היא יסלה להתעבר אם לא כסה אחרת
 כבצ'י נעשן המנהג עם ראית כי ייה השן יעבר כעשה עי
 שיצ'ע לו במירסא נפח הנה תרע כי אין סבת העד ההרין
 כעברה **אמ' המפ'** העשן יהיה כובצ'י טיכ' שיהיה להם
 ריח כמו הלבוה והמירסא והאצטיוק **אבן**
אבן כשהיה האשה המעוברת יצר דם נרותה כעשה
 הנה היא מט' שיהיה עברה כרי' **אמ' המפ' אמ'**
נאלי ידמה שיהיה הנרות העצר מן
 המעוברת מהעורק אשר כעובר החדס כיהשלא
 תלנה בפיות לו העורק אשר כפע' נלל החדס ואי' אפס' שילא
 מזה דבר לנקות החדס **אמ' אבן** כשלא יצר דם נרות
 האשה כעשה נל' יתחדט פלצת ולא קורחדט
 עב' יקרה לה צער ועלוק ורוע נפס' דע זהיא כע' מתעברה
אמ' המפ' זה מצער **אמ' אבן** כשהיה ריח האשה
 קר קשה לא תתעבר וכשהיה
 צ'כ' לא תתעבר כי לתוח' כסה הורע יזקפיהווי כבהווי שיהיה
 צ'כ' יותר קצ'כ' מזה זראוי או שהיה חס' שיהיה לא תתעבר כי
 יעדר המונח מן הורע יכסה ירא' היה מונ' החדס שיהיה

הלשט
נ

רנ
נ

רנ
ס

רנ
ס

ל
ב

בן שני העשט' תהיה האשה רבת החלודה **אם והנפ' זה לבנו**
אם אבן החלב לבעל באב הראש נע **הנפ' נב**
דע לחוק דח' ולג' שני החקירות אשר למטה
מן החלצים מנע עליהם נסחם קדקד' ולג' שני צמח ולג' ו
מנצב על צמח המורה המורה צמח' שהוא בקדחת חרה
ולג' שני ט' שליל מוס' דפ' **אם והנפ' זה לבנו** כשלג' יסיה
כחם קדחת חסקה מאד ולג' **אם והנפ' זה לבנו** החלב שני
סלג' יהיה עגיה דבר' ליה שחק דמ' **אם והנפ' זה לבנו** נוסחם צמח'
על חלת מה שחייסו העלה **אם והנפ' זה לבנו** החלב הוא מחדש
אשר ימיר עליהם השני' אם **אם והנפ' זה לבנו** אשר הוא
קרה יחד מראי הע' יחליץ ואם **אם והנפ' זה לבנו** הוא יותר חלה
מראי הע' ישתנה ל' הע' **אם והנפ' זה לבנו** יחליץ ל' מה שראו
הע' ילד מן דבר' טוב אבל שהוא בעת כעל' פעמי' יחד
שח' בליה שלמטה מן החלצים נוסחם הראש זה פעולתו ו
במדי' ואם נחלם בחלם הוא כל מה שזכר **אם אבן**
מי שהתחדש בו נגיע היצאה מ' צמח' **אם אבן**
עמ' מי אש' שיצאהו קיוץ ולא שמת' **אם אבן** הנפ' שני
וחיה הנפ' מאחוריו יקרה לו קיוץ **אם אבן** הנפ' שני
לפניו יקרה לו שעות' מי כאב יד כד' **אם אבן** הנפ' שני
הנפ' הוא מדי' **אם והנפ' זה לבנו** איני עדין לסל' כי יחבסו
המשפטי' אשר אמר **אם אבן** קדחת חסקה
הדוב או על השני ואם התאמת הע' יח' קדחת המשפטי'
זהם על המשפט ואולי ראיה אחרת פעם ויחס העין בו לסת'
שאינו סבב' נאמת' וסבב' צל' כזה השער שהיא רות' בנפ'

ל
ב

המורסא וכל שני יצא מן הטבע ומה שהוא מן הצנח למחוריו היו
עצבו ומה שהוא ממש לפני הצנח עלון הערך הדיסקי ומה
תעלה הלחה הצלחה המורסא מן העצב א המורסא היה הקי
ואם יעלה בערך א המורסא הטעות ואם תהיה הלחה ההי
א ההיה מלוד הטעם ~~המורסא~~ פשטי ימצא טבעלי חולי הצר
עשיות מנעלי **אנך** ~~המורסא~~ כאשר יתחד שי יצא צחלוח
מפועת ואחכ ~~המורסא~~ לא ידעה בהם יצא העה הוא
היה צילה ~~המורסא~~ חנה כי צאית משיעת אשר יהיו
כדמי הקצק ~~המורסא~~ או סתלים אימה זהיה מן הקצק
הצנח ט העש ואם לא תחדש עמ טמה זהיה שטע מן
הצנח לא יהיה טמח ~~המורסא~~ הלחות הנשפעת א העשוי
ישקו מהם א מקום אחד יותר בגז ממקומות הקצעים
אנך אנך היצאה המשיעת הרפה והנאה מצנח
אנך אנך אמר צלי זהו אציה כטאה
חקה לקדחות יהיה הקן הרפה כט קטה
הנה לחתו כלת ממשל **אנך אנך** הי צא מהן כאב
כאחרי יצא ~~המורסא~~ הערך העשירי אשר במצ
יקח העלה ~~המורסא~~ **אנך אנך** המשיעה אשר א חלק הצר
מן המשיעה ~~המורסא~~ כצואה היא מאחור אל
פניו ומשני א אחור **אנך אנך** הנה הפלגות רוב מזה
שיחול טעם משל ~~המורסא~~ הקב ואחכ יעלה כגבול
הדגש והוא צב כאנצו מתחיל מאחור יותר ומה שיחיל מלפני
כמו זה שיחיל מן הזרוע והידים וזה היה שר צב בקודם
הצנח ספג יורה על זה העש **אנך אנך** יצא מהי לעב

רנה
70

רנה
70

רנה
70

רנה
70

להינתן יותר קר לחב העצמות שם ומעט הכשר והשג' יותר קר
 מן האש' והביא ראיה מרפין הקודם כי צמיחת השער שם
אנ' אבך מי שקדמו הקדמות הרביעית הנה מי אפס' זיקה
 הקיין נאם הים ~~הקדמות~~ הקיין קודם הרביעית
 ירבה הקיין **אנ' הנפ'** ~~הקדמות~~ כי הוא אמר כי זה הקיין
 מן הקיין בנפ' ~~הקדמות~~ ירפא ורפואת
 תהיה בצאת הלחה היוצאת מן תחת הקדמות הרביעית
 תצא בחנוק ותתכשל בחיס הקדמות ~~הקדמות~~ מי שהיה
 עורו נמשך כחוש קשה הנה הוא ~~הקדמות~~ מכלת
 זיעה ומי' שהיה עורו רפה ספוגי הנה הוא ~~הקדמות~~ עם זיעה
אנ' הנפ' הוזה במי שקדמו מן הקדמות מי' שהיה עומד
 בזה הענין **אנ' אבך** מי' שהיה בו ירקן
 הנה מי אפס' שיתלדו ~~הקדמות~~ אמהות **אנ' הנפ'**
 מסכות הקולר הרחוקות תמצא הלחה הלבנה הנאה
 במקום מלדה נזה לא היה עם ירקן לתצאת המידה האחרונה

דע
ס

דס
סט

דס
ע

נשלם המאמר החמישי מפירוש הנדקים

המאמר הששי מצדו הנדקים

אמר אבך רט כשיתבאר הקדמות החמישה מכלל הענין
 קלוח המעים אחר החיס ולא היתה קונה
 זה הנה הוא אית' שוב **אמר הנפ' רש** כאשר היה חוליק עלי
 המעים למלאת הכח ~~הקדמות~~ המיחזיק ילא קודם

דס
א

שִׁתְּבֹשֶׁל יִאֲחַז תִּתְחַדֵּשׁ הַקִּבְסָא הַחֲמִיּוֹתָה הַנְּהוּה יֵאֵיִה עַל שֶׁהָמוֹן
 תּוֹר לְהַשְׁאִיר בְּאַצְטָו שְׁעוֹר שִׁיִּהִי אִפְשׁ עִיּוֹ שִׁיִּתְחַלֵּל לְשִׁיתוֹ קֶלֶה
 שְׁעִי שִׁיִּשְׁרִי מִיָּה שִׁיִּתְחַלֵּץ וְשֶׁהַשְׁבֵּעַ הַתְּחִיל שִׁיִּשְׁיִיט פְּעִילוֹתָיו

אמ אבן מי שהיה כחידו עבד לחיות עוסק יהיה זרעו חן
הנה כח חסד וחסד החול ימי שהיה העשן בו
בהסך זה העה ~~אבן חסד~~ אבן חסד דברים אי יורו על לחיה
החיות יבנות ~~אבן חסד~~ אבן חסד יבנות

[illegible]

יתוסף הישרות בעמך האבי ייטב בהם נעני עמו יתבאר
 האצטו ישיב בשולה העק יאמר עלה החיל לפי האצטו החיל
 התאנה ויהיה זה ראיה על שקיימת החיל ואריכות העק

אמ' אבנך מי זהו מן העצים היה טהר יעלה זה זכובים
הנה הוא מוסין אצל הרצ' יבילת זה זכובים
העצ' מן העצ' וקלפת העצ' רחיה על הרצ' זה

שִׁשְׁפָּר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִיָּה שֶׁכֵּיבֵת נְסִיחָה אֵלֶי אֲנִי אֲבָקִי
שִׁשְׁתָּהּ לֵב הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִקְרָא בְּעֹלֵיוֹתָיִם

והוא שם משמר האסירים ויחדל הלוי את כל הערף אל שם
יספיק לך דעת המקום הטוב לך יצא

בְּעֵל הַחֹלֶל מִן הַלֵּשֶׁת וְשִׁיקָה רַחֲמֵי אֱלֹהִים מִיָּד הַמִּיָּד הַכֹּסֶפֶת יִמְחָלֶנָּה
עֲמִי מִן הַשְּׂקִיטָה וְתַחֲרֹד וְהֵא שִׁיבָה יִתְחַלֵּץ אֵלֶּה מִלְּפָנֶיךָ הַמִּיָּד

יחזקאל הנביא לפרק ה' אבן אברהם
יהו ברוך יהושע קום לבית נור

ל
?

זה מטאד **אמ אבן** מה שיהיה לך הענין אשר יקח בבטן
 כמקום יחד עליון הוא יחד לך ומה שלב היה מהם
 כן הוא יחד טק **אמ המפ** זהו רשע בעליון
 מה שסמך למחזה מן הכטן על הכסוי
 המסך לך המעים והוא סתם **אמ** שלא היה מהם כן חללה
 ב מה שיהיה להם במעים **אמ** מה שיקרה לך
 העצבים בעצמות בעל השקף **אמ** עקל להם
אמ המפ הענין לא יחמיו עד **אמ** שלם לא
 זה כלל בעל השקף **אמ** העצב החי
 מי אשר יהיה עמו חטך **אמ** **המפ**
 הנרצ והעצבים שימצא **אמ**
 להם גפח רחיה על היית החומ קר **אמ** לא יחד חטך לקר
אמ אבן מי שיהיה בו כאב הראש ודפיקה חזקה
 נוסע מעידיו חן מאוסן מעלה וכו'
 מים הם חליו יין טה **אמ המפ** **אמ אבן**
 בעל הסנאס מן המרה השחורה
 יבעל מירסת הדאט כאשר יתחדש בהם הטחורים העה זה
 אית שוב בהם **אמ המפ** הסואים אשר הוא מלל חלחור
 הוא ערסב השל החתירה מהפלה השחורה
 והוא אשר שמו כלשון יין מאל ומירסת הדאט הנקד
 כרסאס הוא מירסא חמה בקרים המוח ובער סדס אשר
 עזה התמר ל הפך הצד יבא בהפחד פיית הענחין יתקן העין
אמ אבן מי שעתה מיליים הטחורים טשטש עד שהם יא
 ויחזק כן לא יחד מהם אמת לא יחיה כטיה יתחזק

רסט
ח

רע
ט

רעא

רעב
יא

רעג
יב

בן אדם או שקי: **אם המפ** כי הוא נאמר לא יד מהם אחר
שירק מלמע הדס העמר יטוב הדס הוא הדס
ל הכר וידה חזון גבנין יתחדש השקי: או ילחין בענין
אחר יבקע עירן כריאה ויתחדש מלמע השדסן ל כ פ עמי
יתחדש שט לו התל: **אם המפ** מזה וילתם **אם אב**
נאמר קרה לאדם פיתק **אם המפ** עטוש יגח פיהו
אם המפ רוב מה שיהיה פיהו פיהו ילחין יהוא אשר יתחדש
בעטוש **אם המפ** חסר הלחיות ההם מעטת העטוש
הלחיות **אם המפ** כיהיה באדם שקי ילכו המים מלמע
בעקצו **אם המפ** כטע יהיה זה התכמת הלחי **אמר**
המפ זה מנאר כי **אם המפ** הטבע באותם חמימות
מה שיעשה סקיונות החליים החדים נחם המחלואה
אם אבן כשיהיה באדם שלול אחר יתחדש בו קיא מעצמו
פסק ט שליל **אם המפ** זה מטאר ט
הטבע משך החי: **אם המפ** **אם אבן**
כי שקדו חול: **אם המפ** חול הדמיה והתדרג ט
שלול הנה זה אמת דע **אם המפ** אמש יהיה השלול
אמת דע בטע לו המי: כשיהיה החול גדול
מגד עד שיסדק הטבע מתלשת הם **אם אבן** כשיהיה
לאדם לפתך הוא קצידה ויקרה לו שלול
זה טיב **אם המפ** זה מנאר **אם אבן** כשיתחדש
קריעה בלחיה יי בלחיה יי
כלב אי בכלית אי בקעת המעים הדקיס מי בא צעי מונבב:
הנה הוא ממיית **אם המפ** **אם נאל** ייקרט יעשה

הער
ד
הנה
י
הנה
ט
הנה
י
הנה
י
הנה
י

מחית מה שימית בהכרח נסוף שימית על דורם ונחש מחית איה

לעצמם בידם חבורת צדקת עוזקם וצדקתם וצדקתם

אנחנו כולנו נשבעים על ידי ה'...

מלך המלכות יהושע בן נון וכל ישראל ויהושע בן נון וכל ישראל

אמ המה ל' ~~ל' א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ'~~ כ"הו ככ"ג עמק נחם

היה נקי וטהור כי הם אנשים ישרים וצדיקים

2. גבירת מהחידוש העולם הזה - אשת אברהם

דס אלקס פא. זאק קאפא

יִהְיֶה נִשְׁחָק מִקֵּדְעֵי מִנְיָן

מפגשות מנצח ג'טמנה ויטפד
ערת הדפוס

אם אבך מ. של צאדין שטעטל פונעם בן הרחוב פונעם

העקרים ליתתנו שחור: יורק חמט שטמט

אמנם זה מנואר לנטיית חזקת בהסך הצד שגור

ע"ה"ו ה'תקנ"ח ה'תקנ"ט הסכמת השופט

שון האוקס וכבוד ידעת כי משפחה זיית כלליים

אמ אברהם המביא את יצחק וכן יצחק

הקצת הענין. אמר דהנב סגור שיהיה

הַיָּמִים הַהֵם נִחֻת וְנָטוּ אֶצֶל

מן המקום אחד שמו על יישוב זה כל סמך

התמיד בן המסד ורחם הנהג מכלל וכל

הנה תנו למלך שחורה אב המלך

רוע נפש לבלתי סבה
הוא וזוהר

מרידך הלא עתה יצאה **אמ אבנך** השתן הלא יצא העק

זו איט טיב אבנ העמק

5

v.

407

5

76

۲۵

知

52

22

5

דמה

25

[illegible]

二
 三

127
2

75

אִם אֵבֶן הַאֵשׁ לֹא יִמָּצֵא הַתְּקֵדָה וְאִם לֹא אֶחָד שֶׁמִּסְקֵד
נִדְוָה אִם הַמֶּלֶךְ כִּד שֶׁיֵּשׁ חֶסֶד בְּלִשְׁתֵּיהֶם
הַתְּקֵדָה בְּנֵי נֹחַ לְהִרְקֵת
אִם אֵבֶן הַשַּׁעַר לֹא יִמָּצֵא הַתְּקֵדָה קוֹדֶם שִׁיתְחַלְלֵהוּ
שֶׁקָּן עִם הַמֶּלֶךְ אִם הַמֶּלֶךְ אִם נֶאֱדָרָה כִּי
כַעֲשִׂיתָ הַמֶּלֶךְ לְהוֹלִיד הַתְּקֵדָה
הַמֶּלֶךְ יִשְׁקֹא סִמְלֵל מֵאֵד לְהַפְתֵּם סִמְלֵל וְהַקִּירָה אֶל שֶׁמֶלֶךְ
זֶה הִיָּת הַתְּקֵדָה מֵעַט הַמֶּלֶךְ וְהַתְּקֵדָה עֲבָדָה רַבִּי נְהִי תְּקֵדָה
יִצְחָק לְמִידָה וְכַאֲשֶׁר הוּא הַמֶּלֶךְ הַמֶּלֶךְ כִּלָּה כַעֲמֵד הַתְּקֵדָה
חֲמוֹ וְהַקִּירָה אֲנִתָּה יִהְיֶה זֶה עִם הַתְּקֵדָה יוֹתֵר תִּקְוָה
עֲבָדָה תְּקֵדָה כִּי כַאֲשֶׁר יִתְקַדֵּשׁ הַתְּקֵדָה יֵלֶךְ הַקֹּדֶשׁ וְזֶה רַחֲמֵי
עַל הִיָּת קִדְשׁ שֶׁתֵּקֶף בִּינָהּ מִצִּדְּהֵם אִם אֵבֶן הַתְּקֵדָה
הַשִּׁיעֵם יִשְׁקֹא אֲנִתָּה שְׁתִּיתָ הֵינָּן הַתְּקֵדָה הַמֶּלֶךְ
אֲנִי קִדְשׁ הַשַּׁעַר אֲנִי שְׁתִּיתָ הַמֶּלֶךְ אִם הַמֶּלֶךְ כִּלָּה
אֲנִי אֲנִי שֶׁמֶלֶךְ זֶה הַשַּׁעַר יִהְיֶה הַמֶּלֶךְ
הַמֶּלֶךְ הַמֶּלֶךְ בְּמִלְאֵכָה הַרְפֹּאֶה שֶׁמֶלֶךְ הֵי הַתְּקֵדָה
וְהִי הַתְּקֵדָה עִם יוֹשֵׁל הַמֶּלֶךְ וְיִשְׁקֹא הַמֶּלֶךְ וְכַאֲשֶׁר שֶׁמֶלֶךְ
הַתְּקֵדָה הַמֶּלֶךְ עִם הַתְּקֵדָה הַתְּקֵדָה תְּקֵדָה בְּמִלְאֵכָה
וְכַאֲשֶׁר הֵי שֶׁמֶלֶךְ הַשַּׁעַר מִלְאֵכָה כִּד דֶּסֶס הַתְּקֵדָה
יִהְיֶה כִּלָּה מִלְאֵכָה הִיָּת הַשַּׁעַר מִלְאֵכָה הִיָּת הַשַּׁעַר
הַתְּקֵדָה הַמֶּלֶךְ הִיָּת מִלְאֵכָה וְכַאֲשֶׁר מִלְאֵכָה הַתְּקֵדָה
בִּסְק וְכַאֲשֶׁר כִּי לֹא הִיָּת הַשַּׁעַר מִלְאֵכָה הַתְּקֵדָה
אִם לֹא יִמָּצֵא הַתְּקֵדָה כַּאֲשֶׁר וְהַתְּקֵדָה אִם הִיָּת הַתְּקֵדָה
מִדָּם אֲנִי הַתְּקֵדָה הַתְּקֵדָה כִּלָּה הִיָּת עִם הַתְּקֵדָה

אִם אֵבֶן
אִם אֵבֶן
אִם אֵבֶן
אִם אֵבֶן

[illegible]

۳۵۶

ارد

۱۰۰

לה

۴۰۰

72

ל

ל
ל
ל
ל

ל
ל

ל
ל

המעמדים לחיטות **אם אבן** כשיהיה נאדם סדוק נסתר
 הנה הוא הטוב לא יתקרא שום דבר ימות
 ואם לא ירפא זה שאר זמן ארוך **אם אבן** כל נסתר
 אשר יהיה בשמך הנקרא **אם אבן** או שיהיה
 נקלה ולא יהיה עמו נקב **אם אבן** מן החתך או
 הטיה לא ההסקטה **אם אבן** חזון היה מן המלך וזון
 ההקרה נמן השיק **אם אבן** **אם אבן** **אם אבן**
 הסבה **אם אבן** **אם אבן** **אם אבן**
 למטה מן החלצים **אם אבן** ואחז התחזקה
 בנקדחת ידך הכאב הוא חמט **אם אבן** כשיהיה השם
 ההוא בסבת רוח או סמט תתיכח **אם אבן** הקדחת תלו
 אל שפמי תתיכח הקדחת וכבר ידעת משפטי זה האיש
 משפט דונם גדולה חסד התעלה על דרך ורית וקדחת
 נאמר: כל עין כי הם נפל במקרה חשב בעבור כי השם
 הכאב: התבאר במקרה מאחר מהשם: **אם אבן** **אם אבן**
 לא יתעקש ואעם כי יתעקש יאמר: **אם אבן**
 כשיהיה מקום מן הנקב כגד עשה **אם אבן**
 התבאר העשות הדין לא הנה **אם אבן** **אם אבן**
 או המקום **אם אבן** **אם אבן** **אם אבן**
 או עובי המקום יקשה ידעת התבאר
אם אבן כשיהיה בעל הטחול שלול הדם וארך ט ישרה
 בו שקוי או קלוח המשיק חמות **אם אבן**
 בעל הטחול הוא אשר בטחול של קושי עשן כשיהיה
 שלול דם על דרך הישתן הליחות ההם העבת אשר מליחות אשר

היו חסידות בקרב הטחול יקבלו עליה כזה כמו שבאר הדירה
 נאם ארץ בשלול הדע יעבור השער ויהיה לנשחית כחיות
 השמים בלתי ~~לשחית~~ חוצות בהם יתחדש קולו המעים
 ויכנה החוס הט ~~השער~~ ~~המעים~~ עם העבד יחלש
 הכבד ויחדש השקט ~~השער~~ ~~המעים~~ מי שהתחדש בו הטערה
 השקט נקולן הידוע ~~השער~~ ~~המעים~~ באילאנוס הנה הוא ימות
 בשעה ימי חס לא התחנך קודם וינך מוטט שכן רב
אנא הנפ כבד ספק ~~השער~~ ~~המעים~~ כזה השער יהבי סכנות חזקות
 לאמת מוצא ~~השער~~ ~~המעים~~ להי העסר מפעלה הפעלים
אנא אבן כגור עם הנפגע שעה או זמן יותר גדול מזה
 התחייב ~~השער~~ ~~המעים~~ שיצא מלמע עצמות נשיהיה
 מקום הנפגע אחד ~~השער~~ ~~המעים~~ שיצאו עמוק **אנא הנפדרש**
 כגורחדש הטוטרת מלתי סבה מתחלת
 הנה היא למורסא קשה וכאשר תיכזה ערות הריאה בעשר
 השקבשטל וכזמן הנדול מנוספת הריאה ולא יהיה אפשר
 שיגדל המקום השני מן החזה לא יקבל כל הנדול בעבור
 החטוטרת נסכמה ולכן יתקן יליות **אנא אבן** מי שיצטין
 להקום שתיית נשאה מלשלת ~~הנה ראוי~~
 שישם ~~השער~~ ~~המעים~~ בקר טיכב **אנא הנפ** זה מכואר לאוי
 שיצטין לין על ער השמירה ~~כמו שיעשו ה~~
 כבריאים תמיד **אנא אבן** כשיחרד לבשל הטחול שלול
 הדם כשהזה טיב **אנא הנפ** כשר קדם נאוי
אנא אבן מי שהיה מן החלי ~~הדרך הנקרים~~
 היה עליו מורסא חמה הנה ייחסו תנוח נאדע

זכ
 לב

זכ
 זכ

זכ
 זכ

זכ
 זכ

זכ
 זכ

שח
לז

יום **אמ' המפ'** כז קדש על איוה צר טהן סו הקדש אמר

אבן מי שהתחטט בגומ' חתוך היה
אי אטל שלח תחורט **אבן** בקדושת **אבן** אדומה **אבן**

המפ' כלי תעבה המוח **אבן** יחשך זה
הקדחת והיא חתוך **אבן** שחך המוח עם

האטו **אבן אבן** מי שחטט והוא כריא סאב ברגשו
כהמים ונשחך וקרה לכוני צנסו **אבן**

הוא יחית בארבעה ימים **אבן** נקדחת **אבן**
הצנסו אית חוץ השחך וכז יחשך שהוא חלית אס

לא תתחטט בו קדחת כי פגמי **אבן** הליחות העבות והשעבה
אבן אבן הנה ראוי שיען בשלח שנה נאס יטה כלס חלון

העין והעפעף נר כן **אבן** זה אחר שלח
או שהיה רפואה משלח הנה היחמות חלית מאד **אבן**

המפ' אמיש יתבאר הלון כאש **אבן** העפעף
והיות העפעף בלתי שכן **אבן** הוא בעמר היסע והיה

והוא מחיר לבא בנגנס לנצותם בטכס **אבן** חלש חסר חמו
זיחל מולנס החלשים על סתנס הס **אבן אבן** שיה

משכוב השכל עם שחך הוא טוב וזה **אבן**
חלש עם יצן נאמה הנה הוא יותר סכנה **אבן** חסר חמו

השטות דבר טוב והיותר רע לחס מה שהיה **אבן**
הקדמה להלס וחטופה והיא שטית והיותר חשט סדוע מה שהיה

עמי בשחך ושחטה בלתי עבד כחך שחך היץ יאשר עמו יצן
ופחד ומחשבה היא חמו צעת ולזה לחול במיה או בעמר

השחטת לא בר אחר ואשר יהיה מהס לבר מכלת ליה הוא

שט
חח

שי
חט

שיח
ז

אב אבך מי שהיה לו חולל בבליות וקרה לו אי המקרה אשר קדם
וסם ונתחדש בו סאב נקד הלב על אם היה הסעב

במקום הינצאי יפחד ~~שדעוה תעצ~~ בו ואם היה הסעב ההוא
במקומות הנכנסים העשיתם קרוב שיהיה הניסא הנקדעת
דכלה מחוק **אב אבך** ~~ואי שסמך~~ **אב אבך** מי שהקיי
דס מלתי קדחת ~~הוא כטוה~~ ~~יוראני~~

שיתרפא בעלן בקובצו ~~הוא משל~~ יקרא אותו גם קדחת רע
אב אבך ~~הוא~~ אם ~~לכסס~~ ~~שס~~ מורסא נאטו שהקדחת
נאטת ~~הוא~~ ~~כסס~~ והיה הדס הזה בעבור

עורק שנתח חכמה התחמסה עתה פנה ממש מהס כדכדים
הקובצים **אב אבך** ~~היה ידוע~~ אשר ידוע ~~הוא~~ החלל העלון
ישנה מנעל ~~כעשי יים~~ **אב אבך** החלל
העלון הפעני מן התחמסה ~~הוא~~ ~~הוא~~ ~~הוא~~

הוא יס העקין כי הוא סוף השבוע השלישית ואח כזה יתח
דחוק שאפס שמתבשל ע הידיקה **אב אבך** מי שהשתח
דס נקדס היה בעת שהשתח ולאחר ~~הוא~~ ~~הוא~~
חשמו ושפל הכען זה יורה על מה שסבב מקומו סאב

אב אבך ~~הוא~~ ~~הוא~~ ~~הוא~~ **אב אבך** מי ששדר מלשונ
~~הוא~~ ~~הוא~~ ~~הוא~~ ~~הוא~~

הנה החול ~~הוא~~ ~~הוא~~ **אב אבך** כע היזה נאל זהו
לתי מתחייב שיהיה זה ~~הוא~~ ~~הוא~~ ~~הוא~~

אב אבך כעיתחדש כזשים בסבת ההדקה שלטיל מי
קיא או פיהק אין זה ראיה טובה **אב אבך**
הפיהק היה ההקית דע כי הוא נמשך אחר ייכס

৷

וקרא לקנים יחד רע לכתות מוצץ **אם אבך** מי שמיצתו
 קדחת שאינה מורה חומא והוצק עליו מים
 חמים הרבה תוך כ קדחת **אם חמץ** צלף משתל שסטל
 בזה השער נשיא לו כי כן צדק באמרו קדחת שאינה

מגידת צדקה איש קדוש וצדיק בן עשרה שנים
סעק כי הולחץ בהם מלפני המלך הקדוש אמר אבנך
החדשה לא תהיה בעלת שם אמר המלך
אמר יצחק כי סבת חלשתו וכו' וכו'

[illegible]

הרעשנו לב למוציא הלידה הרי"י **אמ אבן** מי שהיה
כבדו מעלה ויטה ויבא מלמען ליתא • לכה נקה
חנה הוא יהיה בנעמה ואה כי הלידה הרי"י ב כליטה חסד
נאס יצא חסד כדחייך שחייך יחיד **אמ המב** כשחייך
היחיד בליטה עם חסד חסד כליטה ויטה

אם אבן כשהיה בשנים טובה השקו בלחץ וידו וידו חסות
במרחק ידיו עליו מים חמים חסות וידו חסות
אם המצא אם לא כזה השער אש לאסן וסלל הוא
עשות לעד אחריו י. ש. א. א. אם אבן
כשהיה בשנים טובה השקו בלחץ וידו וידו חסות

אִם הַמֶּלֶךְ כִּסֵּי יִרְבֶּשַׁע: אֵל אֲבֹתָ הַמֶּלֶךְ הַזֶּה יִשְׁלַח

02
33

402

73

205
22

702
15

ה'תש"ח
כ"ב

חתיכם שחית היין וההקזה ורצני שיחתכו העינין הפעמיים
אנן הנפ זה המצח עלה ההפסד אבל נאלץ השתדל שיצא
לחללת הפרק הזה פנים שליטר ואח כשיהיה זה
הסבה מקור או מסתוס מחמת מוס חבלתי חלי כנגד ההיה
שחית היין מועילה הרבה מזה מולם חל כזה השער שיחתנו
הפסוק הפעמי הנכסד לכן במאמ אשר שילט זה כבד
כאר נאלץ כי הוא איט אחת נאית דעת אכן **אנן הנפ**
כאשר נראת המורסא והחשדה בקורס מן
הזה כמי שקרהו ~~החשדה~~ יהיה זה אית טוב כי החול כבד
שם למן **אנן הנפ** זה למאר **אנן הנפ** מי שימלאהו
במיוח החול העין משפדלמים הנה הוא ימיה
כשלה ימים ואם שפד זה הנה ירע **אנן הנפ** זה החול
הפסד עצם החיח ואין לו רעואה כאשר
ואחזק לל שהוא התחלק יס בחול ואם עבר השלשה ימים ולא
מת הנה הוא ראיה של שלם ושהטבע עתמוק ועתון
אנן הנפ העטוש יהיה כראש כאשר עתמלס המיח וטרט
המקום העטי צאט ויכד האויר אשר טעמ
לוקלפי עברו כטעמתי יהיה במקום ע **אנן הנפ** עשי
יהיה העטוש כאשר יתחמס המיח ויחללה המקום
העטי אשר בו ייחזק הלחית ההיא אך ופעמי יעלה עם השעול
רוח מלחמה וכאשר תהיה כמעברי העינים תהיה סכר
להתחדש העטוש ומעברי החיטס יצוי לשע מקומות הפה
יהיח והנקב אשר יצא ל הפה יעקד כרחה אשר תעלה
חלמה ואולם המעבר אשר יצוי ל המיח הנה ינקו כמח

סוף
הח

סוף
הט

סוף
נ

2.

—

2

•

10

100

10

1

כלה נאמי **אם המצ** זה מן הכפלים **אם אבן** מי יזעזע
מנוח העד ^{היא יזעזע} ^{היא יזעזע}

אם המצ אמנם יהיה ועוועהמיני ומנוח מנוח השדרה כמיני
אם הדומה ל **אם אבן** מי שהיה כמיני לר
הנה ראוי שירעב עצמו כ

אם המצ זה מנוח **אם אבן** כמיני ^{היא יזעזע}
זעיים ויחקר

יהיה ל מרחק אחר נאחז יקמה ישוב א יולתו יורה על אריות
אם המצ כמיני **אם אבן** הושה היסה ז

יורה על שהנא ראוי שיוסמחן הקץ לחית אגם סחוק מלגעה
נחלג מלמטה **אם המצ** אמרי כי הלחית מן סחוק
סמא ימן החלג כמיני לא יעשה כן תמיד ובע
ידעת דעו וכבר ספק נאחז לה הפירק אם הנא למקדע או
לשעתי

שלם המצמר השכישיאפי הפירקיס תל והשחוק ילגין
הצי א לין עברי החכס ר משה כ זמיל כ יהודה קמבין
מדיקן ספד מלמיה השתקו כחוט טבת כו ט שיתחלש
למים ייה לביאית שלם

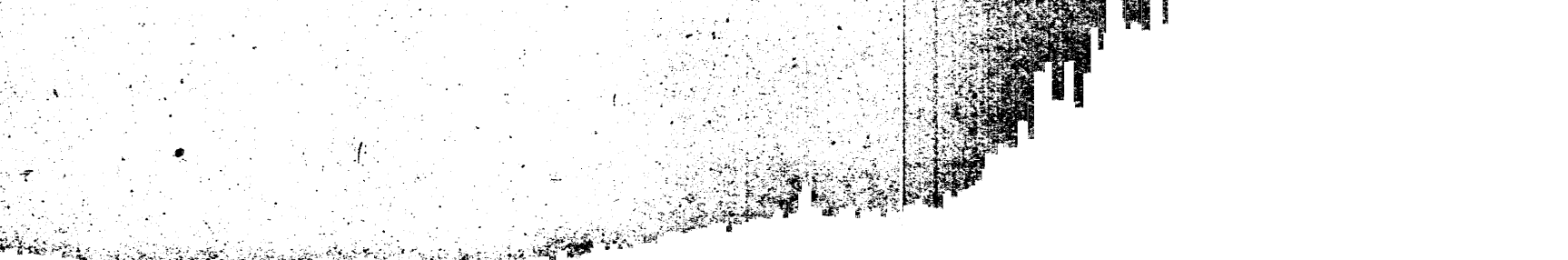
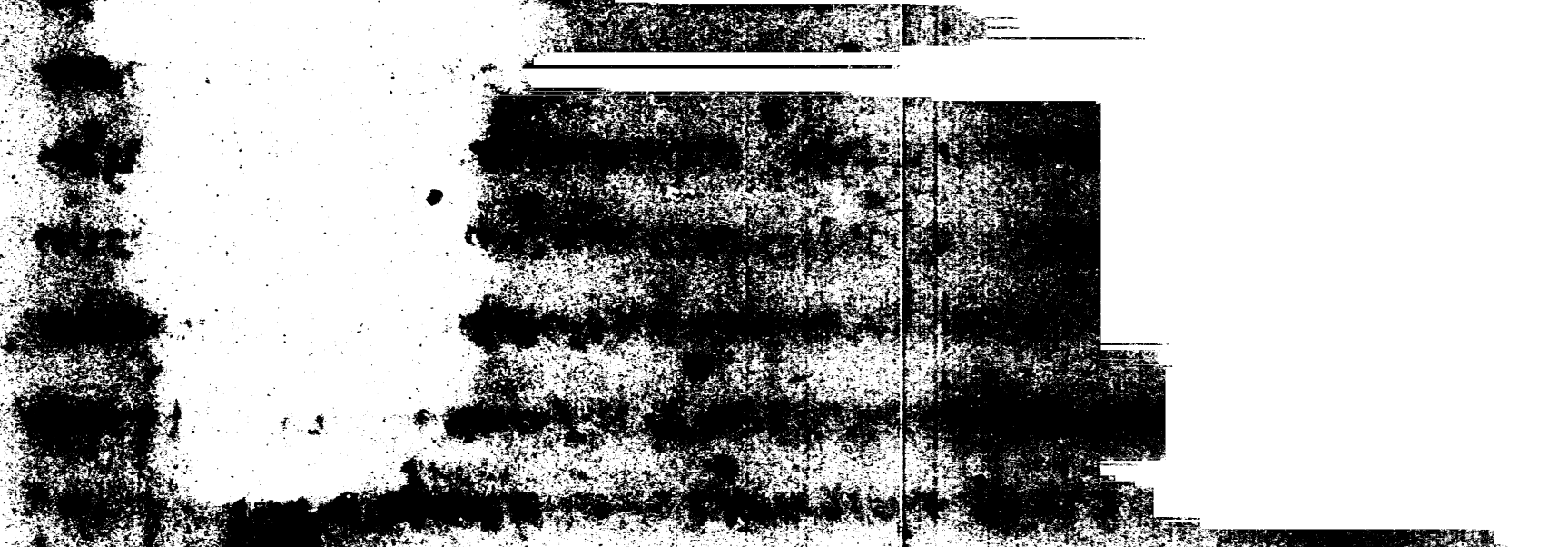
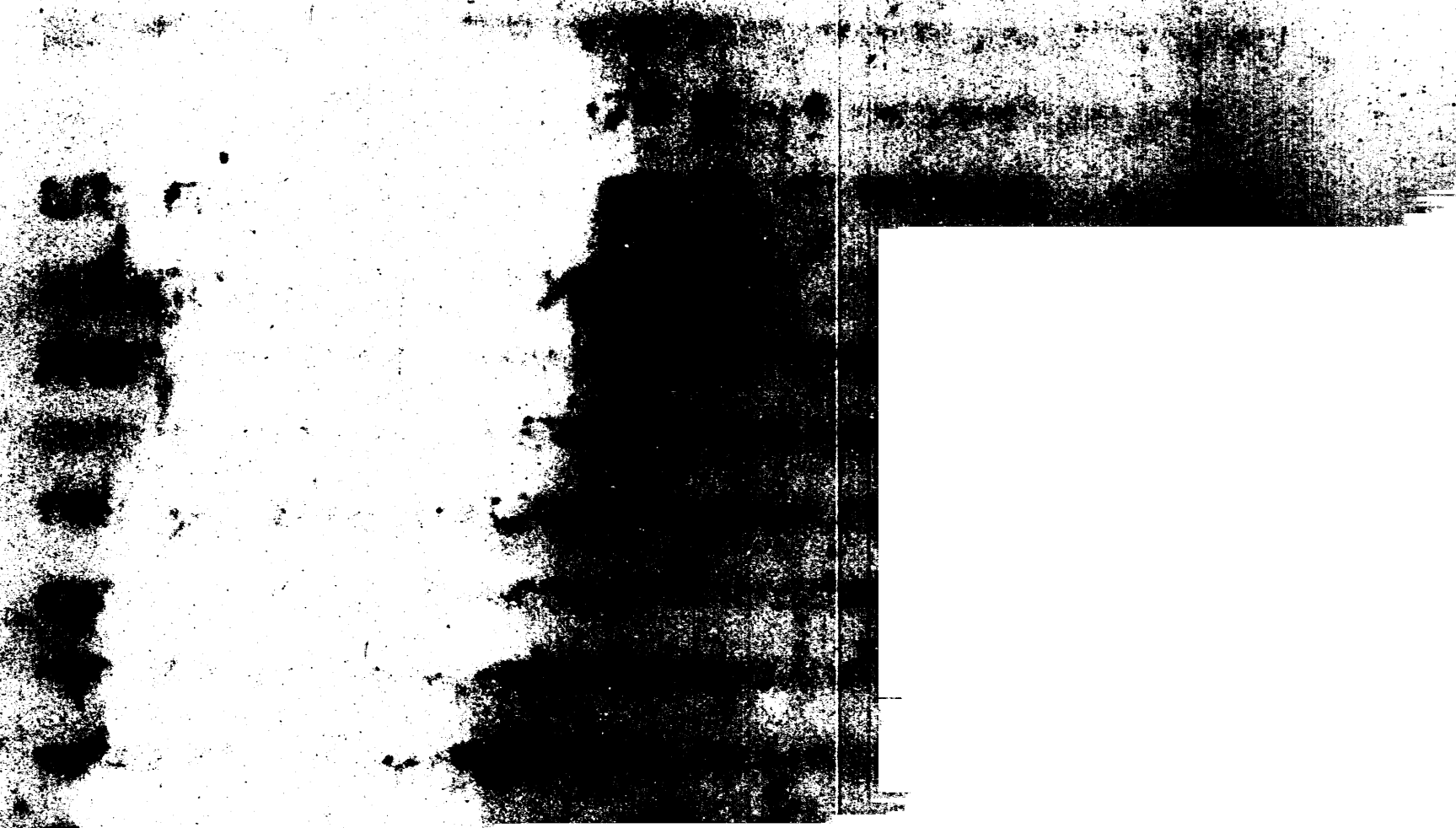
כדין החמנה דסייען

כל הקידא וישמה הכיב ימן א

SECRET

SECRET

SECRET

ספר לאבקרט באורים בזמנים והמימות והאדירות

גם זה יחד לי
נתן הנאותי המעמיק הספר הזה לאנהב העמין

אמר אבקרט ראי לבי שידע לדעת הרפואה שיכין מלה
ומה השנה ומה שיתרחש בה קצתם אינם
דמים לקצתם אבל יש ביניהם התחלפות רב וקצת יתחלפו הזמנים
בעצמם כי השנים השומרים זמנם ומזגיהם הנה התחלפו אשר
יקרו בהם יהיו דמים להם סגולות חלקים להם והזמנים שיעמיקו
הרבה שיתחלפו הנה התחלפו אשר יקרו יהיו בלתי דמים יסגולת
הקצתם והתבנתם קשה בעמל וזה כי הסתג היואקדיל והקין
חס רצט לא שלל אחר משניהם יחזק ויחלט כפי שיעור רב
מזגן ומעטו ולא יהיה הדם הזה והמעט ער שיסג הזמן מן
הטבע המיוחד לו כמין שיהיה בזמן המוחלק ולפעמים יהיה
הסמך יותר חזק הקור וישאר הלחות על ענע יאכל יהיה
הקין צב יותר חזק חוס ציבט שהרנחות החמות והקרירות
הכללות מהם האדירות משונות הקופים

החלק הישע

ראוי לרפא שיכין בכחית המימית צב
שהם מתחלפים בטעם ובמסקל ואני אומר צב במימית איזה
מהם יותר בריא ואיזה מהם יותר רע ובלמה שינוי לתימיות

מהתעלה וההיזק כי ידעת כי זה מועיל לחולי ולבדיאית שהמימות
 העמודות בשיתין ובאגמים יהיו בקיץ בהסח חמים עב' טעמי
 הטעם יהיה להשקטם וירדת המטר עליהם ויתעכב עמהם
 שלא יתרחקו והשמש עליהם תמיד וזרח שואף וזרח עליהם ושואף
 אותם ויהיו סגור רעים אין להם מראה מולידים המורה
 והנה המילות בסתי קרים קטנים עטרים חפני השלבים—
 וקפידים לבן יהיו מורשי: לפי שזירות הקול וזרחם שואף
 מלא המילות יהיה בטעם חם קטן וזרחם כחוש ופרק לזרחם
 והמקור עליהם ופניהם כחוש קרים וזה כי רוב גשם יהיה
 א הטחול ויהיה מלא המטר חם והנה הזוחל המים האלו הם
 מרוב מן המזגות ויתגיד המזגות וזרחם ועליוני בטעם
 ושפלות יהיה קשה מאד ולכן וזרחם שואף הרפואות המשללות
 החזקות והחול שוקר בהם קיץ גשם קיץ יורה להם המים
 הכחמיים רב וזרחם וזרחם וזרחם קיץ השלשון והרמין
 הנקרא דיאטטריא וקדחת רב עית וזרחם וזרחם המקרים
 כשיתאחד ישע הטבעי ויעתקוס וישע לזרחם הכחמיים וזרחם
 ולבשר מהם יורה כח הדואה וזרחם וזרחם וזרחם קדחת
 לבשר שורש פלג ירח בטעם וזרחם חש: שלהם כח
 ומזגם מזה הלחה חלמה חלד מהם ולא שפופה אלא אחד
 טבד ולא יולדו כי אם בקישי וזרחם יהיו שם וזרחם וזרחם זה
 יחשו ולא יהיה יסרם כחמי וזרחם לזרחם וזרחם קדחת המע
 כחם לזרחם והוא החול הנקרא כלשן ין קאוסוס וכלשן הקדש
 מריוח מן ושחית בשוקים כי בעלי כחמי: הלה אי אפשר שיהיה
 ימי עבס מין אך זהם יצלו מהיה במהלך הזמן ועברו

הזקנים מהם
 להם טב
 וזרחם מלכל
 להם

והנשים נכח מחשבתה שהן מעבדות וכשיציע שת לרחן יכמס
בעתם ולא יהיה נהן עבד והעלה הזאת תהיה לכל רחם שיחקב
בנחמים הכרכומיים שהמים הדעי הם חיות מעיני הטבעי
מקצת הסלעי שהם קט' בהכח ומן חיות החי' טבעי
החיות אשר זכרם מימי החיות הטבעי ין הארץ החי'
מחלצב הברזל והעשת או הכסף והזרב יהצריית והאלם
הזפת והטרי כי לו לא היה מחזק החס ולא היה מלו
לשתי הארצות מי ~~לשתי הארצות~~ ולא טבעי אכל יהיו קשים יקרה
לשתי אותם קושי ~~לשתי הארצות~~ שכן וחזק השלשיל והנה המימח
הטל' ממה ומן הצבחי ומנבעות עפריות הם המטובחים
שכחיות והיותר בריחי נהם עכו חמי לא יצטרם לו רוב
מיוצג היין ויהיו בטלחמים יספין קריים וזה שכן החיות
הטבעי מה מעיני ~~הטבעי~~ והטוב בלו החיות
המשוכני הטל' מחזק זריחת השמש וכש הזריחה הקליית
זהם לבגס ומכהק' שוכי הרח בלי ספק ולעד שיהיו המים
מלחי מחזורי הכח' נשי הנה אחס אשר ישמע בלי טק
להם אינם מועילי להס' וקצת הטבעי אולי יקבלו מעלת
בהם ועוד נזכר זה השמן וידיעת מה שזכרתי בהיות האמן
בערי שיצאם חזק גיהם שחט שכן ון דק וישאר עב
עוד ויתאמן כיהלוב הרע מילד האמן במקוית הייעק' וכש
בהיות חס מאד טעה למה אדומה כי מחס הבטן והמקוה
ושוקק השקן ומילד החצן ואומ' כי שתיית היין החזק
מועיל ללדים שאיט שורק העורין ואיין מכחיש והנה הנשי
לא יולד מהם האמן כי מקוים שגור שחיים קטן ירחב בלתי

על לא יבין כי שם וזו לא יבין ענין כי ידעו כפי שיעור
החיים והנשים והענין והענין והענין והענין והענין והענין
בענין. והענין והענין והענין והענין והענין והענין
לדבר ופיהו ופיהו והענין והענין והענין והענין והענין והענין

והענין והענין והענין והענין והענין והענין

הענין והענין והענין והענין והענין והענין

הענין והענין והענין והענין והענין והענין

בהם פד' ל' יודע חזק והיה כעלת מלך סוד
אין בריאה כי כשיהיה עליו קיעתם כדורו ידע
החיות חזק רב וסודו כשיהיה עת עת הדור
ולא ידע פיהו שיעור והיה חזק סודו כשיהיה עת עת
השנה בריאה וסודו חזק סודו כשיהיה עת עת
סודו כשיהיה וסודו חזק סודו כשיהיה עת עת
והאב' כר' חזק דרומי יקרה סודו כשיהיה עת עת
וענין כשיהיה כי כשיהיה סודו חזק סודו כשיהיה עת עת
האב' או הדור יהיה כשיהיה סודו חזק סודו כשיהיה עת עת
למה חזק חזק חזק יהיה כשיהיה סודו חזק סודו כשיהיה עת עת
יירב חזק חזק חזק יהיה כשיהיה סודו חזק סודו כשיהיה עת עת
הזה ידע חזק חזק חזק יהיה כשיהיה סודו חזק סודו כשיהיה עת עת
כי שיהיה כשיהיה חזק חזק חזק יהיה כשיהיה סודו חזק סודו כשיהיה עת עת
ולכל מי שהיה כשיהיה חזק חזק חזק יהיה כשיהיה סודו חזק סודו כשיהיה עת עת
העק' ל' שער וחזק חזק חזק יהיה כשיהיה סודו חזק סודו כשיהיה עת עת
החיות כשיהיה חזק חזק חזק יהיה כשיהיה סודו חזק סודו כשיהיה עת עת
זה כשיהיה חזק חזק חזק יהיה כשיהיה סודו חזק סודו כשיהיה עת עת
יחש' מי שיהיה חזק חזק חזק יהיה כשיהיה סודו חזק סודו כשיהיה עת עת

[illegible]

[illegible]

יותר משאר האומות אשר זכרנו בשביל השתנות הומניטע
הוא כי כשיהיו הומניטע חרבה או אונתה האין תהיה שמה
למשנה ותמצא בה אש פרחי אורח גבה ואחו כפרח
רבי ומהיה השתנות הומניטע משאר אונתה האין שיה כשייטה
אחד להבין בענין האש ודרכים תמצאם על זה כי יש מן האש
שידחה עיניהם הר' גמלי חיהם יב' ויש מהם מי שידחה הר'
וק' וחייהם האש ויש מהם שידחה אף יאירית ואנטיית
פחית רב' ויש מהם שידחה אף יבשה ונפנה כי כשיהיה לפי
הומניטע בתכונותיהם קצתם סקצת יתלשן העריות גב ואנ'
אזכיר מה שיהיה מן האומות אשר התחלפותם מעט בעצמם
ביניהם ומה שיהיה להתחלפותם רב בעטע והדמיון אע אונתם
כאשר מה ש'בני' ואע אזכיר תולה באש אשר ראשיהם גטה
לאורך כי אינן דומה זה הין מן האומות כלם סבת ראשיהם
בתחלת הנץ הוא מן ההרץ הע' למי המעץ שימשך א העטע
וזה שום זה לפוריע האש' בהם שהם בעל גבה ויתע אמש
ההרץ שהוא כשולד הילד בהם יחיו אינן מהר בער שראשו
רעב ונתקט ראשו בידים לארך ואחר יקטרוהו מקשייה
ייעריון לתחילה להפסיד בו ענל הראש והולד ינל על התא
הוא הפה ההרץ אשר שם ראשיהם אחיכ' והיטח בהרץ
הזה העטע בהמשך קצמן ואורך הימילשוב ההרץ זה תקוע
מטע וקיים ושב שההרץ אינה סבה לארך ראשיהם לבה
אך עם העטע כי הודע סד מאברי הנץ כלם יתציע מן העריו
כריז ומן העלול עלול כי הפעולת יהיה ק שאלע מילד עלע
ינל תבלת מילד תבלת העין יעקיס הייית מילד עקוס

החיות ולכן לא יושג שיוכלו ארצות הרמט בעלי ארצות החיות והנה
אמנם עתה ציטט ארצות הרמט בעלי מה שהיו מקדים בזמן שעבר
בסדר ההקדמה הנהוג והתחילתם בזה המין האומות
והנה אומות שישנן בדרך קאסיס הנה ארצות אורית סקמי
ואהלהם הנה מעין נקודות העדיפות בעינינו בנתן הארצות
לכן ימעט למעט להזכיר ולכן יתחיל בנטישת מקדמים
מעין למעלה ולמטה משהו משהו מקדמים המקדמים מעלה
יורד והנה אין שותף מים חמים ופחמים בדרגת עשרת מעין
השלישית מעין הנשמי כי זה המקדמים חוג עומד בלתי
זוחל ולא יזחל מימין ולא ישביר אליו מן הערבות השמיות
מעט הוא שיוכל הנה מעט ולעט שיהיה אשר רב יורד ונשפך
בארץ ההיא מעין הנשמי והנה שבה הזאת ארצות קאסיס ה
האנטי שבה נתחלפו בין צורות שגור ביהאנטי הם בטובת שלט
נבצרות כמותי ויהיו ערוך יהם נקודות שנקודות שגור למעלה
והנה מהאנטי עטה לכרמות דומה לפי טיפוס האנטי חכמים
והנה חיות הארץ הזאת דומה לזו שבה רמזת ציי מיותר והיא
ואולי יתגבט נשכחוק מעט דחוס ויקראוהו אנטי הארץ
ההיא כי חרין ואמנם זה צפונה אינו שיוטבה כי אינו מניע
לפי הצעה שלמה וכשינסבט נשכח חלש אינו מושגת והנה
האמר בטבע האנטי בהתחלפות צורותיהם ואמנם אשר
באסיס ואמנם מעוט כעס יבדות לבם הנה מעט צורת הארץ
ענה שהם יותר מעט הפרסיות מאותם שיש בו בארצות והנה
יותר מיושבי ויותר נחיס מאותם וסבת זה הזמן שהם לא יהיו
משתתף ונעתק העתק רב לא בחוס ולא בקור אך הם מתדמים

קצתם לקצת ומתרחבים ואינם מתגבגב ועבור דעת בעלה ולא ישתקו
 צפת פגעים השתק טרף נחבאר חילון למנוח ולקן לא כעיסו
 חסדה ואינם דלים כי השמעת הארד הנא סבה להתעורר האדם
 אל הפנים ואינם מעמי לסקוט והנה לסבה הזאת אנשי הארץ
 ההיא משועבדת בשעבוד ואלת בעלה והנה עם זה היה שיהיה
 מואץ מוסיה הם ~~השומעים~~ שמעו לארצי ארצם שדורו
 בהם היוצרי ~~השומעים~~ הם יצור בע חורו חור נשליש
 בעצמם ואין ~~השומעים~~ אלתם משליט ונתנו מעלה לעצמם
 לא לחלתם ולא ~~השומעים~~ וכלי מלחמה ובעלי מערכה יותר
 חסאד האנשי ~~השומעים~~ סוכל על הקרב וידי עבדים ירחו
 השמן לעצמם כל ~~השומעים~~ בהם ויסכלו שכלם מלחמה בחוקה
 ואנחנו נח ~~השומעים~~ נסיה אנשי חלוקת קצתם בקצת
 כי קצתם ~~השומעים~~ קצתם רעים וסבת זה התחלפות הזמן
 כפי מה ~~השומעים~~ אונתם אשר ישכנע באין אין אוכלים
 הכנה ~~השומעים~~ עתה כמלחמה בשכל שוני הזמן ואם
 פארן אורו ~~השומעים~~ חמה האומית כע צמיר ואמנם
 שאר כע צמיר חסד קצתם לקצתם מה שאינם דומה גילתם
 מן האנחות וק אנשי מצרים נבאן שאנשי מצרים גדלים
 בחס ואנשי צמיר גדלו סוד ואמנם אדמת עפר כע צמיר
 היא יסקה טעם אמן עקראת אחוית והיא מויעת לו האנשי
 והשומעים הוא כמזכרם והוא זמיר חומות כע צמיר וצמיר
 מחמתם לעזרת כע האומות ודומי קצתם לקצת נאורם
 צמיר דחמה גדולה זהו אחרית המאמר הנה אצל מוסיה
 היא תהיה פירדן בהר מצר נטיבת הצפון והוא השמש

[illegible]

הקור עטה לידוס והנה הטבע הזה לא יהיה מרצה הצנים
כילא יתעורר מאות האש' א' המטנל מ' צד לחת מונס חונס
הבטן וקורו ובעבר הסבה הזאת נבדל מן התשמיט ושהס
מחידד ריבנת הסוס' ולכן תחלש התאמה והנה מישט עלת
הבט מן האש' הס' אשר זכרנו יאמנם הסבה
בגדים מה שנת' ~~החמדי~~ לא יוכלו לחטוף הזרע
בשכל חרונת ~~החמדי~~ שמתחיל לט שערך הקטני
במה שזכרנו ~~החמדי~~ ש' נדות הנשים ההווה בכל חדש
לא יהיה באות ~~החמדי~~ זכרנו כפי הראוי וזה כי נדחק
למיהיה א' מ' ~~החמדי~~ תאריך זמן כי כח החמדי' עלבן כבר
שסד מרחב הש' ~~החמדי~~ הנה בעלת חרנוע ומטחה יהשקט
לא יתעשה ~~החמדי~~ קר רפה' והנה המומרת
החמדי ~~החמדי~~ ידות התחבר היל' והאמהות
כילא י' ~~החמדי~~ להס' יפה עד שיתעבר' ואמנם
יהיה זה ~~החמדי~~ נעמתיים והנה הרבה מן הרטוב
שם כל מה ~~החמדי~~ שיהי רחמי' לסריס' ולא יוכלו לשמש
בנשי' ונשי' ~~החמדי~~ בחלקי כמו הנשי' הנה אחור
המונע יש עורק אחד שגם יקיצהו האדם לא יולד לעולם
והנה הלין האחד מן האש' אשר באין אחריב מחלפני
קצתם מן סת' ~~החמדי~~ וקומה וצורה מ' צד התחלפת הזמני
התחלפת ~~החמדי~~ ונצלו ועצמי' ותטעי' החוס חזק והסת
אמין ותנצמי' רבי' ואחר זה עממות חזקה ולכן בעבר התחלפות
הרב התמיד יהיה קפידה תחלה ציית הגורע מעד וזה כי
קפידה יהיה סין בשען אחד יכסנו בשען אחד ובעת המש

והענין הנזכר בענין אחר ולקח יהי אגש אורח מתחלפו יחד
והתחלפות אגש אסיה עם יתחלפו גם כמותותיהם קצתם
סך עת נקם כי הצרות יתחלפו ויתחלפו רב בעת צור הצורע
כיצד התחלפות הזמני כיון שהם מתחלפו בצרות גופותיהם
לקח יתחלפו בתבונתם ובהנהגתם יכעסו כעס חזק
באמצעותו ומדותיהם שונים ~~הוא~~ אגשים ואמנם
יהיה טבעם העץ הזה נחמדות ~~הוא~~ ויחמסיד נחם
התעשה ויהי שקט ולפי הענין הלוי ~~הוא~~ ויורחב יותר
חוקי הענין אגש אסיה והנה ~~הוא~~ מתחרט בהם
כיצד האוירי והשתנותם ואמנם ~~הוא~~ כי הענין העץ
הם סובלי העמל והעמידה והעסק ~~הוא~~ העמידה
והענין עננות הלב ולקח יהי ענין ~~הוא~~ בעל מלמה
איום טבעי לטוב אדם ואיום טבעי ~~הוא~~ התחלפות
דאזן אגש אורח ~~הוא~~ ואמנם התחלפות ~~הוא~~ עתם
צבחים נרמי וקצתם קטע וקצתם ~~הוא~~ וזכר
קטן הנה זה המאמץ צב בענין ואולי ~~הוא~~ שם
שישטן פאן הדריית רמה יצמח רמת ~~הוא~~ הזמנים
תלוק רב אז חיי שיהיו צרות מתחלפות סובלי על המלכות
המקרי ההם החזק ויהיו מדות טבעיות זרי וטובות נהנה
אשר ישכט כשפלה וכבוקעה בעלת אמת הענין ~~הוא~~ שלהם
רחוקות תחנות לה שלא יגב עליהם הקרות וישתע חיים ~~הוא~~
לא יהיה צמס צוף צחל ושנה אך יהיה רב רחב וטוב יהיה
שעם שחור ולא לכן בעל לבנה לא בעל מרה אחל ואמנם
טבעם איום טבע אגש אסיה סבלו וטרחו וסובלי המקרי

לא שהם מקבלים ההרצלה עליהם וההרצלה הזו אינו טבעי בהם
וכשלא יהיה בתלעת וחלף יצאון המים במשדה מהם מימי ו
הנשמי וזולתם והנה לו האנשי הם יותר בריאי וחרוצי מאד
ואם לא יחיה בהם נהמת ויהיו מימייהם מה מעשיט והיאורה
הוא צמי ויהיו צורות לו האנשי מתחלפות רצופי יבטענהם
יהיו צדולים וטחוליהם צב והנה זוכה האין הצדלה השנה
בעלת רוח רבת המים צדוניהם ונשמייהם ימים צדולי דומי
קדמם סך עת יהיו הקלס בטבעם עטי אהרסתול הרפין
ואמנם החוקי בעל הזרע ונבדה והנה מי שיטכן
בארן הזה נמושה עבדה וקה מעטת המים ירידה ואוירה
יהיה מוצא אוירה בלתי טהה יהיו צדוניהם צפות נטיות
ומדאיהם עטה א הצדיות או א השחרות נמדוניהם
וכעס חוק לא יתעצבו עם אלהם וזה כי המקום שיהיה
שנוי נמשך זה אחד זה מתחלק התחלפות רב יהיו צורות
אנשי הארץ ההיא ומדוניהם וטוב טבעיהם מתחלפים
קצתם מקצת התחלפות הטבעים ואחר הזמנים והארץ
כי מזק האנשים ממנה ואחר הארץ המימנות ואחר ימלא
צורת האנשי מתחלפות יותר וזה כפי שיציר טבע המים
וכשתהיה הארץ שמינה ורטובה רמת המים מתעלמה
שתהיה בקין חמה וצמח ויהיו שמי ירטיכי ואין ה
הזמנים בה טהות ונכוחים ויהיו שמי ירטיכי ואין יכולת
בהם לסבול העמל והטחנות והעסק ויהיה יבשם עצלה
ורפית והירקלם במלאכות עב ונלא דרך ולא חד ולא
וכשתהיה הארץ חרבה נקובה ישפלה מטסה המים בימי

ואין

הסתי ונשרפת בימי הקיץ יהיו נוספות יושביה דקים וחזקים
בעסקים מהירים לבעים בעם חזק ולא יחשם לבלוס כי הם
סברתם ועצתם והם נגטי למדבריהם יתור שאינם קרובים
מדבנות והשקט ניש להם אומנות במלחמת ובה מימות
הכריים והם במלחמה ובקרב כעל זרוע נבונה והסמך
אשר יצאחו טאך ההיא קרוב לטבעם והנה הטבעם
והצרות הכ מעצבים מעד ומתחלפי ק צמם מק צת טהו
אשר זכרנו וכשרה לוד כשאר הטבעי עבן כזה כי אז
לא תרע להקיש ולהבין

נשלים המאמר השלישי מספר מסקנות
באווירים והולמס והארצות

נקשתין המאמר הריכא ר יבן כי יעור מלשן עכב
ללשן הקדש וחתם שמו כי הוא לשן חתימת העתקתו
אני נתן המאמר לאורה העאמן ר יצחק כי בעמך שבתו
העיר הצולה שוכב על עש דר והספר הזה מלשן ין
ל לשן העתקתו חן כן מסתק

כדיך רחמנא
דסי"ש

הנהגת הבריות לתכס הנצרי משטרו אדב דוילא טובא

בראורי ההנהגה הזאת רבת המעלה והתועלת לשני סעי
האחד לפי ערך האיש המחבר אותה והשני
לפי צורך מעלת האיש אשר חונדה לו. אם לפי ערך האיש
המחבר אותם דע כי המחבר הזה היה נצרי שמו משטרו
דוילא טובא חכם גדול ונחמד מנחם היה כיטו ובארצו
זאת ידע טבעי הארצות הלאה ומזגם ורוב העניות הנראו
אשר לראות חונדו באין קשר ומוזג ארצם וטבעם ומצבם
ומשחם ומעצם כלל שיהא ארצו וטבעו ומאכלו
ומשחם ומעצם. ואם לפי צורך מעלת האיש אשר חונדה
לו. דע כי האיש הזה היה האדון רס ונשא תכנסה מלכות
מעלה מעלה מלך ארצו. והיה ידוע כי המחבר הזה שם לו
כח והשגתו ותכונותיו ההנהגה הזאת ביושר ובהשגחה
גדולה ובשיק דק וטוב ובהכללת התועלת כפי מה שראוי לפי
צורך מעלת המלך אשר בקש אותה ממנו ולכן באנו
מעלתו ותועלתו עתה נראה כי יוסף בן יהודה הספיר
ולו והעתקתי אותם מלשון נצרי אל לשון עברי עם היות
כי ידעתי קוצר דעתו וחוסר השגתו בשתי הלשונות למען
תהיה לתועלת לנו היהודים האמללים הנולדים בארצות הלאה
ההנהגה הזאת נלקחה לך שנים. השער הראשון
בבחירת האנדר. השער השני איז תנועה
היא טובה. השער השלישי בחינת הצדקה והרחמים
השער הרביעי באכילה ושתייה ככל

השער החמישי

במנוחה יהי שיעור והיקיטה

השער הששי

בהרדת המדות הנמשכות למנוע לנפול
לפי סוד הסכנה

השער השביעי

במקרי העשייה המססיד' הנפול מאד כמו
הנעם והינן והשמה הראויה המכונה
הנפול והחוקת

השער השמיני

מהדברי הספיק' הנפול והו מהדברים
כמו החטה והדמי' לה שארם עשה נחמה

השער התשיעי

אין יתכן הדבר באכילת הקטנות

השער העשירי

בפירות שמים רצול לאלם

השער האחד עשר בירקות נשדוהין ומהתבטלן שארם
עשה נחמה

השער השנים עשר בשמי' שמים רצול לאלם

השער השלשה עשר במי' ובשר ובדמי' ודך יתעצ' האדם

השער ארבעה עשר בדברים שמים רצול לאלם מלחמה

השם כמו החלב והביצים

השער החמשה עשר בדך נאי' אהדך רצולם האדם

השער הששה עשר במי' הנמשעים

השער השבעה עשר במתנות השמים

השער השמינה עשר בהקל חול' השחורים וברסוחם

נשם היית שומת החשונה מנועלה לל' נפול קרי' ככל

ינפ' מנועלה לנפ' הדמי' והאדמי' ולמותם שהנפול להיות

בשם חול' הטחור' ומסע' זה ה' מ' אר' ע' שם נפול ומה

ההתנה זה השער השול' הטחור' לפי שורא' הוא שמוחם

שִׁעִיץ בֹּאֵת הַהֶעֱלָה הַמַּעֲמֵד לִפְנֵי אֵלֵינוּ שִׁיכְבִּיד—
עַל־הַסּ הַחַיִּיל הַמִּכְבֵּד

ה'ש'ער הר'א'שון כה'נ'ת ה'א'ו'י' ת'ל'ת' ה'ע'ד' כה'נ'ת
ה'כ'ר'ו'ת' ר'ע' ל'כ'י'ד'ת' ה'א'ו'י' ו'ה'ו' ל'ר'ע'ת'
א'י' ו'ה' א'מ'י'ר' י'ח'י'ה' ע'ב'ד' כה'נ'ת' ה'כ'ר'ו'ת' ל'פ'י' ש'כ'ל' ה'ר'ב'י'ם
א'ש'ר' ה'ם' ה'כ'ר'ו'ת' ל'ע'ן' ה'א'מ'י' א'ין' כה'ם' ש'י'ט'ה' א'ו'ת' כ'ל' כ'ך
כ'ה'ן' ה'א'מ'י'ר' כ'י' כ'ס'ו'ן' נ'ס'נ'ל'ת'ו' כ'ט'ם' כ'ט'א'י'ס'ה' ת'ע'ן' ה'ל'ב'ו'ש'ר'ו'ת'ו'
ר'ד'ך' ה'ס'ה' ו'ה'א'ך' ע'ל'ת'ר'ו'ת' ה'א'מ'י' ע'ם' ח'ח'ו'ת' ה'נ'ך' א'ש'ר'
כ'ס' ש'ט'ט'ה' כ'ל' פ'ע'ל'ת' ח'י'ת' ה'נ'ך' ו'ח'ס'ט' ו'א'ת' ה'ט'ע'ה' ה'ח'מ'
א'ש'ר' ל'א'ל'ו' א'ש'ר' כ'ע'ב'ד'ה' כ'ר'ו'ת' ה'מ'ל'כ'ו'ת' י'א'מ'י' ל'ה'ת'ב'ד'ר'
ל'ה'כ'ין' כה'נ'ת' כ'ר'ו'ת' נ'ס'י' י'ל'ת'ן' י'א'מ'י' ל'ב'ד'ר' ה'א'מ'י'ר'
ה'י'ח'ד' ט'ו'כ' ל' ו'ה'י'ח'ד' ע'א'ת' ל'ט'פ'ט'ס' ל'פ'י' ש'ה'ע'ן' א'ש'ר' ה'ע'
ר'א'מ'י' ל'ב'ח'ר' ח'י'ב' ה'ז'מן' ל'ט'פ'ט' ל'ע'מ'ד' כ'א'ו'ת'ם' ח'ק'ו'ת'ת' א'ש'ר'
א'ו'י'ד'ם' י'ח'ד' ו'ך' ו'ח'ד' כ'ר'ו'ת' כ'ט' ח'ל'ק' ה'ז'מ'י' ה'ו'א' ל'ט'פ'ט' פ'ט'ס'
ח'ט'ט'ה' כ'ט'ע'ל'ת' כ'ל'ל' ח'ח'ו'ת' כה'נ'ת' כ'ר'ו'ת'ת' א'ש'ר' כ'ר'
ה'ע'מ'ד'ת' כ'ר'ו'ת' כ'ל' ע'א'ת' ש'ט' כ'ע'ב'ד' ש'י'ח'ד' ט'ו'כ' ו'כ'ד'ק'ו'ת'
ש'י'ן' י'ד'ע' ל'ה' ש'ט'ט'ה' ל'ח'ח'ו'ת'ת' ל'ר'ב'י' ה'ע'ם' ה'כ'א'י' ל'פ'י' ח'ט'ט'ה'
כ'י' א'ין' ו'כ'ט' ה'א'מ'י'ר' ע'פ'י' ח'ח'ו'ת' ח'נ'ע'י'ל' ל'ע'ן' ל'ב'ד' א'כ'ל' ח'ח'ו'ת'ת'
ל'ע'ב'ו'ל'ת' ה'ע'ט' כ'י' כ'ל' פ'ע'ל'ת' ה'ע'ט' א'י'ז' מ'ה'ן' ש'ח'ה'י'ה' א'ס'
כ'ע'י'ן' א'ז' כ'ח'ט'ט'ה' א'ז' כ'ט'ט'ט'ט' י'ח'ד' ו'כ'ו'ת' ו'י'ח'ד' ש'ל'ח'ת' ח'ט'ט'ה'
כ'ל'ע'ת' ש'ח'ח'ו'ת' י'ח'ד' כ'ר'ו'ת' י'ח'ד' ו'ך' מ'ו'א'ת' ה'ה'ט'ט'ה' ה'ט'
ה'י'א' ח'ח'כ'מ'ה' ה'מ'ל'כ'י'ת' מ'א'ד' מ'א'ד' ש'א'ה' כ'י' כה'ט'ט'ת' ו'ט'ר'
ה'ה'כ'ר' ו'ה'ח'כ'ל'ה' ה'ט'ט'ט'י'ת' י'ו'כ'ל' י'ח'ד' ל'ה'ט'ט'ה' כ'ט'ע'ל'ת' ע'ב'ד'י'
ל'א' כ'ט'ו'ע'ל'ת' ע'צ'מ'י' כ'ל'ב'ד' כ'י'נ'ם' ל'י'ע'צ'י' א'ש'ר' כ'ע'ט'ם' י'ט' ל'ך

[illegible]

הקרקע או תחת העליות אשר תחת הקרקעין בלתי יעקב במקומו
כלה נמצא האויר עב ביותר ולח ולציותם שהם חסני יותר
לשנים מכביר מאד חרש והחזה נעושה אותם עוד צמי ועלי
נרדמי ומציק הלב ומקצר הנשימה ומסיר זכות הקול ומחטיב
אמנם אם בהנחית לל האדם לשבב במקום כזה יהיה האויר
מזונך בסתם באש ויותר טוב שיהיה האש מזונית בשית או
מפני חרש או כחש או הדגמה ללא שאין מעלן עשן כי אם
לבה זכה ונלולה וספק יהיו כל החלעות פתוחות וקרקעית
הבית יהיה מועף וראוי שיטב האדם באויר עד שיכנס האויר
יותר בהערפה ואם ירע הבית מענפי לחי שחר האדם
שלא יהיו דברי מימי כחיו הנמי העב והרואה ודומיהם אבל
אפש שיצא הדם לח או ערבה ודומיהם והבית הזה יוכל אדם
לעשע בסתם בליקט אלוהין או בלענה או מעץ צינע או ספריה
וכן יוכל לעשע במגדל או בעל הדם יבש או מעצין או
בחדים יבש ומחס אם אפשר יהיה קרקע הבית מנסה או
יהיו שקי קטע מלאי סהם וינעו סככי מראשות המטה
וכאשר יתקד הזמן מאד צורך האדם להתחמם באש שחר
שלא יתקרב לו ולא ישב שם חסר וכפרט אחר אכלה ושלח
יהיו פשוט האש לפי שמחסר כחות הצמי הקקי והוכי ימוץ
לראות ומחמם הדם ומוליד החיטך אבל יוכל אדם לשכר
במנוע ואחורין לפי האש ואם האש הוא לפני העינים וכל שק
אם הוא קרוב צריך שיושם איזה דבר מכלל לעמו כעטור
העינים

הישער הישני כהנחת היעשה אחרי העננת האויר

הוא לחנוך ואחריו הנהגת התענובה ואחר כך לעי' הסוד הטבעי.
והוא התענובה להיות קודם אכילה לשת' סגות הראשונה לעי'.
שהתענווד החוס הטבעי שבהם יושב המאכל כי ערך
שכוננו יקבל המאכל שיכנסו שכל התענווד האדם והתענוע
ולא יהיה נדס. והסוד השני הוא כי התענובה והתענוות
הוא הפנא והכניעה לרוח הקדוש שאם אותם היוותה בין
שני ד' הק' פנא הטבעי לא היה יכול להטילם פעולתו המ'
לפי שפסיד' החוס הטבעי ויטריחן המקומות שבהם פנאון
הוא. לעבור והשתנה טבע פנאן שאר טרוד עד שיהיה המאכל
יחי נדס' כחין. ואם הוא שהיה חר' העב' באותם שהם פנאים
ואם פנאן יחי' כחין שבהם פנאן פנאן התענובה המותר' הדק'ים
שלהם לעי' דק' נקב' חסד' חסד' אותם שהם חסד' כי
כח' חסד' וכן הכח' חסד' חסד' הוא שי' חסד' כן פנאן
הוא פנאן תענובה הטעם האחר לעי' שבהם חסד' חסד' חסד'
הוא חסד' כי חסד' הוא שבהם חסד' חסד' חסד' חסד'
בהם חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
ואם חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'

בה מאכיל יחיד קלים כי אם האכיל טאכ' ומפני התענה נשאר
עייני כל ספק אין זאת התענה זה ומפני זה כשארס מ
מתחיל בנפשה דארי להניח התענה ואותה התענה היא זה
כשחשבו השלוח והשפיל מתענע' בשזה כמו החלק לנצל
או הרכב או כדרך אחת והחלק לנצל דארי לפעמי' שיכנע
נפש לקחת אי זה דבר כיח מן האין להשתעשע מ ולפעול אי
זה פעולה מ כי הרכב כשיחיד או עולה או מפעם מהמח או
מפעם השוקים והיכלם לבד אבל מפעם נבט וידיו וקדושות
וינות כשהוא נודה ציד וזאת הענין התענה היא הראויה
להיות נבחרת אשר בעבודה עטרת המלכות תשאר בלתי
שום הכבדה ולזה החוק הכבוד או תעשה ההתאבדות
בשם צד לא יהיה נצח לנצל כי כזו היא למעלה ואינה
רב התעלה הכלל השער הישרלישי מהענין החילי

אחר הענין התענה
תמשך הענין
חריצה לפי שזה תשלים חסדוה כי לעי הענין
חריצות הרוח צי לבן חס אומם שלא עזן תעשה ראויה
או מפני דוב האכילה לפי שהמותרי רבי מתקבצ' כן עני
חריצות ובן הכשר והעוד או אומם שהם צריכי חריצות
הנפץ מפני דני חריצה או מפני התענה או מפני דבר
אחר ולזה לראשונה טוב ונאות ברחץ עשוי בכלי הקרד
אשטמה בלע לעורר היענה ולאתרי מרחץ ממים לחון
בלבד אומם אין אחד מלא המרחצות צריך לנצל ממוצע
או לנצל משם מפעם דם אם הוא איכל במפעם ומתענע בשום
כי אינו צריך להזיע נעם לא לרחץ מפני היענה ואם אולי

מפני התעושה תתעורר הדיעה לשפוט: כטק מפתח וסלחן צדק
זהמים לא ידיו חלי: מאד אבליהו פשרי: כלן כקן מחוס השמש
יחלבו במרחן וירי: שהרפתחו רחוקה אחת: ראוי שיגליהו החלילה
במים חלים בגיעה למעלה והחיות והשמש והזכרות וזאת
החיות תעשה לערב קודם שישם בלחמן באותם ימים שלא
יכלו סעודת הערב: דהיינו מהחלל לא תהיה יחד בעשרים
יום גם לא תפסה בשבע ימים משעם אחת גם לא תפסה שש
זמן בלתי האחת: אבל שש קודם אכלה זה הרבה למחיה
או קודם סעודת הערב כשידע לאכל: הישער הדרכיני
בהפגת האכלה והשמה: אחד הענין
התעושה והיין גם הענין שחלה לשת סבת: הראשונה לע
שהתעושה תחלש הפנים: ואחד החלילה שריטס לאכל
והסבה השנית לשי שהתעושה כשהחליט הפקק תעורר תחיות
המאכל הנקראת רעב כי אינו דבר אחד רק שלח הטבע למדיע
הסוד האכלה כי אין הוא אחת שהפקק הבריח צדק לאכל
כשכוחו יט לא יעב: ולא יצדק למחש שמים מימינו
לחם שפערם על המחיר: שלא יחללם לא כשהיה לחם רעב
לפי שטבע האדם: שאיט מקבל מה שאיט מתעושה: אבל קן
ס' ולא תמנול הנקבל מלכת תחנת העבוע הוא יחלל כבון
וכחוד האדם: מיחלל כבד חלש זה יחד הוא מתעושה שואיט
משמנה כחם כי כשיקניט מ לא יתחזקן שטעהו לעצמו
וחם חלש אחת עש' זה בהחיות ולכן דבר ידוע הוא כי צמון
אין יזמנה הטעה: לפי הבריח: אין ראוי שחם שעה לאכל
שם הסוד הטבעי לא סעודת מקד ולא סעודת ערב לא כשהטבע

והוא לא יכלה ללמוד הענין כי מנהגם לעבוד כעבוד מהרה
מטעם יום היום בלתי טענה ראוייה באותם שהם בריאים ומפני
קלות כספן הסכלי עשה זה המנהג בלתי הטל מפני זה ראוי
שיקבל המאכל כשהטבע מתאנה אותו ואין ראוי שיאחר הדבר
אחר הדבר אכלה מיד הדבר וכדרך זה ראוי נכ שיכול המאכל
במדה בענין שהאדם לא תוכל כעשה כי כמו שמוזיק האכילה
קודם הענין הנו למעלה כן מוזיק עם לא יוכל במעט ולעשות
המחקה בדבר צריך לשמור האדם משה דברים הראשון מהלעיסה
כלל שלמה כי כזה יעשה עול גדול לטבע שאין אדם עתה ל
מה שאין לן לפי הטבע כי לזה המושגו השיעם שהמאכל יהיה
לגם בשלמות קודם לטעם א מקום העטל כי כשהמאכל אינו
רקיך ונלול או מפני איזה דבר אינו לטעם אותו אשר לא עשה
הלעיסה בשלמות עם שני מדמה טבע צמח מאד לפי שטבע
לעיסת המאכל לא עתה לא צמח ולא לאר האברים השטמיי
נמשע זה יחוייב שינכבדו מהאכילה ההיא כי לא יוכל להשלים
סדוק הלעיסה וכשעט פט ינכבדו מהמאכל בלתי לגם בשלמות
האחר סיפור טמיות אוכל האדם בעבור תמות הלעיסה
והשט כהמאכל הטבעי מתעל בשלמות ומפני זה מכן
הענין לנזק רב ומפני זה תולל הם חול תמיד ואינם מרצין
לנקטה עטמית ומפני שחור אכלה בלתי ממוטע צריך
לחזקתם בסעודה אחת מחלק המאכל וכך אם הם המוטעמי
כי יחד במהרה תפסק תמות האכילה מהאכל אחר משתמש
מהאכל מחלק כי חלק הטעמי מעורר לקחת יותר מה
שהאדם יסלה לעל ולק כשחלק המאכל הוא כלק גדול

הברואים לשיטה אדם כשהטבע מתאווה סוף וזה כשהיה
הצמח אמת כשיהאצטף איזה התלהבית איתו שמי אמת
כמוס וסן שירצט כהצק הכרח לא אחר האכלה ובצמח טאר
ראוי לאדם לשתת בצמח והמשקה צריך שיהיה חמי טרע
הצק והזמן וזה צריך לשמור שלא יהיה היין חר ולא מלהיב
כמו האש ולא עב ולא מתקצץ בקיץ יהיה לבן או כחמה
הוד ובסת יהיה טעם לאורס ובעצמות יהיה זך וצלול וזך
ועצמו יהיה טהור ועב וכן רחוק ומלה היינות ראוי ש
שינמרו תמיד הפחות חזק אומם שלא יסכלו כלס המוצק
מים ט יותר מועיל לנפש ממוצע והדמיי והאדומי לשתת
היין שאיט חזק בטבעו מנוץ כמעט מים מלשתת יין חזק מנוץ
במים רבים ולזה יוכל האדם להכין כעכ צריך להתיק מאד
יין שיהיה בו צק סיד וסיד או היינות אשר יעמדו בכלי מוצק
ומעט זה הטעם בעצמו ראוי שינח חק היין המטעל טעמן
היין טעם פימינט לא אם כן יעשה על הדרך הנזכר למטה
יעוד דבר ידוע שהיין החדש והזך בשלמות הוא יותר מועיל
יין היין היטב אמנם בצמח הכונכרל שפי האצטן לא יהיה
כח התלהבית רק הצקין או הפה יטוי או החיך בסבת אכיל
או מפע יטועה או מפע חום או מפע יוכה האוויר אין צריך
האדם לשתת אכל יספיק לו שיטק וילח האברי הטוב בדרך
צק ידלי עס יין חזק מיד או במים ואם יעלה יותר יוכל
לעוס פיחת לחי ולהשלך עצמיתם או לבלוע מיןט וההיין הוא
מפני יוכה הצקין היטב ינר החמיטני טהנת השטה
היחצה אחר האכילה כפי הסוד

[illegible]

אדם ולא מפני ארץ השמים שהענין מרצני כיום ואם קיימי
זאת כראוי וחד אסלה ראוי קיימי ויעח מעמדת הנקף והמחשבה
וכשיחיה אשכנח לא ישמע דברי עמיוק ולא דברי אלא יהיו
ערכי ליו לא דברי קל הדבבה וערכי כספודי המלבי והחכמי
אנ נקבע המושקא ותבך בא ליו השינה ילק לטן אבל כיום
אכסמט בקין שן במקום קר ושקט נחשוק אבל לא יהיה להל
רמזיק נראוי שיהלך מעלה מרצנו ושיהיו מטס כי השינה
עם מעלה ברצנים ובתי שוקים ויותר בקין תסבב עליית
השנה ל המנה וחמיוס הנקף ולא תגח אותה לשקט היטב
ותמידיר העטל ותמשך הדמות ותפסיד המחשבה וראוי
שיהיו הרצנים מטס לפי שהנקף לא יתקיר כיותר וכן ראוי
שיהיה זהיר לכסות הראש בשינה יותר מנכסיה לפי שגעת
השינה החוס הטבעי מסקכין ל תנן הנקף והקטנות שארי
עם מעט חוס ואז יסל לחזיק ל הקיר כנקלה ויותר כשהאוויר
בקר הנדחה מפני הרוחות כנס הרבה כיסוד ונקבע באברי
ולמעט ארצו לאדם להשמיד כשישן שלא יהיה נכח ראשו ו
תלן סתמח ולא שום נקב ואמנם אותם שהם כריאי ראויים
לשן בשינה הראשונה של צד הימין לפי שהבד מחמה הריוס
הטבעי יותר משום אחר מן האברי חיון מהלכ ויהיה מיונה
תחת האצטא כגשר ישים אדם האש תחת הקודרה וכאשר
תשלים השינה הראשונה אין ראוי לאדם שיטן יותר ול אעט
שאונס במצונו אבל אם לפעמי יאכל יותר מן האוי או י
שאכל דבר ששולק קשה לא יתעורר משנתו אחד עמוד השנה
הראשונה מפני שכבר הושלם עטל דין מפני שעוקץ או מורק

לפי איזה מידה נתקן כבודי סגור. השמן כמקנה מנעם
במדות או רחם מטה או רבי דמלים ללא נסיון ידק נחמה
הדבר הנורא כי אם בשמן או בשעל או בשעל הנדב לזר
עד לזכ לזן המעט הזה יוכל אדם להכיר בטוב הדאט ר
והעפעים ואין הוא דבר מעיל לשב על צד זהם העט
שבע מות העט לזיוול הכבד ליתחלים מאד כי מתחילת
יספיק להשלים העטל כשהמאכל קרוב לחיות מספיק להם שאין
ק כשהמאכל זה כל אדם צריך דאין לזהר שלא יסן על מחוריו
לפי שהמותר גולל א החיך והחוטם ישוב א המוח ויפסידו
הזמן אשם אחר היקפה יוכל אכל אדם להתמטט על
מחוריו ולגח מעט כדי לתת שני לאכד וכבר ט לחלינת
הזרה וכן לבריאי וכבר ט לזנותם בטעם חס או למצאע
אין דבר מועיל להם לזן על הספן כי השינה על הספן היא
התענות הצור והדאט והטמן יר יוכבד ואשם לזנותם
שצריכי לזן על הספן מעט שטעם קר דאין שינית בטעם
של צדי רבי וצריך זישון חמלה שלא ישות צורם לזנותם
זינכל עם היות כי יותר מעיל להם לשב על הצד ושינית
כר אחר רק מיד נחם על בטעם מחונק או מחסוק הטבע
תצדק כצד פזון כדי שזמן בעת השינה עם הספן וסגן
שנותם שאלו כמדת אית דבר מועיל להם לזנותם חמלה
רק אונתם שאלו הדבה הוא דבר מעט להם שילג בעת
אחר האכלה קודם השינה וילג סגן עד שטבד פיה אצטו
יד א הכטן וכל אדם שיטן אחר אטלה דאין שינבה ראשו
ותהו יותר משאר חלקי הצנף ויותר ראוי לעשות זה אונתם

שחלן הדם לני שהמחל שב מהאצטו ל הפה ולא יכל להכיר
לא להזיק ל הדמ ולגברים הירומים השוער השישי
בהיקת הדמיות. אחר השינה ראוי לידם
לנקות עצמו מן המערה שנתרמו ולא בלבד כי ציאת ונשיתן
אכל עוד צריך לנקות בדרכי אחריו כמו בשעול וברקיקה יוליהו
המק או סדריקת הדמ. והידים והפעם ראוי שיירחצו במים
פגודי. נב המטעל המיסודר לתועלת הטבע ראוי שייעשה
אחר השינה כשהצנף הוא ממש צע אמנם איתם שפירץ אנריהם
קרי ואותם נב שיש להם טחור עולים ראוי שיטפרי מאד מן
המטעל בעודם רשבו או תפך שיאלץ וכפרט כשהטבע אינו
מתאזן למטעל כי בלשון דמיון לזרם שימיקן עד שהטבע
ימאזה לזי מעצמו וצריך שיזהר האדם שיתן זמן בן משנל
למשנל בעטן שהטבע יכל להוציא הזרע בלתי נזק והשחתה
הצנף לפי שהזרע כשיצאע האדם בלתי תאזן הטבע יהיו
נשחתו נפסדו כחות הצנף וימהר הזקנה והתלזה קודם
עתם לכן ראוי לכל אדם להשמר מזה השוער השביעי
בזמני הצנף מהמקרי העשוי. אחר הדברי
הנז למעלה כפי ההנהגה הטבעית ראוי לדעת על הכל שמקרי
העשוי שט הצנף מוח ופגודי שטי ופגודי כפעולת המהטע
ולכן המקרי שזם מקרי ראוי שיירחקו מכל יל וכפרט הכעס
והצנן לפי שהכעס מחמם מאד ל האנרי. וזמנע תוקף חוס
חלב ופסיד ומשחית כל פעולת השכל וההבנה ולזה ראוי להרחיק
כל זר כעס אם לא הכעס הראוי כפי השכל והדרכי הכלה נחיה
וכן היצן מקרי הצנף ומכלה איתו ומשיב איתו יזה וימלט

שמע לב ושמעין הורחות ניעבה אחת נישחית ונחבלה
והטריד הכח המדמה ונחבד הכח השומע ונחבד הכח החי
ולזה רוחי לחדש לדחיק כל דבר שיכח צנן לחדש את לבנה
השכל מיעץ לגייהם לגיין מיעלות מנוטות ומחודדות
העש: להם אחתם שים להם לשכח לעצב וספק הכי נחל להם
שיחיון עצמים ויתגלו בזה האיסוס למחה פני שרשון
העש כשעלמה ורחוקת יחידות חקיס' השער והפני
בדרי' שעה צל לנף וזה מהדעי' שאם
עושה מהם להם: אחר ההנהגה כלת עין ראיהם לרוב
כשרט מהדרי' העש: צל לנף מהדקו' שאם להם סדוק כל
כפי הדמיו' וכן שאר הדבר נרשמה מה מאכל: ואחד מהמטה:
חושב שיש מאכל: קובל למת צל לנף ואחר: להם טעם
בדרי' תחלה מאותם שעה צל לנף מהם שצולם מן הארץ
ויש מהם מכשול חיים ואם הם שחטב: חיים קודם גיעה
לצמחי' מאתם כפי שבה הצל קודמי' הצמחי' לבן למחמחי'
שגן לצל הבח: הדרי' שצולם מן הארץ הם חמשה אותם
שהיצלם גם כן אדם: המושון הרעי' שאותם עשה פת מהם
כמו החטה והשעורה והשען והדוחן ושכולת שועל ופאגיס
ואורז: והשני הוא הקטניות: והשלישי הפירות: והרביעי העל:
כמו הטרוב ושאר העשבי': והחמישי הסדס' כמו הבדלי' והחלד:
ולדבר שיהיה צל תחת הארץ: החטה הסבולת אץ רחוי
לחמדי' אותם באוכלה משע' שהיא מרבה התולש: בבטן ומולדה
סממיו' ומסעה להחלד הארץ והחצן בצקיה וכלות וכן העין
מקח החטה המנוטל וכל דבר העשוי מעיסה מטענת או

אכזריותם יכן הענין הנקרא לטריאיה והאליה עם היות
האליה יתר קצתן היותו ולקח המצוה אין האליה להקל
הדבר הנזכר יחס אל ידע לקבל האדם מהמאל: הלה
כח כפי התענות יהיו מוקדשיו הנן עם חלב שקד הרבה
יבטלן מאד חמלה השוללם היא צחות דעת ההיון משאר
הדבר הנן ועד פחם מזה סטן חסידן שם יבטל כמים
רבו ויחכ עם חלב שקד הדבר יהיה כפי התענות לנפשו
המנוצח ולמדו כפי האדם קל מאד חסיד ייתר הוא מועיל
הוא כל שיהיה עשוי משעשעי מעין יבטלן יחלה עד
שיבטלן ואחכ ירוחם כמים קד ויחכ יבטלן עם
חלב שקד עד שיתענה ויבטלן הוא מאד ראו מאד לאדם
שסופים הטחור וכל מה שיהיה שיעשה מאד משכיל שועל
משקל אם יערב לו יתר חס הוא שפחות מועיל מן הראשון
מאכל האור כשהוא עשוי עם חלב שקד היסוד כל זמן
הוא רחוק לנפשו המליצש אמנם להשמר שלא יעצר ראו
לאדם ששמר שלא יהיו סגורים משני טען עם שלא יהיו קרובי
להיותם כלל ולזה כל צדק מתענה או אדוני ראו שישמר מקריב
סוכן ולטריאיה שפחה יתר משה חרשים יכן מהאשדון אם
עליו יתר מליח חרשים חזק מן כשרט ובשרט בארצות החמות
וככל האור לאדם להחזק מכל הדבר הנן כשיש להם ריה עשוי
או יש להם טעם חדש עשירי הפות ראו שיהיה כל זמן מחזק
במצוה ומעט מלח וסלס יהיה קרוב להרחיק שלא יהיה
עצירה יהיה דבר שקטל שיהיה בו השמחה או השכישות חלק מסיבן
אמנם ראו לאדם שישמר שלא יבטלן לא חס ולא קשה

דמם אולי יהיה מוכר האדם לכל בשקויו דמיון שיעשה תורה
בדרך שכן בן שיהיה משחק הכר או משחק משחקי אדם
או משקדים וכו' שיהיה אדם אכל בשר דבר ממשל הוא שיהיה
עם הבשקויו חתום שכן תמיד או דמיון אחר מרצו השכן
מאונתם אשר נדבר בעבר הזה השיעור הדתשיע בתורה
הקטנות הקטנות לנשים דמיון
המאונתם בעודם דמיון ולכן דמיון לאדם להתרחק משכנותם
ובשרט שזהם יבטי' ונחם אולי ידע האדם לאכול מן חללים
לפאת רשון התאמה צריך שיהיה מנוחלו עם זקן ונרסם
ובסוף יהיו מנוחלו עם חלב שקד' לא אסן נבסלם עם
שזר שכן שכן צריך להוסיף גם חלב שקד' אין מי בקטנו
הפחות מוסיף לנפש קטנה הם הפאנול השכלים המעטות
ומשכלם נכון להם השכלה פחותה מוסיף הם הפאנול העל
השכל' וזהו התורה שכלל בשאדם מכלל קטנות כלל בשר
שיען כל אחד ענין לכל מחנות דק דק בשכן מתקן הדם
יחש עם הקטנות ובסוף כח שינשם מן חלב שקד' וזה
צריך יותר אם אדם ממשלם צדי' מן פאנול פרי' שיהיה
הקטנות שמתקנות עם חלב פחות שם אדם למאכל פהם
ולפי שיהיה התענות כל בקאד' שיהיה יש לו למשל חמיונו
המאד' שיהיה כח הן והבסיל' עשיל' עם שיהיה עשן
מאכל למי' דת הבד' שיקל האדם פחותה האוכל' מעט
מבדק האוכל' או פאנול' להם חמיונו המעט' אחר
הפאנול' הדמיון והם הפאנול' או האוכל' יחד להם אחר שיהיה
כמים מתוק' ואונתם חיים עצמים למחנות יורחמו שיהיה דמיון

אוי שלט רסונע ווי הסנן ההוא יהיו שמירי נאחב לעת האוכל
ישיף עם נישט יין לכן נישט אבן מאשפין נאדד יעבטס וכל
במית המאצט נאחב ירתח הכל רתחה אחת ובתחלה
פאפילה יול אדם לשתת מהם מעט ואם יערב לו יותר יוכל
לדמות גם חתיכות פת ויאכלם לפי שמדך כזה פיתר ומעקה
סגור הן בלעק פילגט אשר הם בכבד ומעברי השין ולכן
יסתד לאדם מהאין ומחצן וכך אם הכאשול או האפנעס
ישה אדם וינגלם במים הן עם נטפירט אמנם טעות
על טועי הלץ העם החושבי כי זה התועלת בעצמן יהיה
במח האפנוט השדנים נמי האמר הן לשיאה כי בודאי
כל עצמותם דקות אשר טבעו לפתוח ייסר מהם בשרייה הראש
השער העשירי בפירות אינו עין מועיל לנץ המוצע
להיכל הפירות בדרך מאכל כי אם דין
יסודה וזה לשמו הנך פקרת מקרי אפש זקט לנעלה
או מפע הזמן או מפע האויר וזה ראוי שירעל אותם האדם
בדרך מרע וכסוד מדבוק התועלת המסודס אפש להטע
מהם כי אין ראוי לאכלם להשלים תאוות דין בעבוד התועלת
כי סאגס אכל הפירות לעוב טעמים יטריח לו העהצת הכריאות
לכן אמת שאוכל הפירות לא לעוב טעמים דין מפע התועלת
ראוי להתבונן בכל שרץ משרץ השעה אותם מקרי אפש
שיקח לנץ שיאכל להזיק הן שיקרו מפע איטת האויר או
מפע המאכל שיכעל אדם באימת שרץ יכפי זה ראוי לאדם
להיכל הפירות הינות ראויים להתעצות המקרי וראוי לאדם
שייכלם בדרך יותר טוה וראוי ילה בקין אל תקופת תענו

הדם לבב משכח חוס האויר ונחמק לל תקיפת השרייפס אנט
האוייר הדם חד ראוי בלה הפרק להרצל הפיריות שספק
נלחיס הדם יגב משכח חוס הקיץ אס היקף דפי נעלה
ויותר במהרה יוצא החוס הטבע והרחמת להם אן ראוי ו
להרצל הפירות שה שער ברוך מיטע נכח העור כחבר
הפירות אשר כס מעט עשמת וקן טוב בוסן הט להרצל
פירות חמוצי כד לשכח תורת הליחות גס משכח זכס וסוק
שלפעמי סומם ושער הסמן ראוי להרצל סקן נחמק הפירות
הטן נגב מושל להכח שנה הטירות משכח יוכס חוסן
ולטבות הטמא להשקט חוס חלב והכבד והתלחות פי
האטות כל לה הדבר כשינמט בטוב שין יכלס אחר
ואחד נקל לראות נאי זה יקל הפירות בקן נחמק פפי
הטמא הנראות והנהגה הראשונה כל אדם שדעת
לספיק עצמו בהתקנת הפירות
ראוי לזכר שלא ירצל בשום זמן פירות נאים או ממשלם
אס ק נכסל כל צדס נאלק אס הס פירות שדעת להכבד
כאלק חן מנחם שכן ראוי להרצלם שיהיו ממשלם לך
עד שישתמך לזכר בשלם לפי שהם מאל עכב שדעת להכבד
הדם ומשכח אויט מילודי ומכב נשק וקר נקלש נעט
נשק שחורות ולק נאכסם החיות החיות בשנה שידיו
פירות מנחם שס חליס דכריס לא אס ק משכח שלול
הטן נשקיס והנהגה הישנית עדיק שיהי האדם
מלמול פירות שיש כס מלעי אס שהם
רשעי ממשל יוכל האדם להכיר זה כשהפירות אינם

מוצגים כפי טבעם בעל מראה ושמן להם מראה טבעי
 בלתי מלאכות כי פירות הלא מולדי ומתחיידי קדמות לא הם אולי
 לא נדחה מותרם מהנקה בלשון או כזיעה גדולה או כזיעה
 חזקה וההנהגה השלישית שלא יאכל אדם שום חליף
 שימח כחיד ואפי' יהיה רחוק
 וזהו כפי מהם במצב הטבעי ובאלהם רחוק זה אם יאכל אדם
 סתם לרוב הכבד אין צורך לקבל צידנות עמהם כיחוד אבל
 יספיק שיקבל אחת מהם בתמורת האכילה וכן בזמן שאדם
 מוצא ענבי ותאנים אין צורך לאדם לאכלם כיחוד עם היות שכל
 אחד מהם הוא מועיל לרוב הכבד אבל יספיק לו הפרוי האחד
 ובפרט התאנים אשר אחריהם ראוי לשתות יין או חומר דבר מלי
 בעצמו יותר טוב ויכול לקבל איתם שהכבד והאצטו
 שלהם חמים ולכל איש אחרת כמות איתם שדרי באספקיא
 יכלהו לקבל דבר הוא יותר בטוח להם לשתות מים קרי אחר
 התאנים ולאחר יין מועיל ביותר אבל אם שום אדם ירצה
 לאכל ענבי כדי לשלול הכבד ראוי להשמר שלא יאכלם
 בסעודתו כיחוד עם שאר המאכלים אבל ראוי שיאכלם זמן רב
 קודם שפדעו ויותר אם הם בסמך נלקטו כי לא כלבד מילדי
 רוחות אבל מרחיקי הלחות כבדן ומהפכי המאכל ומטרידי
 כל העטל ואחר אפילו הענבי אין ראוי לאדם בשום צד
 שיטחם יין אבל חוק מים איתם אם בסעודה ירצה לאכל
 ענבי ראוי שיהיו נלקטו מים רבי קודם אכילתם או שיטפח
 עליהם מים רותלי ואחר כך מים קרים ייזה שאמרם מתאני
 וענבי גבויא באספקיא ילכדוקט כי האספקיא אבל

[illegible]

הנך כלע ד' אסרנא ונחמא האכר' העלונס שקבלו חוס-
 חרדיפה ל'הינס וזה יין כשיר זה האדס לטן תנך ומורה
 וכל האדס להפן הסנה אשר האפוסק' והחמול' המועקים
 יותר טוב לאכלם בדרך מצע אחר סעודת הערב משיאכלם
 בתחלת האכלה ואם הוא שהם הפיחת מימיהם לפי שיכ-
 נה ישת האגודים העלונס מתקרה' ונחתני שינה לאדס
 בעת ואלה הפדות הש טוב' כשאכל אדס דבר' חד' ויכשו'
 כגון הנדס העלונס לפי שמסקיט' חרות העשנים
 יותר יהיה מועיל אם זמן רב קודם סעודת הערב יאכל
 אדס מלוח הקטנה' לקד שריפת הדס ובסוף אכילת הערב
 שיאכל אפוסקים או רמנים או תפוחים ואים או מבטלים
 על הצלם ואחר שמתקרה' יאכלם עם מעט פת' הפדות
 המאכלם להסקיט האדמה ולעזר תאית המאכל האד' שיקבל
 זמן רב קודם סעודת הבקר כמו הרמנים ובתחלת האכלה
 כמין תינוקניות בלבד או תותים בלתי מבטלי' בשלמות דא'
 לאדס להשג' לא ישת' אחר הדב' ס הנכר' בין שיקבל
 זמן רב קודם סעודת הבקר אכלה לא אם ק' הוא ידא' כ
 כשניקבלם זמן רב קודם סעודה שחייצתם יחמיץ הקנה ועי'
 האצט' והאכר' הרמנים כיאז טוב שישת' מעט מרח או
 יין מועד הרבה או עוקרי טוב תנך אכילתם בלתי שום אחר
 ולזה איתם האגשים הירא' מזה הנזק אם יקבלו בעת
 מין רמנים או מין להשטט או מין טוחננ' דא' שיקבלו
 עם עוקר' זה הכלל בפירות העצרי' שלא יאכל האדס
 והם היתה ביחד ולקן כשאדס אוכל סידויק'ט אין דא' ו

[illegible]

ויחד אס' שע' אותם בין ריחפ' מן הפירות שיש להם כח לעצור
 מהם כלים כהם רבים הכלל הדא' יאון שאם יקובל
 קודם אכילה עשרים סמס' לפי
 שנוצר' החלקים השלמים שהם עשירים שם וכאשר הם לה
 החלק עשרים השלמים מפני שהם יחברו' אל המאכל ועצור
 החלקים שעשרים כס' יותר המאכל ובעצרים החלקים הלה
 עשר' על יותר' המאכל ודחוק' אותם ויחברו' אותם מ
 מהמקומות העצור' לפי שבאים אחריהם ומיציאו' אותם
 דק' מטה הכלל השנ' שהפירות שטבעם לעצור לא
 יקובל בשום זמן שיש לא אס' ק' הם —
 מיוקחים או שם סק מהם כח עצורם יתנו שעתה זמן
 דב' לפי שכל הדברים אשר שטבעם לעצור מוח' צ' ויחברו'
 קרובות התוח' ולזה החמש' והפירות' ראו' שיהיו
 מוטלים במידק' שמן קודם שיאכלו או בעיסה עם כשר
 שם יסב' לאדם יותר' שיעלה אותם בתער' או תחת התחל'
 או יותר' טוב' שם בתער' ויסל' אדם לבטלם בין חזק
 אמש' עליהם מ' מוטלים בין חזק עוצר' יחד' משיהיו
 מוטלים במידק' שמן שיחזיקו וישיפ' ש' שיחזק הוא
 שיחזקו באילוף נפסק מהם טבע
 שגורם אס' עמוד זמן רב יותר' שלקטו ואח' אס' בדיק'
 אדם לאכל מהם יסל' ללעום או לבטלם בין חי' הצדדית
 העוצרים בטבע' כשיחזקו פסק' מהם העצור
 הרע שיש להם כח' החזק כח' האצנים שאדם מוקדח
 עם הקלשה והזתם כליק' אמנם לה הדברים עשרים

[illegible]

פירות לחיים שטבעם לעצור ולהחזק כמו הפירות ראוי שיוקבל
 עם צבג טובה יטה מן כליות ושרויות בין אל ראוי שיהיה
 כל משהתמירן שנותנים העין טוויסונט או כאב העיניים
 הכלל הרביעי והוא האחרון מהפיריות ראוי לתת לפירות
 השמנים כמו השקדים והאגוז והלוזים
 והכבשים והפישטקט שט כללם האחד מהמרוקחים והשם
 מהכלת מרוקחים הכלל מרוקחים הוא דבר כלל שלם
 מצבדים המצט' אל האגוזים והשקדים והפישטקט מצבדי
 מוח פחות כשהם לחים ורכים מכשהם ממוצעי היוכל
 ואיט דבר מעט לנשים הממוצעי' ולאותם שמוצגים חס להרצל
 חלה הפרות נאים אל כלת מרוקחים לפי שיוכלו להודך
 הרבה ולהנצל מעט השקדים הרכים והלחים כומנים
 יכולים למזכרם פאשת' היכשים ושרוים אינם
 מעילים לא לעוד שפלהין לא יוכל לעלות הדאש
 והאגוזים הרכים או איכשים לא האמת כלל מצבדים
 לא אף הדאש והאמת נאמן עשים שים תושלת
 רק שמועלים נקד ארס הדגים והלחים מרוקחים מעט
 הכבד בסגלה שט כס אכל מרוק' לא מצט' ולראש
 והכבדים מרוקחים יחד בין השאר לא מצט' אבל מועילים
 לבלתיקט ולאותם שיש להם הרק כלל במרה
 והפישטקט מעילים מאד לבד הקר ומצבדי האגוז
 פחות מכל הנזכרים הכלל הישני מהפירות
 הנזכרים מהמרוקחים הוא זה אם
 הנזכרים הם מרוקחים עכ דבט או עם מרוק כמו מרוקחת

[illegible]

כפי חסדך בקץ חיים חרותה מתוק והלך לקום והתברך ואחיל
והלעשים וסוף חיים קרא שגשג ונחמתינה רבים נגשג
יהכרז האדום והיירק אבל הכרוב הלך הקלח מהם החב
והעלה ובפרט כשהם עשונת בקרקע משוקה הם מועילת
שיקולם לפעמים בקץ ובחרף אבל ראוי להטליך העל הקול
ולבטל עץ הכרוב בלבד ובאניב יכל אדם לעצב עמם חלח
המשפיקט או יכל אדם לבטלם בפני עצמם ושיהיו מרותח
ולדבר הדבר העכר ראוי לעין בשלשה דבר האחר כי
כשיהיו משבליש שלא יאכל אדם אותם השני שלא יעירב אדם
עמם חלב בעלי חיים כי לקחל עשם לכבד הקיפה הממוצת
החמי אבל במדק בשד ובפרט מהתירצלת או עס חלב
שקדים או עס שלך מתקן ויותר אם הוא חוש יכל אדם
למשלם וברלעים בפרט צריך להזהר שבמקום חלב בעל
חיים שיקן כס חלב שקדים כדי שלא יזיקן ללחית ולמקנה
עצב ראוי לערב עם משט בטלם לבטל ושקל מעט שלא יזיק
לצטון וראוי לערב עם עיני הכרוב או לתת בקערה אמן
קטל והדבר הישליש שצריך לעין הוא שיקבל קודם
שער המאכלים מלבד הכרוב שיאכל
האדם לקבלם בסוף האכילה משפטי שיש כס ויותר הכרוב
אם קרישפטי בלע או הידוק או האדום אבל אם ירצה לקבל
מזק הכרוב לבד ראוי לקבל בתחלת האכילה משפטי שטנע
לפניה כמו מיר האפסותי הגל למעלה כי אם יקבל שניהם
ביחד לא העצמיות המירין בין שיהיה מיר אפס או מיר
הכרוב יכבדו הצטון משפטי ההתקצות שיש כס להחיות

זה ראוי הוא להדמות ואח"כ יבטלם עם הדברי הטוב או שיספוק
עליהם מים דוחקים או שיבטלם עד שיתעב או שיתחמק
בתלת האכלה האכל עצמותה באחרונה
הישער היב בשמים שאדם רץ לאכול השמי שמי
אנכלים רבליס כס דרך כלל הם לא כוח
כצליס שמיס דמן לעשות פשטינג'ש צירכאט
מהארכנה הראשונים ראוי לכל הנפיש החמוצי והחמי
להשמר מהם מכל וכל ונפלט כשהם באים והן מכרדי
ומכצליס ושומים ומצמן אבל בסתו כשעשה קדנצל
יכל אדם לעשות תבטיליס מידתי ומכצליס אמנם אותם
ססנכליס הטחורים ראוי שינחקו בכל זמן מידתי ומשומי
ומצמן ומאשקלונ'ש ומכצליס אחמיה ושעליס אבל
אם לבנים יכל אדם להדמיחם סידנלד בלע ואחר יעשה
התבטיל דנק סיכלאזה בלע עם כשר או עם שמן מתוק
ובאיה עין שיעשה ראוי לתת שק חלב שקדים בכל זמן
מזה המאכל יכל לאכל מי שיש לו החול הנז' ומשכשור
המאכל מדרך הבטן ראוי לאכל קורס מאכל שאר המאכל
למחות רכיס אם יבטל עם כשר בלתי דבש ובלתי סלול
וכמין וכראוייה הם מועלים לנפי' הנז' או אם יעב לאדם
יספיק שבוטל עם צרפול או עם ונכיל או עם כרכום
או עם קטלף ט מוככים הבטן ומנקי מעבדי השמן והמעי
לראות פשטינג'ש לבנות יכל אדם לאכל למעמי' עליונות
או מבטלת עם כשר כי הבטן מוככות ומנקות מעבדי
השמן אמנם דרך שכל לא השמי יוכלו בתלת האכלה

נְרִיבֵי אֵשׁ יִטְלֶה לְקַלֵּם הַנְּעִמִים הֵן בִּסְתֵם וְנִבְבֵּי אֵשׁ הֵם עֲלִיית
בְּמִעַנֵּה אֲבֵלֵם יֵשׁ לְאֶדֶם לַחֲנוּת אִין בְּרִיאָה אִין נְחִיזָה אִין רִדְיוֹ
לְאֶלֶם כִּי הִדְבֵּרִי הַלְמִים מִזִּיקִים לְרִאָה וְלִרְאֵשׁ הַשְּׁעָרִים הֵן
בְּמִיַּת הַבָּדָר וְאִין יִתְלֶם הַמֵּאֲכֵלִים שְׂאֵרִים אֲנֵל
מִעֲנֵה הַפֶּחַ אִין הֵם מִעֲמֻנוֹת אִין מִאֲבֵרִיהֶם אִין מִלְחִימוֹתָם
כְּמוֹ הַחֶלֶב וְהַבִּיָּצִים עֹד הַבַּעַל חַיִּים אֵין לֵהֶם טַבַּע
לִלְבָת כְּמוֹ כִּלְבֵּדֶר טַעַם שִׁטְלֵם אֲרַבֵּעַ רַגְלִים אִין הַעֲוִסוֹת
נָכְרִים אִין שְׂטֵנִים לִלְבָת כֵּן כְּמוֹ הַדָּגִים וְאִין שְׂטֵנִים לִלְבָת
אִין בֵּיתִים אִין הֵם מִדְּבָרִים וְיִמְלָה דְּאִין לְאֶדֶם בְּכָל זֶמֶן
לְקַבֵּל לְצֹדֶק הַמֵּלֶכֶת אִין שֶׁהֵם יוֹתֵר מִמֵּצֵעֵי יוֹתֵר
רִאִים כִּי מִזֶּן הַזֶּמֶן וְלִפְנֵי הַתְּרַנְּנוֹת כִּשְׁתַּחֲוִית לְהוֹצִיא
בִּיָּצִה וְהַבְּרֹכִי כִשְׁטֵלֵם שֶׁהֵם חֲרָשִׁים אִין שְׂמֵרָה וְהַטּוֹס
כִּשְׁטֵלֵם שֶׁהֵם וְהַפִּיֶּן וְהַכֶּבֶד הַסָּרִיס כִּשְׁטֵלֵם שֶׁהֵם אִין שֶׁהֵם
יִחְדִּי לֵיתֵר וְהַשֶּׁן כִּשְׁטֵלֵם דְּחֲרָשִׁים אִין שֶׁהֵם וְהַאִיל הַקָּדִים
קְבִירָאֵל כֵּלֵם כִּשְׁטֵלֵם עֲשֵׂה חֲרָשִׁים אִין שֶׁהֵם עֲשֵׂה וְאִין הֵם
מִמִּצְעֵי כְּשֹׁמֵן כִּי מִיָּם אֶל אֶחָד מֵלֵה יִכְלֹאֲרֵם לִמְכֹּל
בְּכָל זֶמֶן מִזֶּמֶן הַשֶּׁה וְכֵן דְּאִין כֵּל שֶׁרָק מִפְּדִין הַשֶּׁה לְצִדֵּי
הַמִּצְעֵי וְחֲמִים כֶּשֶׁר נָכְרִי חֶלֶב אִין כֶּשֶׁר עֵל כִּשְׂאֵפֵשׁ לְמִצְעָה
אִין אֲבֵלֵם מִרְעָלִי קֹטֵן וְכֶשֶׁר טִרִי מִחֲזִיר וְחֲזִיר קֹטֵן הַקָּדִים
שׂוֹמֵל בֵּלֵם יוֹתֵר בְּקִיץ רִאִים מִבְּסֵמֶת אִפְרִיחֵי הַשְּׂרָצִים
הֵם טוֹבֵי נָכְרִי כִּשְׁהַזֶּמֶן אֲבֵלֵם מִמֵּת שְׂאֵן אֲדָם מִנְּעָה אִין
אִין בְּסֵמֶת אִפְרִיחֵי הַשֶּׁלֵם וְהַתְּרִים אִין הֵם יוֹתֵר רִאִים וְכֵן נָכְרִי
הַשֶּׁן הַקֹּטֵן אֲבֵלֵם תְּרַנְּנוֹתֵי שֶׁהֵם וְאִין יִכְלֹאֲרֵם וְשִׁמְנוֹת
הֵם טוֹיִסִים יִשְׂרָאֵלִית וְשֶׁפֶן כֵּן שֶׁהֵם יִכְלֹאֲרֵם וְאִין נְכֶשֶׁר

כש כן שט שפס או שלשה והוא שיהיה סרים והשפעת
הכבוד והיונה הנק' כלל טוד'נעט ע'ל'טש שינ'ש ובסדרים
מלמדים יותר ראויים הם בסתם וכן כל הנסד' שהם קט'
השכל כחן כשר פרה אבל הנסד' שהם קל' השכל כחן
הדב' והאל' יכול אדם לאכלם כל זמן מומנ' השנה ולבד
זיהי' הנעל' חיים ההם כד'אים ונאד'ט ופוט'טש יותר
ראויים הם בסתם אבל אותם שניסם ממא'טע אין ראוי' לאכלם
בשם זמן אותם שיש להם טמורים ויותר וס'הם רח' טוד'טו
מאד מ'צ'טש ונא'ד'נעט ונא'ד'ווי'ס שט ומטווס' ונא'טו'
ומי'ד'טש ונא'טו'טש וטוד'נעט ונא'טש' הנעשים הלה
ראוי' להם להתבוד יותר בחק' הנסד' הנ' כי התרנגולת
כזיהיו מחוטות צריך לפתחם ולהוציא מה שבתוכם ולרין
שהשליד התרנגולת מחוטת מערב עד בקר ומבקר עד
ערב וזה פ'רנ'ות השנת והשפ'ס יוס אחד טמ' דל'
כד'טעו לפחות' והנ'ד'טש והפ'י'טש' כ'י'י'
סק'ין ע'ל' בסתם הטווס הוא פאץ כל זמן צריך שיטעמו
מחוט שט ימים ואם הוא יותר חק' שנה שלשה ימי' לפחות
ענך צרי' כי הנעשים הנ' לאכל יותר בהתמדה הנסד'
המבטל' בלי'ס או בעיסה מהנסד' העל'ים אבל הנסד'
הלטענ' ראוי' להרפ'קס לכל וכל נעם צרי' כי להשמר שלא
יחל' שפ'ט'ס על'ים ולא השפ'ות הנסד'ות על'יות וחדו'
להם וסק'ין ראוי' להם להשמר מבקר ככש על' כל דבר
על' ראוי' שיאכל בסוף השערה מלבד חזיר וקד' על'
וחזיר קטן הנק' פור'טל ראוי' לאדם להחזיקו כל זמן אבל

א' שלוק יכול אדם לאכל מהמ' למעמ' בזמן הקץ כל דבר
 על צדק שלא יהיה חזק ובשרט מסדנות כי חריחם
 יזק לנפשי הנו נל מה שהוא מהמ' חזק ואז להשליכ
 ונפגט מהשג' השומן מבשר החזיר העל' יאז לאדם
 להחזיקו ובן יאז לאדם להתרחק מבשר
 החזק דק דק מעורב עם שומן כחיו עם מור טרול
 חזק צדק שיהיה הנפ' הנו' אבל המאכל הלבן העשה
 מלובן בשר החזיר וכל אדם להדקעל והוא שלא יהיה
 הבשר הלבן החזק מחזק בדרך חזקין אבל שיהיה מחזק
 בלכס' יהיו חתכות דקות מאד ואח' שיהיו היטב
 אשקפולאט ניעורב עם חלב שקדים כלבד או יכל אדם
 להדקעל והוא שלא יהיה ר' לערב שם מעט מקמח אורז
 או מעט מאמ' גם צדיק לאדם שיתבונן בחלק
 האכיל' עם היח' כי החלקים הקרוב' ללב
 הם יותר זכים מפני נקל החוס הטבעי אשר מהמ' מקבל
 אהם הלבאית טוב לאכלה לנפ' הממוצע' ולאדומ'
 ולמי שיש לו חלשת העטל לפי שחלב הוא קשה העטל ויש
 לו טבע להולד דם גם הכבד גם הנפ' הנו' שירחיץ
 מהמ' ובשרט אס הוא מעטל בשלמות כי הוא
 שער ומולד דם וככמות נקל כבד בגד' הוא לבדו מעט
 לנפ' הנו' למעמ' והוא שיהיה על' במצוה נקל עלי ממוח
 ראש קצר העלה בשלמות נקל מצבי נקל מארבעת אומות
 מעיל' מפני שיש בס' אבל המוח שיהיה הבהמות
 הולדת על ארבע ימי' הם והכטן והכליות

והטחול ראוי שיורחק חוץ מבטן התרנגולת או האוחז
 הקצוות כמו האונות או השמנים והרגלים מקצת רחוק
 שיקבלו לפעמים הנגיף הנו כמו קצי החור
 או הנגיף כי הרגל לא הדבר יועיל לאוחזים ולא מעצבים בוח
 חס ובפרט אם יאכל בשליקה אבל הקצוות הנזכרות משאר
 בעלי חיים החולכים על ארבע ראוי להשמר מהם וכן הענן
 בריאה דעני שראוי להחזיק מל בעל חי חוץ
 מהיות הנגיף וכן טוב להם לשק ענן והנבי לא משום
 לשק מבעל חי אחד שרדי כל בהמה ראוי להחזיקם לא אם
 יאכלו האדם כשהוא רעב בלתי מאכל אחד
 השער היד להמאכלים הטובים מלחיות הבעלי חיים
 לחיות הבעלי חיים שהם טאליס דק
 כלל הם חלב הסמיות קבצי התרנגולת הדבד העשני
 מחלב חס משום בעל חי אינו דבר ראוי לאכל
 ובפרט לנפי ממוצא או חס לנפי הנו הם טובים
 כל הזמנים ביצים כע יומן מחוממי במים נשיהיו
 רבים נשלא יאכלו מהם רק החלמין והו מחץ
 או טיכר עד האכיל ובשאר הזמני יכל האדם לאכל החלבן
 עם החלמין כחך נאם אולי ירצה אדם לאכל הביצי בעטן
 אחר שחור שלא יאכלו מנושלים בבטן התרנגולת ולא
 מניטרויה בע אמנם או פליים או מטונג בעע עצמם
 וכל זמן צריך שיהיו רבים מהחלב ראוי שישמר
 האדם מל נכל חוץ מזה הזמן כל מחצי אכיל
 עד סוף מאיו כי בזה הזמן הוא דבר מועיל חלב העינים

למחית

לפניהם ביום ובפיר כחלת חרש מאין ידעו לקבל החלב כזה העין
הלה יאני להשקוט המותרים ואחר כך יעשה מעט מהתעמול
וראוי שיהיה שלא יקנה בפיהו שום עש לא חסד וחסד לא
טוב בראש ובצנע ראוי לאדם לקבל החלב יחבב שיצא מן העדים
ובכמות חצי לט עד יאמץ ואח"כ ימתן המיכל עד שיהיה לו
תאנה טרנסת לאכל וכן שאר הדברי הששים מהחלב ראוי לעשות
הנו בפירט שימחקו מחמאה ואם אולי ירצה אדם לאכלה
לפעמי שמו שלא תהיה בלעיה רצוני שיהיה לה שנים ראשונה לא
מלחה מאד ושתהיה אכילה משושה ואם תהיה כזו יתר טוב
הוא שתכל עם דבש הקום הוא מין החלב הין שיצא מן
ידיו ובכרוב הזה הוא מחלב עזים מירית ומסוק היום
מועיל אם ירנלט האדם מחצי מאין עד סוף הדש יליון או
יצא בעת ובכמות דנו למעלה נבנה המטה מחלב פרה
מלחה מחמאה ומתקה יכול אדם להתמידה עליה
אין מנעלה בירה ובמתי נבנה מחלב יאן זמנה נשאין לה
ועם רעל מאיט מלח הדנה יכול אדם לאכלה
לפעמי בסוף האכילה כמות מועט אבל הדבה אינו כדאי ולא
דבר בטוח לא אם יאכל עם דלעים או עם ירקות כל ביראצט
אין אם פינקים אין ארמולט וזה לעזים בחינות נבנה הנקראת
עם שום קינה יאה זבתה ראוי להרחקה העם הנק
אכל הקולאורה הנקראת יעשויה יפה עשכ פח יכול
אדם לאכלה בקיץ להשקוט חוס האצטו
התעמול וראוי לאכלה בהלח האכילה והוא שיהיה שלא
יהיה מין הדב אחריה בלתי אמצעיה מאכל אחר וכן הענין

בפניה הלכה שכל אדם לנפלה בסוף המילה אם לא יחזיק לה
הפירות הנפלים **השער השני** בנפץ בלדן שהיא
בנפץ ואני להחיות **למה נשחט עמית**
שהאנש הוא נפש וקרקעית בלה סולת ולבן כמין
שהיה מסלע וזו מאבנים וזו מתול ונפרט שיש נשחט עמית
זו ממשית נח וזו מתול שפע וזו נח ומיד עתה יש וזו
ואני להחיות הדפס שהם בעהדים הקטנים ההולכים
בנח וזו נח העד החזק לקבל לבן מקטנם וזו שזמן וזו
מעשבים מנפלים וזו נפלים העשבים וזו הלבן היוצא מעשבים
זו שזר הלבן היחיד מהעליות והמבצרים וזו שיהיו הדפס
הדפס וזו מהעליות וזו מאנשים ואני להחיות שיש נשחט שיהיה
עצמותו וזו נשחט להם ריח וזו נשחט וזו נשחט וזו נשחט
לא יחיה דמן כל למנוש לבן וזו נשחט שזמנים וזו יחיה
בזמנים הם מותם שזמנים לבן כמו הכסף וזו נשחט שיש להם
קטנים הם יותר טובים ואמנם אם אין להם קטנים
לפחות הנשחט הנשחט שיהיה נשחט לבן כמו שזמנים
עוד נשחט להם להשחט נשחט וזו נשחט שיש קטנים כמו
הנשחט הנשחט וזו נשחט וזו נשחט וזו נשחט וזו נשחט
אבל כל כך וזו נשחט וזו נשחט וזו נשחט וזו נשחט
עוד נשחט וזו נשחט וזו נשחט וזו נשחט וזו נשחט
נשחט וזו נשחט וזו נשחט וזו נשחט וזו נשחט
בסוף הנשחט וזו נשחט וזו נשחט וזו נשחט וזו נשחט
הנשחט וזו נשחט וזו נשחט וזו נשחט וזו נשחט
שזמנים כיון לבן יותר טובה בכל הזמנים עוד ואני להחיות

להטות בצליית הדגים ולא ימנע אותם בשמן רך בין שנמחה
 ב מלה אם מטענים או עלים ומשוחים בשמן הדבה בעד
 שהם שלים לא יאכל אדם עורם ואינם רך כלל ואני לאדם
 להחריק מעד הדגים ומשמנים דגים מלחים בשלמות
 ובפרט באותם דגים שמעט המליחה ישיט ינשים אינם ראויים
 לנפול המצרים עם חותכי מרץ פשוט מהרץ הנקן קונקר
 בלע ינס יקובל לעצמים ויותר בתעניות שאדם אוכל מאכל
 מלחים סעמים והוא מיעיל במלת האכלה שהוא פוחם המעבר
 ומחלקים את מעצמותו אין ראוי לאכל כלל או יאכל דבר מועט
 ולעבדים רחוקים ובסוף האכלה אם הדג המלוח בשלמות
 הוא שמן כמו הדג הנקן בלעג וטועה בלע יכל אדם לאכל
 ממנו מעט מעטות עם אם פיתקו במלת האכלה משג
 המוצר אכל הדגם השלקים הנקן בלע שלפניו ויותר אם הם
 שמנים ומבושלים במים יכל אדם לאכלם יותר בטחון כי
 הדגים הקדולים והשמנים שעמדו במלה שנים או שלשה ימים
 אם הם מבושלים במים יותר מוטעמים ובריאיים אדם מוצא
 אותם נשאיכלה השער דהין בענן הטעמים ראוי
 לאדם לדעת כי ^{במים ומן דגרים חדים}
 אינם ראויים לנפול הכן ולזה שימלס חדים כמו המכיראדה
 והאייאדה או טעמים חדים כמו חרדל ואורזק אינה ענין
 לא אם יתקדם בדרך שלא יפחד אדם מהיזקם כמו האויזקה
 שיכל אדם למקנה כשלשין אחס יזה שתבטל במים פשוט
 זמן רב כזמן השל בשל התרה יאחז שחולש ינס חלב
 שקדים יתחלק במומן חזק ולא יפסיד ינס דבר אחד עמה

לא אס דעה מעט מקבלת צדקים הנזכרים ראוי ששמונה מעלה
דע נשאלת קבלת צדקו הדבר אחרים אס האור צדקים כד שנס
מחזק וירידה ליק אבסר מחזק יותר טוב פיעורב צדק מעט
מסנן לכן הטוב אע מעט אורף אחרים בללית דבר אחר
שזכר ככל הדברים המתוקים אחד או חדים אחד או חדים
אחד או מעלים אחד הם רעים לך שישל טחורים וזה דבר
לא קבלת כחמורה מרחקות ותבלין וכשרט אס יסב שכל
אחרים הדבר אע כחם הדבר או אצון דשק מונסקדה מו
צדוקה נאלץ כד שיל אדם להתחזק מכל נק. כול
אס לאל מלה התבלין זכר לכן אחד ב אונק סלי אחר
מפניה בחזק נמיט דר קודמני. באין לכן מא חס דבר
דמורה דכחרי דחוצה ב דבר צדוקי סנס מא דבר קשור עמות
נדרה. **מצודה** הדברים יעשה אבק ויולש עם חלב שקדים
רעיה מזה סימל. מכל אדם ליד כן מעט חזק
אחרים בוסר. ומהתבלין דמן נביות ראוי יכל אדם לעשות
פאדש וכקין כשארם מרע אחרם מן התער. כול למס
בס חלב שקדים עמי עם סוסר או עם מין רחוקים או בלעצנים
אע מוהקט כ טעמי חמצנים כלה שיהיו עשויים עם חלב
שקדים כשם זמן לא יקו לטרי הרוחיים אע אס דיקן יהיה
לפנים חזקים עד יכל אדם לשמור שסו חמור שנס עק
במגדיל לא יכל להזיק עם ישים ארס כס ביצה על ידי
ישכר הטוב עם החמצנים ההם וטמן כסעדיש כשינעמי
מהתער. וכן הדברים הצלגים עם מטכל אדם עם חלב
שקדים נעם חמור ציט מוין כלכך אמנם עם בזמן

הקין כדי להוסיף טעם יכנה צדק להכניח החמץ הסשנש מאי
זוהר מהתמיד מין הלחמניש לפי שחמד מוויקס לעצבים
עם לאפרים העצבים חמץ הטורנין או הארנין הוא פחות
מע מהאחר: לפי שהוא יותר ממוצא מלח הפירות מאי
להתנהג כלל אחר הנוסד להעלה והוא שלא יקובלן עד שיתבטל
באילגם הלחמניש כשיעור מלח הקוש ייקות קלפתו או
הוא מכלל בטלמות הטורנין והארנין מאי שיעמוד
באילגם שנה אחת אם ירצה האדם שיהיה להם בטל בטלמות
החמץ היחיד טוב שכל החמצים הוא חמץ האחרנין
הרמץ היטב כן שנה לפי שאיננו כל כך חזק כמו האחר: גם
מפני שיש לו מעט עצר והוא שיכלה לחזק האברי הפנימי
ולפני זאת הטענה בין החמצים האחרים הוא יותר טוב מין
הבשר ומין שרץ הנקב וכל זמן שימצא אדם מזה יתר שזה
מן השאר וכאשר יאכל אדם ענפת נענדים עלים בקיץ
להעמיס יותר מאי שיהיה העלה ההיא נמשה הנקב כל
קטקאדה בין שיש בו מי נרדים הדבה עם מעט מלח ואם
בדברים העלים האלגם על ארבע ירצה האדם להוסיף
טעם אחר יספיק האורנה מתקות כפי הדרך הנלמדה
או נקט בידט שגש היטב עם חומץ ושקדים ומעט מישה נקטלה
או אם הכבדים העלים יהיה קללים מאד אותם שצריך
להחזיק האדם יספיק מעט מלח עם יין רב מוין עוד
יכל אדם לעשות טעם דמי לכל הכשרים העלים
לקטלה טובה ומשקדים ומחומץ ולא לגשרים העלים האלה
שלא ירבע כלבד אכל עם לרנים ובסית יכול אדם להוסיף

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

וכל אדם למנוח צמח סקטורי נעם ממש עז מרת שח
 ופמט חוקי נחם שם כנז או עם צמר נסן ימחנז בליקוס
 ההוא אג ללכת על חפץ עד שיפחמו עב יוכל אדם להניח
 גם שכן מקדים מדים או שכן נרעני האפרסקים נאם
 אולי יתעבז המהדרים בלשונם או שיסתח אדם ללכת
 פתיחם למסע צדק האדם שיהפך הדם לזקוס אחר
 וזה יעשה שפוקת נצי שם הדקלים הנעים העקאים על
 הדקל וזה יעשה כצמח נרעני חכל אחד מהדקלים לעת
 נ אונק מדים נאם אולי אי אפשר לעצמם זאת ההקדמה
 מהדקלים לעצמם יעשה נרעני הכבד ויתעבז החולדה
 בהנכה הדקה נייסים הענינים המקלים זה החול
 הם הדברים המאמרים והמכבז אונם שבתות מבלתי
 שירקט האדם דנאם רעני דם כמדים מתחלפים כעניס
 ואלה הדברים המאמרים יעשו בשני דרכים האחד
 שהרעאות המבטלות במים יושמו תחת כמא נקוב
 נשיב החולה שם ניקבל ההכל מהם כמדים השקלים
 והדרך הישנה הוא שהרעאות והמים אשם עתבז
 כם הרעאות ההם יושמו כמא זה
 כי נישם שם החולה אג שישב בבטול ההוא אספוק יעשה
 האספוק יושב עליו אמש הדרך החושן והשני יעלה
 אשר כח חוק וברעאות הלה אשר יתבטל נמים הם
 סם לשון הלב כמדות או במקומן חלונות במדות
 או כושלמא ומדות אחת מראויליאה ואחת כעניני
 וחילוט משפטי יי או מסירן זה יקח ד אונק חילולט

מסירן

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

צבא ד' ליה הדברים ענגים לעל המאכל. גם רצו שחמיו
הקלים סולטן לין אחר אסלה לע ש' ערב האצטו דנק
עם עליו הקלים. לכן החוס עלה דק העצבים ומעל יתר
סמאל קד הקלים פנול הסך. ב' שרועה
לחמיו. כגם במרחק שעה אחת און
שעה אחר אכלה ול.

כשהמאכל

יכיה

מעול באצטו

נמי שרועה להסחיש רצו

שיטם למרחק כגם נסמאות אסלה

ישמיר עם הרסה אכל מי שיטם סמרח

לחמיו כ' אחר רצו שיטם כשהמאכל מיד מעול בשלמות

באצטו עבד ונבדירם זהו ה' שעת און נ' שעות

אכלה

אחר

תם ונשלם תולדה לאל

